ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1922
Σελήνη 19 ἡμερῶν
Ἀν. ἡλίου ὥρα 7.8.0 — Δύσις 5 λ. 17
Δημητρίου τοῦ Μεγαλομ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ 259 | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 25 | ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ | ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 4-44 — ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 30

ΤΟ ΠΟΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΝΟΧΟΥΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΟΡΑΣ

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ΦΥΓΑΣ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΚΑΤΑΔΙΩΚΕΤΑΙ

ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ ΟΙ ΥΠΟΔΙΚΟΙ ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ ΚΑΙ ΕΚ ΔΟΛΟΥ ΚΑΤΕΣΤΡΕΨΑΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ ΕΘΕΣΕ ΤΟ ΕΝΑΥΣΜΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗΝ ΥΠΟΝΟΜΟΝ

Ἐδόθη πρὸς δημοσίευσιν τὸ πόρισμα τῆς ὑπὸ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐνεργηθείσης ἀνακρίσεως κατὰ τῶν κρατουμένων ὡς ἐνόχων τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς, ἔχον οὕτω :

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἵνα κατανοηθῇ ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῇ εὐρύτητι ἡ παροῦσα ὑπόθεσις καὶ καταστῇ δυνατὸν νὰ καταμερισθῶσιν αἱ εὐθῦναι τῶν κατηγορουμένων ἀναλόγως τῆς δράσεως ἑκάστου, παρίσταται ἀνάγκη συντόμου ἱστορικῆς ἀνασκοπήσεως τῶν λαβόντων χώραν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου πολιτικὴν περίοδον.

Ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ μεγάλου πολέμου, ὡς ἦτο φυσικόν, ἐδημιουργήθησαν εἰς πάντα τὰ Κράτη, μικρὰ ἢ μεγάλα, δύο ἀντίθετα ῥεύματα, ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ τῶν προβλέψεων ἐπὶ τῆς τελικῆς ἐκβάσεως τῆς τρομερᾶς συρράξεως, ἥτις συνεκλόνισε τὴν οἰκονομικήν, κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν ζωὴν τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν.

Ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας τοῦ πολέμου, ἰσχυροὶ δεσμοὶ αἵματος καὶ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀρχαῖαι φυλετικαὶ συμπάθειαι ἔφερον ἐν παμψηφίᾳ σχεδὸν τὴν λαϊκὴν ψυχὴν πρὸς τὸ μέρος τῶν Δυνάμεων τῆς Συνεννοήσεως. Ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ τὸ Ναυαρῖνον καὶ τὸν Μαιζῶνα, οὔτε τὰς ἑκατόμβας τῶν γενναίων τέκνων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας τῶν πεσόντων κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἡμῶν ἀγῶνα. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἱστορικῶν καὶ αἰσθηματικῶν, σοβαρώτατα ἐπίσης συμφέροντα κατηύθυνον τὸ πολιτικὸν ἔνστικτον τοῦ νοήμονος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς τὸν συνασπισμὸν τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων.

Πάντες ἄλλωστε οἱ διαπρεπεῖς πολιτικοὶ ἐν Ἑλλάδι διεῖδον ὅτι ἡ μικρὰ καὶ ναυτικὴ Ἑλλὰς ἔδει πάντοτε νὰ εὑρίσκηται παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς θαλασσοκρατείρας Ἀλβιόνος.

ΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου ἐκυβέρνα τὴν χώραν τὸ μέγα πολιτικὸν κόμμα, ὅπερ κατεῖχε τὴν Ἀρχὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Στρατιωτικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1909 καὶ δι' οὗ ἐγένοντο αἱ δύο ἔνδοξοι ἐκστρατεῖαι τοῦ 1912 καὶ 1913. Τῷ 1915 ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ ἰσχυρὸς πολιτικὸς ἀνήρ, κρίνων ὅτι τὰ ποικίλα καὶ ζωτικὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπέτρεπον αὐτῇ νὰ παραμείνῃ διαρκῶς οὐδετέρα, ἀπεφάσισεν ἐν δοθείσῃ εὐκαιρίᾳ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, ὅπως, τασσόμενος εἰς τὸ πλευρὸν τῶν δυτικῶν μεγάλων Συμμάχων καὶ τῆς Σερβίας, πρὸς ἣν ἡ Ἑλλὰς συνεδέετο καὶ διὰ συμμαχίας, διεκδικήσῃ τὰ ἐθνικὰ ἡμῶν δίκαια.

Ἀλλ' ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ ὁ τότε Πρωθυπουργὸς εὑρέθη ἀντιμέτωπος τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον τεταπεινωμένον ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ φέροντα ἐπὶ τῶν ὤμων του τὴν καταισχύνην τῆς ἥττης τοῦ 97 ἐπανέφερεν εἰς τὸ στράτευμα καὶ ἐκάλυψεν ὁ Βενιζέλος μὲ τὴν αἴγλην καὶ τὴν δόξαν διὰ τῆς ἀρχηγίας τῶν ἐνδόξων Βαλκανικῶν ἐκστρατειῶν, ἐξῆλθεν αἴφνης διὰ πρώτην φορὰν τῶν συνταγματικῶν ἐπιφυλάξεων καὶ ὠρθώθη ἀποφασιστικῶς ἔναντι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ του, ἀπολαύοντος πλήρους τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἐπηκολούθησε διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ νέαι ἐκλογαί, αἵτινες ὅμως ἐπανέφερον εἰς τὴν Ἀρχὴν μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν τὸν αὐτὸν διαφωνήσαντα πολιτικὸν ἀρχηγόν.

Ὀλίγον χρόνον μετὰ ταῦτα ἡ ἀπειλητικὴ ἐπιστράτευσις τῆς Βουλγαρίας κατὰ τῆς συμμάχου Σερβίας προὐκάλεσε τὴν γενικὴν ἐπιστράτευσιν τῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἁπλοῦς θεατὴς τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς συμμάχου Σερβίας, ἧς ἡ συντριβὴ θὰ ἐξέθετεν εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὰ ζωτικώτατα ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ὁ ἀνεύθυνος παράγων, παρὰ τὴν προηγηθεῖσαν Λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, διαφωνεῖ καὶ πάλιν καὶ ἐξαναγκάζει εἰς νέαν παραίτησιν τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην.

Ἡ Σερβία, πληγεῖσα ἐκ τῶν νώτων, συντρίβεται, καὶ σὺν αὐτῇ καταρρυποῦται ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, ἀνάνδρως ἐγκαταλειπούσης τὴν σύμμαχον αὐτῆς. Ἐπωφελούμενοι τῶν γεγονότων συσπειροῦνται περὶ τὸν Βασιλέα πάντες οἱ καταλυθέντες ὑπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως παλαιοὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ καὶ μὴ δυνάμενοι νὰ ἀντιμετωπίσωσι τὸν γίγαντα ἀντίπαλον αὐτῶν, ὠθοῦσιν ὡς κομματικὸν τῶν λάβαρον τὸν ἀπολυταρχικὸν Ἡγεμόνα, ὅστις ἀδυνατεῖ νὰ διίδῃ τὸ βάραθρον πρὸς ὃ φέρουσιν αὐτὸν καὶ τὴν Πατρίδα.

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Τὰ ἔκφυλα μορμολύκεια ἅτινα περιστοιχοῦσι συνήθως τοὺς θρόνους, συμμαχοῦσι μετὰ τῶν ἡγετῶν τῆς καταλυθείσης φαυλοκρατίας, ἐνῷ ἐκ παραλλήλου ἡ ἰσχυρὰ ὑπὸ τὸν Βαρῶνον Σὲγκ Γερμανικὴ προπαγάνδα δρᾷ ἐνεργητικῶς ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς τῆς Βασιλίσσης. Τὸ ἄφθονον χρῆμα, τὰ ἐπιτήδεια κομματικὰ στελέχη, καὶ ἡ αὐλικὴ προστασία εὐοδοῦσι τὸ ἔργον, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἀναφαίνονται Γερμανόφιλοι τάσεις εἰς μεγάλην μερίδα τοῦ εὐπίστου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ ἀπολυταρχισμὸς καταπατεῖ τὴν χώραν, Βασιλεὺς δὲ καὶ αὐλικαὶ Κυβερνήσεις ποδοπατοῦν τὸ πολίτευμα, δημιουργοῦντες ἀληθῆ δικτατορίαν καὶ ἐπανάστασιν. Συνεπείᾳ τῆς τοιαύτης καταστάσεως ὁ Βενιζέλος ἀποφασίζει ἀντεπανάστασιν ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐκρήγνυται οὕτω τὸ κίνημα τοῦ 1916, ὅπερ μόλις προφθάνει νὰ σώσῃ τότε καὶ αὐτὴν τὴν Θεσσαλονίκην, διατρέξασαν τὸν ἔσχατον κίνδυνον. Ἡ ἀντεπανάστασις ἐκείνη δημιουργεῖ ἐκλεκτὸν στράτευμα 60000 ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον ταχθὲν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν Συμμάχων μάχεται ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν, ἐνῷ τὸ αὐλικὸν πολιτικὸν συγκρότημα τῶν Ἀθηνῶν δημιουργεῖ τὰ Νοεμβριανὰ αἴσχη καὶ φονεύει δι' Ἑλληνικῶν σφαιρῶν τοὺς ἀδελφοὺς τῶν φιλελλήνων τοῦ Πέτα καὶ τοῦ Ναυαρίνου. Οἱ Σύμμαχοι, προασπίζοντες τὰ ὕψιστα αὐτῶν συμφέροντα ἀναγκάζονται νὰ λάβωσιν αὐστηρὰ μέτρα κατὰ τοῦ Κράτους τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἡ ἀντεπανάστασις ὑπερισχύσουσα ἑνώνει τὸ Κράτος τὸν Ἰούνιον τοῦ 1917 ἐκθρονιζομένου τοῦ Κωνσταντίνου. Ἡνωμένη πλέον ἡ Ἑλλὰς τάσσεται πανστρατιᾷ εἰς τὸ πλευρὸν τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀγωνιζομένων Συμμάχων καὶ συμβάλλει κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν διάρρηξιν τοῦ Βαλκανικοῦ Μετώπου τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Βουλγάρων.

Ἄμεσον ἀποτέλεσμα τῆς δράσεως ταύτης ἦτο τότε ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, τὴν ὁποίαν προδοτικῶς εἶχε παραδώσει εἰς τὴν Βουλγαρικὴν θηριωδίαν ἡ γνωστὴ Αὐλικογερμανικὴ κλίκα τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου ἧς κύριος πυρὴν ἦσαν οἱ Δούσμανης, Μεταξᾶς, Στρατηγὸς καὶ λοιποὶ ἄλλοι συνεργάται τοῦ Γερμανικοῦ Στρατιωτικοῦ ἀκολούθου Φαλκενχάουζεν.

Ἡ νικήτρια ὁμὰς τῶν μεγάλων Συμμάχων, ἀμείβουσα τὴν ἀφοσίωσιν καὶ συνδρομὴν ἡμῶν εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα της, ἀνταπέδωκε πολλαπλασίως ταύτην, οὕτως ὥστε αἱ ἐθνικαὶ διεκδικήσεις ἱκανοποιήθησαν μέχρις ὁρίου τὸ ὁποῖον καὶ ἡ μᾶλλον αἰσιόδοξος φαντασία ἠδύνατο νὰ φθάσῃ πρότερον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῶν Συμμάχων τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1920 καὶ αἱ συνθῆκαι τοῦ Νεϊγὺ καὶ τῶν Σεβρῶν ἐδημιούργησαν τὴν Μεγίστην Ἑλλάδα τοῦ 1920, τὴν πλουσίαν καὶ ἰσχυρὰν καὶ ἔνδοξον Ἑλλάδα, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ κατηγορούμενοι τὴν 1ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους ἐκείνου.

Ἡ οὕτως ἐκδηλωθεῖσα ὑπερβολικὴ πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὔνοια ὠφείλετο βεβαίως εἰς τὰς θυσίας καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ, ἀλλ' ὠφείλετο ἐπίσης καὶ εἰς τὴν εὐμενῆ συμπάθειαν τῶν Ἰσχυρῶν πρὸς τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο, ὅπερ μετὰ πείσματος καὶ πεποιθήσεως καὶ παλαῖον πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς ἀντιδράσεις τῆς φιλογερμανικῆς ὁμάδος, ὡδήγησε τὸ Ἔθνος εἰς τὸ πλευρὸν αὐτῶν καὶ δὴ ἐν στιγμαῖς σοβαρᾶς κρίσεως καὶ κινδύνου τοῦ ὅλου Ἀνταντικοῦ ἀγῶνος.

Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας εὐκόλως ἦτο δυνατὸν νὰ συμπεράνῃ πᾶς, μὴ ἐσκοτισμένας ἔχων τὰς φρένας, τί ἔμελλε νὰ συμβῇ μετὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως Βενιζέλου καὶ τὴν ἐπαναφορὰν εἰς τὴν ἀρχὴν Βασιλέως καὶ Κυβερνητῶν, τῶν ὁποίων αἱ πράξεις καὶ ἐνέργειαι εἶχον τοιαύτην δημιουργήσει ἐχθρότητα τῶν ἰσχυρῶν Συμμάχων μας. Ἡ διακοίνωσις τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ἀπαντᾷ εὐγλώττως εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑπόθεσιν.

Καὶ ὅμως, καίτοι οἱ κατηγορούμενοι δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀγνοῶσιν ὅ,τι καὶ ὁ κοινότερος ἰδιώτης θὰ διέβλεπε, μετεχειρίσθησαν πᾶν μέσον θεμιτὸν ἢ ἀθέμιτον ὅπως παραπλανήσωσι τὸν λαὸν καὶ ἐπιτύχωσι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν τῆς 1ης Νοεμβρίου. Βοηθούμενοι ὑπὸ τῆς δημαγωγικῆς ἱκανότητος καὶ μερίδος διαφθαρέντος Τύπου, εὐηργέτησαν

Συνταγματάρχης Χ. ΛΟΥΦΑΣ, μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς συκοφαντίας τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ, ὅστις, παρασυρθεὶς παρ' αὐτῶν, ἐγένετο ὁ ἀκούσιος μητραλοίας τῆς Μεγίστης Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἄρχεται τὸ θεμελιῶδες, τὸ πρῶτον ἀδίκημα τῆς 2ας ἐγκληματικῆς περιόδου τῶν κατηγορουμένων, ὅπερ μετὰ πλείστων καὶ ποικίλων ἄλλων, συνεχῶς ἐπὶ ὁλόκληρον διετίαν διαπραττομένων, ἀποτελεῖ τὸ μέγα ἔγκλημα, τὸ ὁποῖον ὡδήγησε τὴν Πατρίδα εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν καταισχύνην.

Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΝΕ ΕΝΟΧΟΣ ΑΛΛ' ΩΣ ΑΝΕΥΘΥΝΟΣ ΔΕΝ ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΑΙ

ΕΦΥΓΕΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Κεφάλαιον Α'.

Ἐνοχὴ Κωνσταντίνου, πολιτικὴ καὶ στρατιωτική

Ὡς ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς παρούσης ἐκθέσεως ἀνεφέρθη, ὁ Κωνσταντῖνος ἀπὸ τοῦ 1916 ἐγένετο ἡ κομματικὴ σημαία περὶ τὴν ὁποίαν συνεκεντρώθησαν οὐ μόνον ὁ παλαιοκομματισμὸς καὶ τὸ Γερμανόπληκτον Γενικὸν Ἐπιτελεῖον, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον ὅπερ ἀπετέλει τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ Βενιζέλου, ἥτις ἐχαρακτηρίσθη ὡς φιλοπόλεμος.

Τὸ ἀντιπολεμικὸν σάλπισμα ἤρχισε σημαινόμενον εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς Ἑλλάδος, εὕρισκον γόνιμον ἔδαφος καλλιεργείας παρὰ τῷ λαῷ, εἰς τὸν ὁποῖον κατατεταπεινωμένον ἤδη ἐκ τῶν ἐκστρατειῶν τοῦ 1912 καὶ 1913, ἐπεβλήθη προμελετημένως ἡ ἄσκοπος κατατυράννησις τῆς ἐπιστρατεύσεως τοῦ 1915.

Μόνον ἡ ἔκτοτε ἐκδηλωθεῖσα ἐγκληματικὴ πώρωσις τῶν κατηγορουμένων εἶνε δυνατὸν νὰ ἐξηγήσῃ τὸν σκότιον σκοπὸν τῆς παρατάσεως τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐκείνης. **Βασιλεὺς καὶ Αὐλικαὶ Κυβερνήσεις, βοηθούμενοι ἐ**νεργῶς καὶ παρὰ τῆς προστατευομένης των Γερμανικῆς Προπαγάνδας εἰργάσθησαν ἀνενδότως πρὸς δημιουργίαν τοῦ ἀντιπολεμικοῦ φρονήματος καὶ τῆς ἐχθρότητος πρὸς τὰς Δυτικὰς Δυνάμεις.

Ὑποστράτηγος ΘΕΟΔ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ, Πρόεδρος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῆς συμφορᾶς.

Ψεύδη, συκοφαντίαι, φανταστικαὶ περιγραφαὶ τῆς Γερμανικῆς ἰσχύος, τὸ πᾶν ἐτέθη ἐν χρήσει ὅπως κάμψωσι τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν καὶ ματαιώσουν οὕτω τὰς προσπαθείας ἐκείνων, οἵτινες ἠγωνίζοντο κατὰ τῶν Γερμανοβουλγάρων ἐν Μακεδονίᾳ.

Αἱ σατανικαὶ αὗται ἐνέργειαι κατὰ τῶν ἀντεπαναστατῶν μὲ τὰς γνωστὰς μεθόδους δράσεως παρὰ τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου, χρησιμοποιοῦντος τυφλῶς τοὺς ἐν Ἑλλάδι πράκτορας μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν πρωτεύοντα ῥόλον ἔπαιξεν ὁ Ι. Μεταξᾶς —ὡς ἡ ἵδρυσις συμμοριῶν ἵνα πλήξωσιν ἐκ τῶν νώτων τοὺς Συμμάχους κλπ.—ἐξηνάγκασαν τέλος τοὺς Συμμάχους νὰ θέσωσιν ἐκ ποδῶν τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι προσώπων, ἅτινα ἐχθρικῶς ἔδρων πρὸς ταύτας. Ἀλλὰ τὸ μόλυσμα ἦτο ἤδη σοβαρῶς εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ Κράτους ἐμπεποτισμένον.

Ὅταν οὕτω τὸ Κράτος ἡνωμένον ἠθέλησε νὰ κινηθῇ τὸ 1917, διάφορα στασιαστικὰ κινήματα ἐσημειώθησαν παρὰ τῷ Στρατεύματι, ἕνεκα τῆς δηλητηριάσεως τῆς λαϊκῆς ψυχῆς παρὰ τῆς ἐξακολουθούσης ἀντιδράσεως τῶν κομματικῶν στελεχῶν τοῦ Αὐλικοῦ πλέον κόμματος.

Πρὸ τῆς ἀναποτρέπτου ἀνάγκης εὑρεθεῖσα ἡ τότε Κυβέρνησις, ἠναγκάσθη νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα πρὸς καταστολὴν τοῦ κακοῦ ὅπερ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ περιφήμου κηρύγματος τῆς «Τυραννίας».

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν ἦτο μόνον ὁ ἀνεύθυνος παράγων, ἀλλ' ὑπεύθυνος ἀρχηγὸς τῆς ἐχθρικῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους μερίδος. Ἡ δρᾶσις του ἐν τῇ ἐξορίᾳ, τὰ ἐκεῖθεν τοῦ Γκαίρλιτς καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν κατασκόπων ἀξιωματικῶν διὰ Γερμανικῶν ὑποβρυχίων ἐβεβαίωσαν ἔτι μᾶλλον παρὰ τοῖς Συμμάχοις τὴν γνώμην ταύτην, ὡς ῥητῶς διετυπώθη ἐν τῇ ἀπειλητικῇ των διακοινώσει τῆς 20 Νοεμβρίου 1920. Ταῦτα ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς πολιτικῆς δράσεως τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν μέχρι τῆς 1ης Νοεμβρίου περίοδον. Κατώρθωσεν οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ δηλητηριάσῃ τὴν λαϊκὴν ψυχὴν καὶ νὰ ἐμφυσήσῃ ἐν αὐτῇ τὸ ἀντιπολεμικὸν φρόνημα, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἔπεισε τοὺς νικητὰς τοῦ μεγάλου πολέμου ὅτι εὑρίσκεται ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἐχθρικῆς πρὸς αὐτοὺς μερίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τὴν ὁποίαν, ἀνύπαρκτον ἐν ἀρχῇ, κατώρθωσαν αὐτός, τὸ φαῦλον Αὐλικὸν περιβάλλον του καὶ οἱ κατηγορούμενοι πολιτικοὶ νὰ δημιουργήσωσιν ἐν Ἑλλάδι.

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς πολιτικῆς εὐθύνης διὰ τὴν Ἐθνικὴν συμφοράν, βαρυτάτην φέρει ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖνος τοιαύτην καὶ διὰ τὴν στρατιωτικήν του δρᾶσιν κατὰ τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν.

Ἅμα τῇ κηρύξει τῆς συμπληρωματικῆς ἐπιστρατεύσεως διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ θέρους τοῦ 1921, εὐρέως διετυμπανίσθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Τύπου ὅτι ὁ **Βασιλεὺς θὰ ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Στρατοῦ ὅπως τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν δόξαν πραγματικοῦ πολέμου καὶ** *οὐχὶ «ΑΝΑΙΜΑΚΤΟΥ ΨΕΥΔΟΠΟΛΕΜΟΥ», ὡς ἐκεῖνοι οὓς ἐπεχείρει ὁ Βενιζέλος.*

Ἡ σημασία τοῦ γεγονότος ἦτο μεγίστη, καὶ εὔλογος ἡ ἐκ τούτου συγκίνησις τῆς δημοσίας γνώμης, διότι μόνον μωροὶ καὶ ἀμαθεῖς παραγνωρίζουσι τὴν σημασίαν τοῦ **Ἀρχηγοῦ ἐν Πολέμῳ.** *Ἐπὶ τοῦ τεχνικοῦ τούτου σημείου ἐπιτραπήτω ἡ κάτωθι παρέκβασις.*

Οἱ ἄριστοι τῶν στρατῶν ἦσαν οἱ Καρχηδόνιοι ὑπὸ τὸν Ἀννίβαν, οἱ Μακεδόνες ὑπὸ τὸν Ἀλέξανδρον, οἱ Πρῶσσοι ὑπὸ τὸν Φρειδερῖκον», ἔλεγεν ὁ Ναπολέων. Τοῦτο ἀποτελεῖ μεγάλην ἀλήθειαν καὶ ἀκλόνητον διὰ μέσου τῶν αἰώνων στρατηγικὸν ἀξίωμα.

Ἡ ἀξία τοῦ στρατοῦ εἶνε ὁ καθρέπτης τῆς ἀξίας τοῦ ἀρχηγοῦ.

Στρατὸς ἄνευ καλοῦ ἀρχηγοῦ εἶνε σῶμα ἄνευ ψυχῆς.

Εἶνε ὅμως ἀναγκαῖον οὗτος νὰ ὑφίσταται τὰς στερήσεις τῶν στρατιωτῶν καὶ νὰ ὑπενθυμίζῃ διὰ τῆς στάσεως καὶ τοῦ παραδείγματός του εἰς αὐτοὺς ἀνὰ πᾶσαν κρίσιμον στιγμήν, **ὅτι καὶ αὐτός, ὡς ἐκεῖνοι, εἶνε ἕτοιμος** *ΝΑ ΑΠΟΘΑΝΗ Η ΝΑ ΝΙΚΗΣΗ.*

Ὁ περίφημος ὅρκος τῶν Σπαρτιατῶν «οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα τὰ ἱερά» δὲν ἀφεώρα μόνον τοὺς ὁπλίτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Σπάρτης, ὅπως τόσον ἐνδόξως ἀπέδειξεν ὁ Λεωνίδας ἐν Θερμοπύλαις.

Ὁ Κῦρος, ὁ Ἀννίβας, ὁ Γουσταῦος Ἀδόλφος, ἀπέδειξαν ὅτι οἱ δαφνοστεφεῖς Στρατηλάται Βασιλεῖς **πίπτουσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ἀλλὰ δὲν φεύγουσιν ἡττημένοι.**

Ἄνευ φόβου καὶ πάθους καὶ μὲ τὴν Λυδίαν τῆς Δικαιοσύνης λίθον ἀνὰ χεῖρας εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ ἐκθέσωμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γεγονότων τὴν πολεμικὴν δρᾶσιν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου ἐντελῶς πεπλανημέναι γνῶμαι ἐπεκράτησαν.

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΟΧΗΣ

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος οὐδέποτε ὑπῆρξε στρατιώτης, πολλῷ δὲ μᾶλλον Ἀρχηγός, κοσμημένος διὰ τῶν ἐξαιρετικῶν προσόντων, ἅτινα ἀνωτέρω ἀναφέρονται.

Τὴν 31ην Μαΐου λοιπὸν ὁ Βασιλεύς, ἀναχωρήσας μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου εἰς Σμύρνην, ἐγκαθίσταται εἰς Κορδελιὸ ὅθεν ἐκδίδει τὸ γνωστὸν διάγγελμα πρὸς τὸ στράτευμα: «Στρατιῶται!! Φωνὴ τῆς Πατρίδος μὲ ἐκάλεσε καὶ πάλιν ἐπὶ κεφαλῆς ὑμῶν κλπ. Κορδελιὸ 31 Μαΐου 1921. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β.»

Ἐν τῷ ἀπὸ 29ης Σεπτεμβρίου 1922 ὑπομνήματι τοῦ τότε ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου στρατηγοῦ Δούσμανη ἀναφέρεται αὐτολεξεί (σελὶς 3 ὑπομ. Δούσμανη, πρὸς ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπὴν) «τὴν 26ην Μαΐου

Συνταγματάρχης Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ, μέλος τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς.

ἀνεχώρησα μετὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Βασιλέως εἰς Σμύρνην ὅπου ἐγκατέστησα καὶ τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ»

Ὁ ὑποστράτηγος Ξ. Στρατηγὸς ἰσχυρίζεται ἐν τῇ ἀπολογίᾳ του ὅτι ὡς ἄτομον κατέκρινε τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἀρχηγίας τοῦ Στρατοῦ εἰς τὸν τέως Βασιλέα.

Μετὰ τὰς πρώτας ἐπιτυχεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἐσκῆ Σεχὴρ ὁ Βασιλεὺς καὶ τὸ Ἐπιτελεῖον μετατίθενται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν, ἔνθα ὀργανοῦται ἡ πρὸς Ἄγκυραν προέλασις.

Ὁ τέως Ἀρχηγὸς τῆς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας Ἀντιστράτηγος Παπούλας βεβαιοῖ ῥητῶς ἐν τῇ καταθέσει του ὅτι «ὁ Βασιλεὺς» ἀντελάμβανεν *ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ* ἀνάμιξιν ἐν τῇ καθόλου διοικήσει τῶν ἐπιχειρήσεων» καθιστάμενος *ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΣ* μετὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Γεν. Ἐπιτελείου Δούσμανη. *[Κατάθεσις Παπούλα σελὶς 4 καὶ 5].*

Ἐν πολεμικῷ οὕτω Συμβουλίῳ, *ΥΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ,* ἀπεφασίσθη ἡ πρὸς Ἄγκυραν προέλασις, ἥτις ἐθεωρήθη ἁπλοῦς περίπατος, *ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ περιφήμου ἀνακοινωθέντος τῆς 10ης Ἰουλίου γνωστοποιεῖται ὅτι* «ὁ ἐχθρὸς κατεστράφη ἀπολέσας τὰ τρία τέταρτα τῆς δυνάμεώς του καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ πυροβολικοῦ του» ! !

Παρὰ τὸ ἀνωτέρω ἀνακοινωθὲν ἐν τούτοις, ὁ Ἑλληνικὸς Στρατὸς ἐξορμήσας πρὸς τὴν καρδίαν τοῦ ἐχθροῦ, προσκρούει εἰς ἰσχυρὰν ἀντίστασιν ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου, ἔνθα σφοδρὰ συνάπτεται καὶ πολυήμερος μάχη.

Ἡ ἀλήθεια, ἥτις, ὡς θὰ ἴδωμεν, συστηματικῶς καλύπτεται ὑπὸ τῶν Κυβερνώντων, ἐκχέεται διαδοχικῶς καὶ κατὰ πικρὰς σταγόνας εἰς τὸ κοινόν, ὅπερ ἐν μέσῳ τοῦ ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ του ὑφίσταται τὸν τραγικώτατον τῶν ψυχικῶν αἰφνιδιασμῶν, ὅταν ἀνακοινοῦται ἡ ὑποχώρησις καὶ αἱ τρομεραὶ ἀπώλειαι. Ἀλλὰ ποῦ εὑρίσκετο λοιπὸν

Ὁ κ. Ζαΐμης μετὰ τοῦ ὑποδεχθέντος αὐτὸν εἰς τὸν Πειραιᾶ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χαραλάμπη ὀλίγον μετὰ τὴν ἀποβίβασίν του εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον.

(Φωτογραφία «Ἐλευθέρου Βήματος»)

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΔΥΟ ΑΓΓΛΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΦΡΟΥΡΟΥΝ ΤΟΝ ΣΟΥΛΤΑΝΟΝ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ

ΠΕΡΑΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — **Κατόπιν τῆς ἀξιώσεως τῶν Κεμαλικῶν ὅπως παραιτηθῇ ὁ Σουλτᾶνος ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν στρατηγὸν Χάριγκτων καὶ ἐζήτησε τὴν Ἀγγλικὴν προστασίαν. Δύο Ἀγγλικὰ τάγματα ἐτέθησαν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσίν του μετὰ πολυβόλων καὶ φρουροῦν ἔκτοτε τὰ Σουλτανικὰ ἀνάκτορα τοῦ Γιλντὶζ ὅπου διαμένει.**

ΟΜΟΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ

ΠΕΡΑΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].— *Ὁ Κεμὰλ ἠξίωσε παρὰ τῶν Συμμάχων ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπως: 1ον) Εἰς τὰ Τελωνεῖα ἐφαρμόζωνται οἱ Νόμοι καὶ αἱ διατάξεις, αἵτινες ἐψηφίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας. 2ον) Παραδοθῇ ἡ Διοίκησις τῆς Κων)πόλεως εἰς τοὺς Κεμαλικούς, παύσουν δὲ οἱ Σύμμαχοι ἀσκοῦντες ἔλεγχον ἐφεξῆς ἐπὶ τῆς Τουρκικῆς Διοικήσεως.*

Οἱ Σύμμαχοι Ἁρμοσταὶ ἀπήντησαν ΑΠΟ ΣΥΜΦΩΝΟΥ εἰς ἀμφοτέρας τὰς Κεμαλικὰς ἀξιώσεις. Καὶ διὰ μὲν τὸ πρῶτον δηλοῦν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο θὰ λυθῇ ὁριστικῶς διὰ τῆς τελειωτικῆς συνθήκης τῆς εἰρήνης, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ὅτι δὲν ἔχουν μὲν ἀντίρρησιν νὰ ἐγκατασταθοῦν Κεμαλικαὶ διοικητικαὶ ἀρχαὶ ἐν Κων)πόλει, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει θὰ παύσουν οἱ Σύμμαχοι ἀσκοῦντες τὸν ἔλεγχόν των.

ΓΑΛΛΙΚΗ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — *Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐξαίρεται τὸ γεγονὸς τῆς διὰ πρώτην φορὰν ἐπιτυγχανομένης ΟΜΟΦΩΝΙΑΣ μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ κοινοῦ στάσιν τῶν Συμμάχων ἀπέναντι τῶν ἀπαιτητικωτέρων ἀξιώσεων τοῦ Κεμάλ. Ἤδη ἐν Παρισίοις, τόσον ὁ κ. Πουανκαρέ, ὅσον καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κύκλοι, ἀρχίζουν νὰ διαβλέπουν τοὺς δημιουργουμένους νέους κινδύνους ἐν Ἀνατολῇ καὶ κρίνεται ὡς βέβαιον ὅτι ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ μεταβάλλεται, προοίμιον δὲ τούτου εἶνε ἡ ἐπιτυγχανομένη συμφωνία μεταξὺ τῶν Ἁρμοστῶν ἐν Κων)πόλει. Ἤδη, φαίνεται, ὅτι ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο γνωστὸν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν ὅτι ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» ἔπαυσε νὰ εἶνε ὄργανον τοῦ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ καὶ δὲν πρέπει ἡ Τουρκόφιλος πολιτική του νὰ θεωρῆται ὡς ἐμπνεομένη ἀπὸ τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.*

ὁ Δαφνοστεφὴς Βασιλικὸς Ἀρχηγός, καὶ ποία ἦτο ἡ παρέμβασίς του κατὰ τὰς κρισίμους στιγμὰς τῆς σκληρᾶς πάλης τοῦ Στρατοῦ του ἐπὶ τοῦ Σαγγαρίου ;

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΥΓΑΣ

Βασιλεὺς λατρευθεὶς ὅσον οὐδεὶς ὑπὸ τοῦ Λαοῦ του, Βασιλεὺς τὸν ὁποῖον ὁ πλανηθεὶς Λαὸς ἐπανέφερεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὑφιστάμενος τὰς μεγίστας τῶν θυσιῶν αἵματος καὶ χρήματος συνεπείᾳ τοῦ σφάλματός του τούτου, Βασιλεύς, τέλος, φέρων τὸ ὄνομα τοῦ θρυλικοῦ Παλαιολόγου, τί ὤφειλε νὰ πράξῃ τὰς στιγμὰς ἐκείνας τοῦ κινδύνου, ἂν καὶ ἴχνη μόνον ἀνδρικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ στρατιωτικῆς τιμῆς εὑρίσκοντο ἐν τῇ ψυχῇ του ;

Τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα δίδουσιν ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἀθηναίων Κόδρος, ὅστις ἐθυσίασε τὴν ζωήν του χάριν τῆς πατρίδος, καὶ οὐχὶ τὴν πατρίδα διὰ τὸν θρόνον του. *Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος εἰς Γαυγάμηλα, ὁ Ναπολέων εἰς τὴν Γέφυραν τῆς Ἀρκόλλης, ὁ Γουσταῦος Ἀδόλφος εἰς Λοῦτζεν, καὶ τόσοι ἄλλοι προαναφερθέντες Στρατηλάται Βασιλεῖς. Κατὰ τὴν μάχην τῆς Γραβελόττης (18 Αὐγούστου 1870), ἥτις ἔκρινε τὴν τύχην τῆς Γαλλικῆς στρατιᾶς τοῦ Μπαζέν, ὁ Γουλιέλμος Α' ἀπαράμιλλον ἔθετο παράδειγμα, περὶ οὗ ἡ κατωτέρω θαυμασία περικοπὴ τοῦ* Montaigne.

«Τὰ VII Σώματα στρατοῦ τρέπονται εἰς φυγὴν ἐν ἀταξίᾳ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς Γραβελόττης. Ὁ πανικὸς καὶ ἡ ἀποσύνθεσις ἐπίκειται. Ὁ γηραιὸς Βασιλεὺς ἔφιππος ἀπὸ τῆς στιγμῆς τοῦ πρώτου κανονιοβολισμοῦ καλπάζει πρὸ αὐτῶν, ὁμιλεῖ, ἐξορκίζει, ἐνθαρρύνει. Οἱ στρατιῶται ἀπαντῶσι μὲ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς εἰς τοὺς λόγους τοῦ Βασιλέως ἀναστρέφονται καὶ ῥίπτονται ὁρμητικῶς κατὰ τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων. Ἡ καρδία τοῦ Βασιλέως καὶ αἱ καρδίαι τῶν στρατιωτῶν πάλλουν μὲ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν καὶ συγκλονίζονται ὑπὸ τοῦ ἰδίου πάθους τὴν στιγμὴν ἐκείνην..»

Καὶ ἡ ἧττα μετετράπη εἰς νίκην περιφανῆ.

Ὁ Γουλιέλμος ὁ Α' ἐνίκησε τὸν Μπαζέν, ὅστις μόλις τὴν 7ην τῆς ἑσπέρας ἐξῆλθε τοῦ Μὲτζ διὰ νὰ μεταβῇ παρὰ τῇ ἐφεδρείᾳ καὶ ῥυθμίσῃ τὰ τῆς ὑποχωρήσεως.

Καὶ ὅμως ὁ Γουλιέλμος δὲν ἦτο διοικητὴς λόχου ἢ τάγματος. **Ἦτο ὁ Ἀνώτατος Ἀρχηγὸς ἁπασῶν τῶν Γερμανικῶν δυνάμεων.**

Ἐν ἀντιθέσει πρὸς ταῦτα, μὲ τὴν καρδίαν ἐσφιγμένην ἐκ τοῦ πόνου καὶ τῆς αἰδοῦς, ἐμάνθανε τότε πᾶς γνή-

ΘΕΑΜΑΤΑ-ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 Οκτωβρίου 1922

ΑΠΟΛΛΩΝ. (Οπερέττα Παπαϊωάννου). «Η Μπαγιαντέρα».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Οι Απάχηδες των Αθηνών».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. Αύριον «Θεσμοφοριάζουσαι».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Το Διαβολόπαιδο».
ΚΥΒΕΛΗΣ. (Θίασος Ιακωβίδου). Απόψε «Ο Διάβολος του Μωραϊτίνη» «Το καινούργιο σπίτι».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ο Γρουσούζης». Αύριον Πέμπτην η τιμητική της δίδος Κοτοπούλη με την «Σαλώμην» του Όσκαρ Ουάιλδ.
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Αργεί.

ΠΑΝΘΕΟΝ. «Έρως τυφλής», πρώτη εμφάνισις της Δος Παυλίνας Σταρκ. Μεγάλη ορχήστρα.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ο Γολγοθάς» με άσμα του κ. Μωραΐτη.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Αμαρτίαι Γονέων...» Ακατάλληλον διά δεσποινίδας.
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. (Κινηματογράφος απόγευμα). «Η Γέφυρα των Στεναγμών».
ΕΘΝΙΚΟΝ. (SALON IDEAL). «Τα δύο Χαμίνια». Ορχήστρα Βιεννέζικη.
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. Έναρξις την προσεχή Δευτέραν Κινηματογράφου.

σιος Έλλην, ότι ο Αρχιστράτηγος Βασιλεύς, δίδων πρώτος το παράδειγμα, ετρέπετο δειλός και κατησχυμμένος εις φυγήν προς την θάλασσαν, μόλις ως ή τύχη της μάχης εφάνη δυσμενής προς τα Ελληνικά όπλα.

Ατυχείς τραυματίαι ερρίφθησαν εις τον δρόμον εις Εσκή-Σεχήρ όπως προηγηθή ο συρμός, δι' ου έφευγε προς τα Μουδανιά αυτός τε και το πανικόβλητον Αυλικόν Επιτελείόν του.

Ευτελής Αυλικός θεράπων ο υπουργός των Στρατιωτικών Ν. Θεοτόκης περί ενός ασχολείται: Ικετεύει τηλεγραφικώς όπως ληφθή πάσα φροντίς ίνα ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΘΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΥΓΑΔΑ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΤΑΘΗ ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΟΥΣΑ ΜΥΡΙΟΝΕΚΡΟΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΩΣ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗ ΝΙΚΗ. Όρα σχετ. τηλεγράφημα Θεοτόκη αριθ. 15889)10)9)21, τηλεγρ. συνομιλίαν προσωπάρχου Μακρυκώστα μετά υπουργού Στρατιωτικών Θεοτόκη της 12)9)21 και υπ' αριθ. 15749) 2)9)21 τηλ)μα, δι' ου ο πρωθυπουργός Γούναρης τηλ)φεί: «ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΠΑΠΟΥΛΑΝ ΟΠΩΣ ΜΗ ΕΚΔΩΣΗ ΑΝΟΙΚΤΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΠΙΣΘΕΝ ΤΟΥ ΣΑΓΓΑΡΙΟΥ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΩΣ. ΑΛΛΑ ΝΑ ΑΠΟΣΤΕΙΛΗ ΤΟΥΤΟ ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΩΣ ΙΝΑ ΠΡΟΒΩΜΕΝ ΑΝΑΛΟΓΩΣ ΤΗΣ ΕΔΩ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ».

„ΜΕ ΤΕΤΟΙΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ„

Τεθείς επί κεφαλής του Στρατού όταν ούτος ηύτύχει, δεν παρέμεινεν ούτε εις την ουράν αυτού κατά τας ώρας του κινδύνου.

Τον ανωτέρω χαρακτηρισμόν θέτει αυτός ο αλαζών εχθρός διά του τελευταίου ανακοινωθέντος του δημοσιευθέντος εις πλείστας Γαλλικάς εφημερίδας μετά την καταστροφήν. «Συνελάβομεν, λέγει το Κεμαλικόν ανακοινωθέν, πάντας σχεδόν τους στρατηγούς, πλείστους ανωτέρους αξιωματικούς και χιλιάδας αιχμαλώτους ΘΑ ΣΥΝΕΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΔΕ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΡΧΗΓΟΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ, εάν δεν είχεν ούτος την συνήθειαν να τίθεται επί κεφαλής του στρατού του εν τη επιτυχία, ΤΡΕΠΟΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΦΥΓΗΝ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ».

Κατάπληξιν δ' εμποιεί το γεγονός, ότι πρός την αντίληψιν ταύτην του Κεμαλικού ανακοινωθέντος συμφωνεί κατά γράμμα και το παρά του Ν. Στράτου εν τη απολογία του (σελ. 22) αποκαλυπτόμενον ότι «ο στρατηγός Παπούλας μάλιστα μοί προσέθηκεν ότι, ΑΝ ΥΠΑΡΧΗ ΑΠΟΤΥΧΙΑ, ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΗ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ. Αν όμως θα εμφανής επιτυχία, θα ειδοποιηθή αμέσως τον Βασιλέα να έλθη εις την γραμμήν όπως αναλάβη αυτός τας αγαθάς συνεπείας της Νίκης».

Και ούτω στα μαύρα νερά του Σαγγαρίου, ένθα επνίγησαν τα ωραιότερα Εθνικά όνειρα, πρέπει να ταφή επίσης η ειδωλολατρεία και το ομαδικόν παραλήρημα του λαού περί του Δαφνοστεφούς Βασιλέως, τον οποίον τόσον ακριβά επλήρωσεν ολόκληρος ο Ελληνισμός.

Ο μοιραίος ποταμός μαζί με τας εκατόμβας των αδίκως θυσιασθέντων παιδιών του Λαού, πρέπει να μας υπενθυμίζη εσαεί «γιατί με τέτοιον Βασιλήά δεν πήραμε την Πόλι και την Αγιά Σοφιά».

ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΕΙΝΕ ΑΝΕΥΘΥΝΟΣ

Καίτοι εξάγεται κατά ταύτα ότι ο τέως Βασιλεύς Κωνσταντίνος είνε εις εκ των κυρίων ενόχων της επελθούσης Εθνικής συμφοράς διά της πολιτικής του δράσεως και ένοχος εγκαταλείψεως θέσεως και φυγής ενώπιον του εχθρού ως Αρχηγός του Στρατού, δεν προτείνω ουχ ήττον την επί τούτοις εις δίκην παραπομπήν αυτού, διότι θεωρείται κατά συνταγματικήν πλάσμα, ανεύθυνος, τας δε ευθύνας και τούτου πρέπει να φέρωσιν οι κατηγορούμενοι υπουργοί, οι οποίοι ανέθεσαν εις τοιούτον ανεύθυνον την τύχην του Στρατού και των υψίστων Εθνικών δικαίων.

ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΥ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΥΠΟΔΙΚΩΝ
ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΓΟΥΝΑΡΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΥ

Κεφάλαιον Β΄.

Ενοχή Πολιτικών ως μελών των Κυβερνήσεων από 1ης Νοεμβρίου μέχρι της ημέρας της καταστροφής.

Εις τούς κατηγορουμένους απαγγέλθη το κάτωθι κατηγορητήριον:

Κατηγορείσθε ότι από 1ης Νοεμβρίου 1920 και εφ' εξής μέχρι της 26ης Αυγούστου 1922 συναποφασίσαντες μετά των συνυπουργών υμών περί πράξεως εσχάτης προδοσίας εκουσίως και εκ προθέσεως υπεστηρίξατε την εισβολήν ξένων στρατευμάτων, ήτοι του Τουρκικού Εθνικιστικού στρατού εις την επικράτειαν του Βασιλείου, τουτέστιν εις την υπό της Ελλάδος κατεχομένην και διά της Συνθήκης των Σεβρών κατακυρωθείσαν χώραν της Μικράς Ασίας παραδώσαντες άμα εις τον αυτόν εχθρόν πόλεις, φρούρια, μέγα μέρος του στρατού και μεγίστης αξίας υλικόν πολέμου κ. λ. π. διά των επομένων μέσων:

1) Διότι εν γνώσει της από 20ής Νοεμβρίου διακοινώσεως των Γαλλίας, Αγγλίας και Ιταλίας προς τον Ελληνικόν Λαόν, ήτις κατηγορηματικώς εδήλου την έκπτωσιν ημών εκ της μετά των ειρημένων Δυνάμεων Συμμαχίας και εκ των ταύτης συνεπειών, προέβητε εις διενέργειαν δημοψηφίσματος διά του από 12 Νοεμβρίου Ν. Διατάγματος, ούτινος επεδιώξατε την κύρωσιν διά του από 26 Ιανουαρίου 1921 ψηφίσματος της Συνελεύσεως ής είχετε την πλειοψηφίαν, προς επαναφοράν του τέως Βασιλέως, εκθέσαντες ούτω την Ελλάδα, θεωρηθείσαν συνένοχον των εχθρικών πράξεων του Κωνσταντίνου προς τας Δυνάμεις, εις τας συνεπείας της ως άνω διακοινώσεως, αποκρύψαντες άμα την παρ' ημών προς τας ειρημένας Δυνάμεις δοθείσαν απάντησιν, εν ή δολίως επεζητήθη ή επαύξησις της εις τον Ελληνικόν Λαόν αποδοθείσης ευθύνης διά της ανακριβούς βεβαιώσεως ότι τα 99 ο)ο τούτου εψήφισαν υπέρ της επαναφοράς του τέως Βασιλέως και ήτις απάντησις παρέμεινεν άγνωστος μέχρι της παρά της Ανακριτικής Επιτροπής ανακαλύψεως του σχετικού εγγράφου.

2ον) Διότι ενώ διά της από 13ης Ιανουαρίου 1920 αποφάσεως των Συμμάχων επεδικάσθη εις την Ελλάδα ή Βόρειος Ήπειρος με τα συμφωνηθέντα σύνορα μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας διά της συμφωνίας Βενιζέλου-Τιττόνι της 16ης Ιουλίου 1919 και ενώ ή Δωδεκάνησος διά της αυτής συμφωνίας είχε παραχωρηθή εις την Ελλάδα, υμείς δεν προέβητε εις την λήψιν των αναγκαίων μέτρων διά την προσάρτησιν των Ελληνικωτάτων τούτων χωρών εις το Κράτος, εξυπηρετήσαντες ούτω τα συμφέροντα ξένης Δυνάμεως, διότι απησχολείσθε εν τω μεταξύ εις την ενέργειαν του ολεθρίου ψηφίσματος το οποίον ήγαγε την Ελλάδα εις την καταστροφήν.

3ον) Διότι παρεγνωρίσατε την από 25ης Νοεμβρίου 1920 διακοίνωσιν των αυτών ως άνω Δυνάμεων περί οικονομικού της Ελλάδος αποκλεισμού εις περίπτωσιν επαναφοράς του Κωνσταντίνου επί του Θρόνου της Ελλάδος στερήσαντες ούτω την Πατρίδα ημών συναλλάγματος 33 εκατομμυρίων δολλαρίων, 5 εκατομμυρίων Αγγλικών λιρών και 566 εκατομμυρίων φράγκων, αφήσαντες το παρά της Εθνικής Τραπέζης εκδοθέν χαρτονόμισμα ακάλυπτον, το δημόσιον χρεώστην των αντιστοίχων ποσών των εκδοθέντων χαρτονομισμάτων, δημιουργήσαντες ούτω την πτώσιν και εξευτελισμόν του Ελληνικού χαρτονομίσματος, στερήσαντες την Ελλάδα της δυνατότητος προς δόσιν εγγυήσεων διά την σύναψιν εξωτερικού δανείου, ματαιώσαντες την διά της από 28 Φεβρουαρίου 1918 συμφωνίας μεταξύ Ελλάδος, Αγγλίας και Γαλλίας περί παροχής τη πρώτη υλικού επί πιστώσει, παροχήν τοιούτου, ως και των ωφελειών του άρθρου 2 της αυτής συμφωνίας, δημιουργήσαντες τελικώς διά πάντων τούτων και άλλων συνεπειών την οικονομικήν καταστροφήν της Πατρίδος ημών. Την διακοίνωσιν δε ταύτην δόλω απεκρύψατε από τον Ελληνικόν Λαόν, διά Κυβερνητικών ανακοινώσεων, παρανόμως λειτουργούσης λογοκρισίας και αυθαιρέτων ενεργειών δικαστικών οργάνων.

4ον) Ότι ετοποθετήσατε επί κεφαλής ανωτέρων και κατωτέρων Μονάδων απειροπόλεμα και ΑΧΡΗΣΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ και απεμακρύνατε του Στρατεύματος ικανά και εμπειροπόλεμα και ενετάξατε εις το στράτευμα αυτομόλους προς τον εχθρόν εις βάρος του Στρατού και της Πατρίδος.

5ον) Διότι, καίτοι κατέστησαν παγκοίνως γνωσταί αι δηλώσεις των Πρωθυπουργών Αγγλίας και Ιταλίας προς υμάς και δι' υμών αυτού πρός πάντας τους συγκατηγορουμένους ως και του Προέδρου της επί των Εξωτερικών Κοινοβουλευτικής Επιτροπής της Γαλλίας Λέϋγκ, ότι ή Ελλάς δεν δύναται να τύχη ουδεμιάς υποστηρίξεως, εφ' όσον ευρίσκεται εις τον Θρόνον ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος, ούτε εις τον Βασιλέα υπεδείξατε να παραιτηθή, ούτε εν μη παραδοχή της υποδείξεώς σας παρητήθητε, αποκρύψαντες από τον Ελληνικόν Λαόν πάντοτε την αλήθειαν, ήν συστηματικώς διά των εν τη Συνελεύσει αγορεύσεών σας, δι' ανακοινώσεων Κυβερνητικών, διά των οργάνων του Κυβερνητικού Τύπου και διά παρανόμως λειτουργούσης Λογοκρισίας κατωρθώσατε ν' αποκρύπτετε εν γνώσει του αδυνάτου της διεθνούς αναγνωρίσεως του καθεστώτος και απεπνίξατε πάσαν αποκαλυπτικήν φωνήν περί των λόγων της εκπτώσεως ημών εκ των Συμμαχιών και του οικονομικού αποκλεισμού μέχρι της ημέρας της καταστροφής.

6ον) Διότι εκ Λονδίνου διετάχθησαν αι πολεμικαί επιχειρήσεις του Μαρτίου 1921 προς Άγκυραν, πριν αποδώση τα αποτελέσματά της ή κηρυχθείσα επιστράτευσις προκληθείσης ούτω παρ' υμών της πρώτης ήττης του Ελληνικού Στρατού, ήτις έσχε σημαντικά αποτελέσματα επί της εν γένει κατόπιν καταστάσεως.

7ον) Διότι παρά την γνώμην του αρμοδίου Διοικητού της Στρατιάς, όστις δεν ενέκρινε την συνέχισιν της εκστρατείας προς Άγκυραν μετά την κατάληψιν του Δορυλαίου, ελάβετε μετά του τέως Βασιλέως την απόφασιν της εκστρατείας ταύτης και επροκαλέσατε ούτω τον ηθικόν κλονισμόν και την απώλειαν βασίμου και σοβαράς ελπίδος στρατιωτικής ημών επιβολής επί του αντιπάλου.

8ον) Διότι ανεθέσατε την αρχηγίαν του Στρατού εις τον ανεύθυνον τέως Βασιλέα.

9ον) Διότι εψηφίσθησαν υπό τας εμπνεύσεις υμών υπό της Εθνοσυνελεύσεως, ής είχατε την πλειοψηφίαν ΝΟΜΟΙ ΑΜΟΙΒΗΣ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΑΥΤΟΜΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟΝ, ΛΙΠΟΤΑΚΤΩΝ, διασπαθίσεως του δημοσίου πλούτου δι' αποζημιώσεις Βουλευτών της Βουλής του Δεκεμβρίου 1915 και δήθεν παθόντων προσώπων κλπ. εν παραγνωρίσει της οικονομικής εξαντλήσεως, εις ήν υπεβάλατε την χώραν και εν πληρεστάτη γνώσει ότι ο στρατός έπασχεν ελλείψει χρημάτων ως εξ επισήμων εμφαίνεται εκθέσεων στερούμενος μισθοδοσίας, τροφής και ιματισμού ούτως ώστε ή οικονομική αύτη εξάντλησις, ή διπλωματική απομόνωσις ή αποκλείουσα την εκμετάλλευσιν πάσης επιτυχίας και ή ατέρμων παράτασις, προυκάλεσαν αναποδράστως την κατάρρευσιν του Μετώπου και επομένως την καταστροφήν της χώρας.

10ον) Διότι καίτοι συμψηφεί υπό της Εθνοσυνελεύσεως εψηφίσθη έσχατον όριον των εθνικών ημών διεκδικήσεων ή Συνθήκη των Σεβρών εν τούτοις ανετέθη διά της Ελληνικής αντιπροσωπείας αποτελουμένης εκ των εξ υμών κ. κ. Γούναρη και Μπαλτατζή ΕΝ ΛΕΥΚΩ Η ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΣ προς λύσιν των ζητημάτων τούτων εις ξένας Δυνάμεις, ενώ προηγουμένως ούτε κατ' αρχήν εγένοντο δεκταί παρ' υμών αι προτάσεις των Μεγάλων Δυνάμεων του Ιουνίου του 1921, δι' ών εσώζετο τουλάχιστον ολόκληρος ή Θράκη και επετυγχάνετο ή αυτονομία της Μ. Ασίας με διατήρησιν του Ελληνικού στρατού εν Σμύρνη.

11ον) Διότι εν τη Κυβερνήσει συνασπισμού μετά του κ. Ν. Στράτου προέβητε εις τον διορισμόν του Αντιστρατήγου Γ. Χατζηανέστη ως Αρχιστρατήγου γνωστού εις πάντας και εις υμάς ως ανισορρόπου και διαλυτικού στοιχείου.

12ον) Διότι απεσπάσατε εις Θράκην δυνάμεις εκ Μικράς Ασίας προς παιδαριώδη σκοπόν συντελέσαντες ούτω εις την μείωσιν της μαχητικότητος του στρατού της Μικράς Ασίας, δόντες την ευκαιρίαν εις τον εχθρόν να εκδηλώση την τελευταίαν επίθεσίν του, εξ ής επήλθεν ο επίλογος της εθνικής καταστροφής ήν διά των προαναφερθέντων λόγων παρασκευάσατε.

13ον) Διότι διά της συμβάσεως ήν υπεγράψατε μετά του Αγγλικού Θησαυροφυλακίου παρητήθητε των πιστώσεων, δι' άς είχον ανειλημμένας οι Σύμμαχοι υποχρεώσεις, εις βάρος της χώρας ημών.

14ον) Διότι ηνέχθητε να σχηματισθή παρακυβέρνησις υπό τον Πρίγκηπα Νικόλαον, Γ. Στρέϊτ, Β. Δούσμανην, Κ. Κωνσταντινόπουλον, Τσόντον κλπ., ήτις διά δολοφονιών απειλών επιθέσεων κατά αόπλων πολιτών κλπ. ενέσπειρε την τρομοκρατίαν προς διατήρησιν της αρχής χωρίς να υπάρχη ουδεμία αμφιβολία περί του ολέθρου προς όν έβαινεν ή χώρα.

15ον) Διότι παρημποδίσατε να ηγηθή της διπλωματικής αντιπροσωπείας ο τότε Πρωθυπουργός Δ. Ράλλης και ως αντιπρόσωπος των αλυτρώτων Ελλήνων ο Ελ. Βενιζέλος εις το κατά Φεβρουάριον 1921 συνέδριον του Λονδίνου.

ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΓΟΥΝΑΡΗ

Πριν όμως εισέλθωμεν εις την ανάλυσιν της ευθύνης ενός εκάστου τούτων δέον να σημειωθή ότι:

Ο κ. Γούναρης αρχόμενος της απολογίας του ενίσταται κατά της αρμοδιότητος της υποβαλούσης αυτόν εις ανάκρισιν επιτροπής, προτιμών να δώση ευθύνας προς την Εθνικήν Αντιπροσωπείαν, και περαιτέρω εις το ειδικόν περί ευθύνης Υπουργών Δικαστήριον, κατά τας σχετικάς συνταγματικάς διατάξεις. Ίνα κριθή όθεν συνεπής προς τας περί του δήθεν σεβασμού του Συντάγματος επαγγελίας του, δέον να εννοηθή επιθυμών να κριθή παρά της διαλυθείσης Συνελεύσεως, παρά της Συνελεύσεως των συνεργατών του, παρά της Συνελεύσεως, ής τα μέλη κατά μέγα μέρος είνε συνυπεύθυνα της Εθνικής συμφοράς, παρ' εκείνων άνευ της εγκληματικής των οποίων ανοχής και συμπράξεως θα ήτο αδύνατον να φέρη εις πέρας το σχεδιασθέν ανοσιούργημα της διατηρήσεως επί του Θρόνου του Κωνσταντίνου επί προφανεί συντριβή της Πατρίδος, παρ' εκείνων οίτινες απέπνιξαν πάσαν φωνήν τολμήσασαν έστω και κρυφίως να θίξη την αλήθειαν, παρ' εκείνων, ών μέλη και μόνον διότι ετόλμησαν οι Θράκες πληρεξούσιοι να υποδείξωσι την ανάγκην της επανόδου εις τας συμμαχίας, εξεδίωκον αυτούς, τους αντιπροσώπους προσφιλεστάτου τμήματος της Ελληνικής Πατρίδος, εκ της αιθούσης του Κοινοβουλίου, παρ' εκείνων οίτινες οργιωδώς διεσπάθισαν τον δημόσιον πλούτον και εψήφισαν αναθηματικάς στήλας εις τους λιποτάκτας και αυτομόλους. Λησμονεί όμως ότι την τοιαύτην αντιπροσωπείαν, την κατά τοιούτον τρόπον προδώσασαν την Πατρίδα, και την προς αυτήν εντολήν του Λαού, το έθνος σύσσωμον διά του Στρατού και του Στόλου απεκήρυξε, διέλυσε και εξεδίωξεν υπό τας αράς των μυριάδων θυμάτων της. ΛΗΣΜΟΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΔΙΔΟΥΣΙ ΛΟΓΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΥΝΕΡΓΩΝ ΤΩΝ. Λησμονεί ότι η κατισχύσασα Επανάστασις, ήν σύμπας ο Ελληνισμός περιπτύσσεται σήμερον, εκπροσωπεί την θέλησιν του Έθνους και ενώπιον αυτού τούτου του Έθνους καλείται σήμερον να δώση λόγον, εκείνων ών κατ' αυτού κατειργάσατο.

Ίσως στρεψοδίκως ισχυρισθή ότι επιζητεί να δώση λόγον ενώπιον της βραδύτερον εκλεγησομένης αντιπροσωπείας, ίνα, εάν τούτο ελάμβανε χώραν, προτείνη νέαν ένστασιν ενώπιον αυτής ότι η αντιπροσωπεία εκείνη εκλεγείσα επί τη βάσει επαναστατικής εκλογικής προκηρύξεως δεν είνε ή νόμιμος και ούτω καθεξής, ίνα ευτύχη τοιουτοτρόπως ασυδοσίαν, εφ' ής πάντοτε ίσως ήλπιζεν όταν τας κατηγορουμένας διέπραττε πράξεις. ΑΛΛ' ΟΧΙ! ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΟΡΘΟΥΜΕΝΟΝ ΑΙΜΟΣΤΑΓΕΣ, ΚΡΕΟΥΡΓΗΜΕΝΟΝ ΑΛΛ' ΑΛΥΣΩΤΟΝ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΖΗΤΕΙ ΠΑΡ' ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΔΟΣΙΑΝ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ. ΚΑΙ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ ΤΑΥΤΗΝ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΘΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΩΣΗ.

„ΕΓΚΛΗΜΑ„ ΛΕΓΕΙ Ο κ. ΠΑΠΟΥΛΑΣ

1) Κατόπιν των όσων αναφέρονται εν τω προηγουμένω κεφαλαίω και τα εισαγωγή της παρούσης άμα τη μετά τας εκλογάς της 1ης Νοεμβρίου ανόδω εις την αρχήν των αποτελούντων το εχθρικόν προς τους Συμμάχους πολιτικόν συγκρότημα, ήρξατο εξεπλώθη ή εξέγερσις της κοινής γνώμης παρ' αυτοίς, αι δε σύμμαχοι Κυβερνήσεις έσπευσαν να κοινοποιήσωσι προς την Κυβέρνησιν την από 20 Νοεμβρίου γνωστήν Συμμαχικήν διακοίνωσιν.

Η διακοίνωσις αύτη σαφής και απεριφράστως προλέγει καθαρώς προς την Κυβέρνησιν και τον Ελληνικόν Λαόν τον μέλλοντα κίνδυνον θανάτου του Ελληνισμού εν η περιπτώσει ο Κωνσταντίνος επανήρχετο επί του θρόνου. Χαρακτηρίζει ως άτιμον (déloyale sans foi sans honneur είνε η πληρεστέρα απόδοσις της Γαλλικής λέξεως) και παράνομον την έναντίον των συμμάχων στάσιν του κατά τον πόλεμον και διατρανώνει σαφώς την απειλήν απομακρύνσεως μονώσεως της Ελλάδος.

Ο τέως Αρχηγός της Στρατιάς Αντιστράτηγος Παπούλας, δηλών ότι πρώτην φοράν λαμβάνει γνώσιν της διακοινώσεως αυτής, βεβαιοί εν τη καταθέσει του ότι ουδέποτε θα ανελάμβανε την αρχηγίαν του στρατού εν γνώσει της υπάρξεως τοιαύτης διακοινώσεως, όπως μη συνεργασθή εις την καταστροφήν της Πατρίδος. Χαρακτηρίζει ως έγκλημα κατά της Πατρίδος την στάσιν της Κυβερνήσεως, ως και παντός Έλληνος, όστις δεν θα υπεδείκνυεν εις τον Λαόν και τον Βασιλέα τον τρομερόν κίνδυνον τον επικρεμάμενον κατά της Ελλάδος διά της διακοινώσεως εκείνης. (Κατάθ. Στρατ. Παπούλα σελ. 9—10).

Δεν θα επιμείνη η κατηγορία αναφέρουσα τας επί του σημείου τούτου ομοφώνους αντιλήψεις και καταθέσεις απάντων ανεξαιρέτως των μαρτύρων, διότι επ' αυτού ομοφώνως προς τας αντιλήψεις ταύτας είνε σήμερον ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός, εκφράζει μόνον την έκπληξίν του διότι, και μετά την επελθούσαν καταστροφήν, οι κατηγορούμενοι και ιδία μεταξύ τούτων ο κ. Γούναρης φαίνονται παραγνωρίζοντες την σιδηράν πραγματικότητα, ήτις αμείλικτος διαφαίνεται εις πάσας τας γραμμάς και τας λέξεις του απειλητικού εγγράφου και αντιπαρέρχονται διόπνως πρό αυτού.

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Εις την στιγμήν ταύτην των κατηγορουμένων αμειλίκτως βροντοφωνεί την αλήθειαν ή πραγματικότης ως εξής:

Το υπ' αριθ. 1 έγγραφον (διακοίνωσις Φεβρουαρίου) αναφέρει αυτολεξεί: «Η παλινόρθωσις επί του θρόνου της Ελλάδος Ηγεμόνος, ούτινος ή άτιμος και παράνομος στάσις και διαγωγή απέναντι των Συμμάχων διαρκούντος του πολέμου εγένετο δι' αυτούς πρόξενος δυσχερειών και σοβαρών απωλειών, δεν θα εθεωρείτο παρ' αυτών ειμή ως επικύρωσις εκ μέρους της Ελλάδος των εχθρικών πράξεων του Βασιλέως Κωνσταντίνου».

Το υπ' αριθ. 2 (οικονομική διακοίνωσις) επαναλαμβάνει: «συνεφωνήθη ότι εν ή περιπτώσει ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος ήθελεν επανέλθει επί του Θρόνου της Ελλάδος, ή Ελλάς δεν ήθελε τύχει εκ μέρους των Συμμάχων ουδεμιάς οικονομικής υποστηρίξεως κ. λ. π....»

Το υπ' αριθ. 4 (επιστολή Βενιζέλου, σταλείσα υπό πρεσβευτού Μεταξά) αναφέρει: «Άγγλος Πρωθυπουργός... μού εξήγησεν ότι δημοσία γνώμη εν Αγγλία μετεβλήθη ουσιωδώς από επανόδου Α. Μ. Βασιλέως Κωνσταντίνου και φοβείται μήπως εύρεθή εις τοιαύτην αντίθεσιν προς την κοινήν γνώμην, ώστε λαμβανομένης υπ' όψει της αντιδράσεως των Ιταλών και Γάλλων δεν δυνηθή μέχρι τέλους να επιβάλη την αντίληψίν του».

Το υπ' αριθ. 5 (ανακοίνωσις 27ης Φεβρουαρίου 1921 Γάλλου Πρεσβευτού των εν τη Βουλή δηλώσεων του Πρωθυπουργού της Γαλλίας;) λέγει αυτολεξεί: «Τα εν Ελλάδι μετά τοσαύτης ταχύτητος επελθόντα γεγονότα, ο θάνατος του βασιλέως Αλεξάνδρου, ή αποτυχία του κ. Βενιζέλου, ή άνοδος εις την αρχήν προσώπων εχθρικώς διακειμένων προς την Συνεννόησιν, ή πρόθεσις της παλινορθώσεως, επί του Θρόνου του τέως Βασιλέως Κωνσταντίνου, εδημιούργησαν κατάστασιν» κ. λ. π. Και έτι κατωτέρω εν ταις αυταίς δηλώσεσιν ο Γάλλος Πρωθυπουργός επάγεται: «Αλλά εάν την επομένην πολέμου, όστις έθεσεν εν κινδύνω τον πολιτισμόν, μία δύναμις έθετεν επί κεφαλής Βασιλέα, όστις έδειξε διαρκή εχθρότητα απέναντι των Συμμάχων...κ. λ. π.»

Το υπ' αριθ. 8 (τηλεγραφική αναφορά προξένου Κοκοτάκη περί συνομιλίας του με Γάλλον Πρέσβυν) αναφέρει: «Γάλλος Πρεσβευτής ήρξατο ομιλών βιαίως και μετά θυμού εναντίον του Βασιλέως, όν εχαρακτήριζεν ΩΣ ΓΕΡΜΑΝΟΦΙΛΟΝ ΔΕΔΗΛΩΜΕΝΟΝ και όν ο Γαλλικός Λαός θεωρεί ως μόνον υπεύθυνον του φόνου των Γάλλων ναυτών τον Νοέμβριον. και προσέθεσεν ότι εφ' όσον ο Βασιλεύς είνε εις την αρχήν ή Γαλλία ουδέποτε θα ήτο ευμενής εις βλέψεις Ελλάδος, καθότι ο Γαλλικός Λαός είνε πεπεισμένος ότι ο Βασιλεύς θα θέση ημέραν τινά μεγαλυνθείσαν Ελλάδα εις διάθεσιν Γερμανίας....»

ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Και μόναι αι ανωτέρω ολίγαι σειραί θα ήρκουν διά την εξήγησιν των λόγων της καταστροφής. Η Ελλάς του Κωνσταντίνου έπρεπε να εξουθενωθή διά να μη δύναται να είνε επίφοβος εις το πλευρόν της Γερμανίας. Αύτη ήτο ή Γαλλική άποψις· οι κατηγορούμενοι ώφειλον να εκλέξουν μεταξύ Ελλάδος και Κωνσταντίνου. Το δίλημμα ετίθετο αδυσώπητον. Επροτίμησαν να καταστρέψουν την Ελλάδα διά να συγκρατήσουν τον Κωνσταντίνον, διότι άνευ αυτού εξεμηδενίζοντο. Εν τούτω έγκειται το προμελετημένον έγκλημα, ο δόλος, ή εσχάτη προδοσία.

Το υπ' αριθ. 10 (εν σελίδι 3, Δηλώσεις Πρωθυπουργού Γαλλίας Πουανκαρέ προς Ρωμάνον) αναφέρει: «Αλλ' ή επάνοδος του Βασιλέως Κωνσταντίνου έσχε καταστρεπτικά διά τα συμφέροντά σας αποτελέσματα. Τον θεωρούμεν εχθρόν της Γαλλίας, αφού έχομεν ενδείξεις κλπ.» Και κατωτέρω: «Όταν ο κ. Γούναρης με επεσκέφθη εν τω γραφείω τούτω εδήλωσα απεριφράστως πρός αυτόν, ότι ή Ελλάς δεν έπρεπε να υπολογίζη εις υποστήριξιν της Γαλλίας, εφ' όσον ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος μένει επί του Θρόνου κλπ.»

Το υπ' αριθ. 11 (πρεσβευτού Μεταξά) αποδεικνύει ότι, παρά τα περίφημα Αγγλικά συμφέροντα, ή φιλελεύθερα Αγγλία αδυνατεί να επιτρέψη όπως πατήση το έδαφος της Βασιλικός πους Ελληνικός.

Το υπ' αριθ. 12 (τηλεγράφημα Αρχιστρατήγου Παπούλα προς Κυβέρνησιν) ζητεί πληροφορίας περί αφίξεως Βασιλέως Κωνσταντίνου εις Σμύρνην εκ μέρους Άγγλου Προξένου, όπως «ειδοποιηθή ούτος εγκαίρως, ίνα μη έλθη, καθόσον άλλως θα ευρίσκετο εις ανάγκην στόλος αναχωρήση άμα αφίξει Βασιλέως, όπερ δυσάρεστον».

Το υπ' αριθ. 18 (Τηλεγράφημα Δενδραμή προς υπουργείον Εξωτερικών): «Ευρωπαϊκός Τύπος δημοσιεύει καθημερινώς άρθρα υβριστικά Ελλάδος και κυβερνήτων... και ζητεί αναχώρησιν του Βασιλέως κλπ.»

Το υπ' αριθ. 25 (Τηλεγραφική αναφορά υπουργού Θεοτόκη προς Γούναρην σχετικώς με συνομιλίαν Γάλλου πρέσβεως, εις παράπονα Θεοτόκη διά κακήν υποδοχήν εις Παρισίους των Γούναρη και Μπαλτατζή) ο Γάλλος Πρέσβυς απαντά (όρα έγγρ. σελ. 1): «Ο κ. Γούναρης δέον να ή προητοιμασμένος εις τοιαύτην τινά δεξίωσιν και να μη αναμένη καλυτέραν ταύτης».

Το υπ' αριθ. 28 (τηλεγράφημα πρεσβευτού Μεταξά προς Κυβέρνησιν, περιέχον δηλώσεις πρωθυπουργού Γαλλίας Μπριάν σχετικώς με Κιμαλογαλλικήν συνθήκην). «Ομιλών επί της συνθήκης των Σεβρών, ο Μπριάν αναφέρει ότι τα εν Ελλάδι γεγονότα ηνάγκασαν τας Κυβερνήσεις Αγγλίας και Γαλλίας να δηλώσωσιν εις τον Ελληνικόν Λαόν «πρόσεξον, αν επιμένης εις την απόφασιν να ανατρέψης Κυβέρνησιν χαίρουσαν της εμπιστοσύνης ημών και να επαναφέρης τον Ηγεμόνα, πρός όν ουδεμίαν τρέφομεν εμπιστοσύνην, διακυβεύεις τα συμφέροντά σου».

Το υπ' αριθ. 16, ήτοι τα εστενογραφημένα πρακτικά της συνομιλίας Λόϋδ Τζώρτζ-Πατριάρχου, περιέχοντα τους γνωστούς κεραυνούς του Άγγλου Πρωθυπουργού κατά των κατηγορουμένων. (Το μακρόν τούτο έγγραφον ευρεθέν εν τοις αρχείοις του κ. Γούναρη πρέπει να αναγνωσθή ολόκληρον).

Το υπ' αριθ. 17 τηλεγράφημα του κ. Γούναρη αναφέρει ότι «ο Λόϋδ Τζώρτζ παρουσιάζει ως αιτίαν της αδυναμίας των Συμμάχων να επιμβώσιν υπέρ ημών την επιστροφήν του Βασιλέως. Κατά την τελευταίαν μας συνάντησιν εις τας Κάννας, μεταξύ των αιτίων της αδυναμίας όπως επιβληθή εις τον Κεμάλ, επέμεινεν επί της Δημοσίας Γνώμης εν Αγγλία και Γαλλία, διακειμένης δυσμενώς λόγω της επιστροφής του Βασιλέως, όστις διά της διαγωγής του κατά τον πόλεμον παρέσχε βοήθειαν εις τον εχθρόν της Αντάντ και εγένετο αίτιος της παρατάσεως του πολέμου. Προχθές εδέχθη τον Μεταξάκην, εις όν επανέλαβε τα αυτά συνοψίζων την κατάστασιν, ότι ή απώλεια της Μικράς Ασίας οφείλεται εις την Επιστροφήν του Βασιλέως Κωνσταντίνου κλπ.»

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Πλήθος άλλων εγγράφων ευρισκομένων εν τοις αρχείοις του Υπουργείου των Εξωτερικών και τοις κατασχεθείσι του κ. Γούναρη εν παρομοίω τόνω και εννοία άγουσιν εις το συμπερασματικόν δίλημμα, ότι: ή αι διακοινώσεις και οι Λέγκ, Μπριάν, Πουαγκαρέ, Λόϋδ Τζώρτζ, Μεταξάκης, Ρωμάνος, Π. Μεταξάς, ο εκ Λονδίνου τηλεγραφών κ. Γούναρης και λοιποί ψεύδονται ομοφώνως και συστηματικώς, ή ο κατηγορούμενος κ. Γούναρης και οι λοιποί συνάδελφοί του γρονθοκοπούσι καθ' όλην την γραμμήν την αλήθειαν εν ταις απολογίαις των. Εις την δικαιοσύνην απόκειται να εξεύρη και αποφανθή πρός το μέρος τίνων κείται ή αλήθεια.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Εν ώ λοιπόν ως ανωτέρω ελέχθη, ουδεμίαν εξήγησιν ή απλώς ποιείται μνείαν της ειρημένης διακοινώσεως των Μεγάλων Δυνάμεων ο κ. Γούναρης φαίνεται εξ άλλου προβάλλων ως δικαιολογίαν της επαναφοράς του Κωνσταντίνου την επιθυμίαν του Λαού προσποιούμενος ότι αγνοεί ότι αυτός υπήρξεν ο κύριος εκμαυλιστής του Λαού και ότι οι πολιτικοί άνδρες πρέπει να ωρθούνται αντιμέτωποι του Λαϊκού ρεύματος, όταν βλέπωσιν ότι τούτο οδηγεί την χώραν εις τον όλεθρον. ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΣ ΑΝΑΝΔΡΟΙ αφήνουσι να ρυμουλκηθώσι παρά της Κοινής Γνώμης εις τοιαύτας κρισίμους περιστάσεις. Οι αντάξιοι του αξιώματός των κυβερνήται ρυμουλκούσι και οδηγούσι αυτοί τους τυχόν πλανηθέντας Λαούς προς την οδόν της Εθνικής σωτηρίας.

Παραλείψαντες το θεμελιώδες τούτο καθήκον ο κ. Γούναρης και οι συνεργάται αυτού ωδήγησαν το Έθνος εις την τραγικωτέραν των καταστροφών διά την οποίαν είνε κύριοι υπεύθυνοι ενώπιον της ανθρωπίνης και της θείας δικαιοσύνης.

Ο ΔΗΜΑΓΩΓΟΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΑΣ

Αποφεύγων το άλγουν σημείον και προσπαθών να δικαιολογήση τα αδικαιολόγητα, ο εκ των κατηγορουμένων κ. Γούναρης εκτείνεται εις ιστορικήν αναμνημόνευσιν των από των εξώστων αγορεύσεών του και προσπαθεί να αποδείξη ότι αιτία της καταστροφής ήσαν οι πολιτικοί του αντίπαλοι, οίτινες έφερον τα σύνορα της Ελλάδος εις Τσατάλτζαν και Φιλαδέλφειαν. Ίσως είνε ή μόνη αλήθεια, ήτις ευρίσκεται εν τη μακροτάτη απολογία του. Η ανάκρισις συμφωνεί μετ' αυτού ότι ουδεμίαν καταστροφήν θα εθρήνουν σήμερον εάν αφίνετο εξ αρχής ελεύθερος ο κατηγορούμενος να εξαπολύση τα ποντοαμμα του, όπως συνίστατο εις την παράδοσιν της Μακεδονίας εις τους Βουλγάρους και την οριστικήν χάραξιν των συνόρων της Ελλάδος επί της Βερολινείου γραμμής.

Συμφωνούμεν πλήρως ότι ή μικρά και έντιμος Ελλάς του κ. Γούναρη ουδένα θα διέτρεχε κίνδυνον υπό την πεφωτισμένην του κυβέρνησιν.

Αποδεικνυόμενος αδιόρθωτος και κατά την εσχάτην ταύτην ώραν της συμφοράς, αφίνει να τω διαφύγη ή κατηγορία της παρά των αντιπάλων του «εξυπηρετήσεως των συμμαχικών συμφερόντων, φθάσασα και μέχρι της αποστολής Ελληνικού στρατού εις την Ουκρανίαν». Λησμονών και πάλιν προς τίνας απευθύνεται, φαίνεται αγνοών, ο δημαγωγός της αυτοτελείας, ότι διά της αποστολής μιας μόνον μεραρχίας εις Ουκρανίαν εξεδιώχθη εις αντάλλαγμα υπό των Γάλλων ή Βουλγαρία εκ του Αιγαίου και διά της συνθήκης του Νεϊγύ έλαβεν ή Ελλάς ολόκληρον την Ανατολικήν Θράκην εκτείνασα τα σύνορά της μέχρι Τσατάλτζας εις απόστασιν βολής πυροβόλου από της Κωνσταντινουπόλεως.

Χωρίς να δύνανται να προσκομίσωσιν ουδέ την ελαχίστην απόδειξιν περί ατονίας της φοβεράς διακοινώσεως, ής τουναντίον ή ύπαρξις και το κύρος κρατιούνται έτι μάλλον δι' αναμφισβητήτων επισήμων εγγράφων και αποδείξεων, προσποιούνται τον ηλίθιον ή τον αφελή, αναμασσώντες συνεχώς τας αυτάς τετριμμένας δικαιολογίας, συνοψιζομένας εις το ότι ή στάσις των Συμμάχων οφείλεται δήθεν εις τα συμφέροντα αυτών ως εάν τα συμφέροντα ταύτα να μη υπήρχον πρό της ξεις την αρχήν ανόδου του Κωνσταντινικού καθεστώτος, χωρίς να υποδεικνύωσι τουλάχιστον και τους λόγους ών ένεκεν εξηναγκάσθησαν μόναι των τρεις μεγάλαι Δυνάμεις να υπογράψωσι συνθήκην, ως ή των Σεβρών, αντίθετον ως ισχυρίζονται, προς τα συμφέροντά των. Εμμέσως ούτω ο κ. Γούναρης φαίνεται ισχυριζόμενος ότι αι Μεγάλαι Δυνάμεις εψεύδοντο προς τον Ελληνικόν λαόν όταν εκήρυσσον εν επισήμω αυτών διακοινώσει ότι ή Ελλάς θα θεωρηθή συμμεριζομένη τας εχθρικάς πράξεις του Κωνσταντίνου και θα εκπέση των Συμμαχιών, αν επαναφέρη αυτόν εις τον Θρόνον και τούτο καθ' ήν στιγμήν έχει πρό αυτού ολοκλήρους τας επακολουθησάσας συνεπείας της ως ψευδούς χαρακτηριζομένης διακοινώσεως. Αληθώς χρειάζεται δύναμις χαρακτήρος ίνα ο κοινός εγκληματίας πρό των αναμφισβητήτων αποδείξεων ομολογήση την ενοχήν του. Κατά τούτο ως επιτομαή εις την ανίσχυσιν να φρονή ότι ο κ. Γούναρης υπολείπεται.

Η ΑΠΟΚΡΥΒΕΙΣΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Αδυνατούν να δικαιολογήσωσιν επίσης την απόκρυψιν της απαντήσεως των εις την νόταν των Δυνάμεων, αποδίδοντες ταύτην εις τυχαίαν παραδρομήν!! ενώ είνε κατάδηλος ή πρόθεσις των όπως αποκρυβή ή πολιτική αναιδεια, δι' ής μεταθέτουσιν εις τους ώμους του Ελληνικού Λαού άπασαν την ευθύνην της επαναφοράς του Κωνσταντίνου διά του σκηνοθετηθέντος κατά τον πασίγνωστον τρόπον δημοψηφίσματος των 98 ο)ο (όρα απάντησιν Ελληνικής Κυβερνήσεως αριθ. 2 και κατάθεσιν Ρέντη σελ. 3).

(Συνέχεια εις την Γ΄. σελίδα)

Καθημερινή Ζωή

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

Απέθανε και εκηδεύθη χθες εν Αμαρουσίω ο γνωστός εις τον Ελληνικόν φιλολογικόν κόσμον Ανδρέας Καρκαβίτσας, γενικός αρχίατρος του στρατού, πάσχων από πολλού εκ ληθικού νοσήματος. Εν τω προσώπω του Καρκαβίτσα ή νεοελληνική λογοτεχνία απώλεσεν εν από τα αληθινά της σεμνώματα. Διότι ο αλησμόνητος ανήρ υπήρξεν εξαιρετική όντως φυσιογνωμία. Μαζί με τον Βιζυηνόν, τον Παπαδιαμάντην, τον Μωραϊτίδην και τον Βικέλαν, ο Καρκαβίτσας κατέχει μίαν από τας πρώτας θέσεις εις την Ελληνικήν διηγηματογραφίαν.

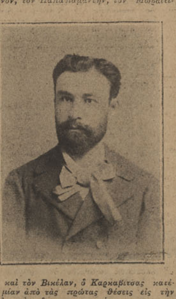

Γεννηθείς εις τα Λεχαινά τω 1866 εσπούδασε την ιατρικήν, υπηρετήσας επί μακρόν μέχρι του θανάτου του εις τον στρατόν ως ιατρός. Αλλ' ο Καρκαβίτσας ήτο μάλλον λογοτέχνης.

Νεώτατος ακόμη, πριν συμπληρώση το εικοστόν, έκαμε την πρώτην του φιλολογικήν εμφάνισιν εις το περιοδικόν «Εβδομάς» του κ. Δ. Γρ. Καμπούρογλου τω 1885 με τα πρωτόλεια των διηγημάτων του «Έβυθός» —ο «Κρυφός καημός»— «Η κακή αδερφή» και άλλα τινά, τα οποία διήγειραν πολλήν αίσθησιν εις τους φιλαναγνωστικούς κύκλους τους παρακολουθούντας την εξέλιξιν της παρ' ημίν φιλολογικής ζωής. Κατόπιν εδημοσίευσεν εις το περιοδικόν «Εστία» ετέραν σειράν διηγημάτων, μεταξύ των οποίων την «Λυγερήν» —τους «Νέους Θεούς»— την «Φλογέρα», από τα καλλίτερα του. Αλλ' εξ όλων των διηγημάτων του υπέροχον και απαράμιλλον θεωρείται «Ο αφωρεσμένος», το οποίον θα παραμείνη μοναδικόν εις το είδος του, αμιλλώμενον προς το θαυμάσιον εκείνο του Πολυλά «Η συχώρεσι».

Ο «Αφωρεσμένος», διά το ζωντανόν των εικόνων, την λιτότητα του ύφους, ως και διά την ηθογραφικήν και ψυχολογικήν του δύναμιν, παρμένην από αυτήν την ζωήν του Ελληνικού Λαού, την ζωήν των αγρών, ημπορεί να συναγωνισθή προς τα κράτιστα της διεθνούς διηγηματογραφίας.

Ο Καρκαβίτσας έγραψεν υπέρ τα 40 διηγήματα, μικρά και μεγάλα, τα οποία εξεδόθησαν εις τόμους υπό τους τίτλους «Διηγήματα», «Παλιές αγάπες» και «Λόγια της πλώρης». Εις ταύτα δέον να προσθέσωμεν και τα δύο εκτενή «Ο Αρχαιολόγος» και ο «Ζητιάνος». Πλείστα των διηγημάτων του στρέφονται περί θέματα εκ της θαλασσινής Ελληνικής ζωής και αποδίδουν όλας τας συγκινήσεις και τα θέλγητρα της θαλάσσης. Αλλά τα καλύτερα εξ όλων, μετά τον «Αφορεσμένον», κρίνονται τα επιγραφόμενα «Το γιούσουρι» — «Η καπετάνισσα» — «Η θάλασσα» και «η Γοργόνα».

Ο Καρκαβίτσας υπήρξεν ανέκαθεν ακραιφνής οπαδός της δημοτικής γλώσσης, χωρίς να παρασυρθή από τας ακρότητας και τας ουτοπίας του ψυχαρισμού. Όπως επαιρνε τα θέματα και τας εμπνεύσεις του από την Ελληνικήν φύσιν και από την σκέψιν και την ψυχήν και τα ήθη του Ελληνικού Λαού, δεν ήτο δυνατόν παρά να τα αποδώση μόνον εις το ζωντανόν δημοτικόν ιδίωμα, του οποίου κατείχε βαθύ το γλωσσικόν αίσθημα.

Διά των ολίγων τούτων επιμνημοσύνων γραμμών δίδομεν πρόχειρον και σύντομον σκιαγραφίαν του επιλέκτου Έλληνος διηγηματογράφου, διά το έργον του οποίου θα ασχοληθή ευρύτατα ή Ελληνική Γραμματολογία.

Από τα θέατρα

Το ερχόμενον Σάββατον εις το Βασιλικόν θέατρον δίδεται έκτακτος φιλολογική παράστασις με το τελευταίον έργον του κ. Πολ. Δημητρακοπούλου «το Κρητικόν». Εις τον δύσκολον ρόλον του ένος και μόνου ήρωος του δράματος θα εμφανισθή ο κ. Γ. Σπαχής, ερασιτέχνης νεαρός, πολλά υποσχόμενος. Αι εισπράξεις εξ ολοκλήρου θα διατεθώσι υπέρ των προσφύγων.

***

Αύριον Πέμπτην δίδει την τιμητικήν της ή δνίς Μαρίκα Κοτοπούλη με την «Σαλώμην» του Όσκαρ Ουάϊλδ.

***

Το Ελληνικόν Ωδείον (Φειδίου 3) εμφανίζει διά πρώτην φοράν εφέτος την δραματικήν του σχολήν με δύο έργα υπό μαθητών και μαθητριών, την «Κόρην του Ιεφθάε» και τον «Θάνατον του Περικλέους», κατά διδασκαλίαν του καθηγητού — ηθοποιού κ. Ν. Παπαγεωργίου.

***

Εις το θέατρον «Πανόραμα» αναβιβάζεται εντός της εβδομάδος νέα μουσική ηθογραφία του κ. Ν. Πρινέα το «Καμάρι του χωριού» με την κ. Σωτηρίαν Ιατρίδου, την κ. Νόραν Λεό κλπ.

***

Αι «Θεσμοφοριάζουσαι», ή κλασική κωμωδία του Αριστοφάνους, κατά μετάφρασιν Δημητρακοπούλου, δίδεται αύριον Πέμπτην εις τα «Διονύσια» υπό του θιάσου αρχαίων έργων. Η είσοδος εις τας κυρίας απαγορεύεται.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Εκλεκτοί αρραβώνες

Ο κ. Ιωσήφ Μ. Φασουλάκης και ή Δίς Ευτυχία Ν. Πετρουνάκη, ηρραβωνίσθησαν.

Εορταί

Σήμερον δεν εορτάζει ο κ. Δημήτριος Καλοποθάκης.

—Ο έμπορος κ. Δημήτριος Μαραγκός δεν εορτάζει, ούτε δέχεται επισκέψεις.

—Εορτάζει σήμερον εν Πειραιεί ο κ. Δημήτριος Θ. Ζάκκας.

—Δεν εορτάζει εν Αμαρουσίω ο κ. Δημήτριος Τόσκας παντοπώλης. Γ. Σ.

—Δεν εορτάζει ο δημοσιογράφος κ. Δημ. Α. Ζώτος.

—Εις τους εορτάζοντας σήμερον Δημήτριον και Δημητρούλαν Μπακούλαν, εύχομαι χρόνια ευτυχισμένα. Θ. Ρετσίνας

—Δεν εορτάζει ο κ. Δ. Τσαγάλης.

—Εορτάζει σήμερον ο πολιτευτής Κυκλάδων κ. Δ. Προμπονάς ιατρός-φαρμακοποιός.

—Δεν εορτάζει ένεκα πένθους ο κ. Δ. Πάζης.

—Εορτάζει το χαριτωμένο αγοράκι του οδοντοϊατρού κ. Ν. Ιασεμίδου Δημητράκης.

—Σήμερον εορτήν του Αγίου Δημητρίου εορτάζει ο υιός του κ. Παναγιώτου Π. Δαμιανού, δικηγόρου. Εύχόμεθα ολοψύχως να του ζήση.

—Εις τους εορτάζοντας σήμερον εν Καλάμαις κ. Δ. Αθαναγόπουλον και Δημ. Εξαρχέαν, εύχομαι έτη πολλά. Π. Ε.

—Δεν εορτάζει ο κ. Δημήτριος Παπαντωνόπουλος.

—Εις τους εορτάζοντας σήμερον κ. Δημ. Καβουρόπουλον, Δημ. Πιτσάκην, Δημ. Χατζηδάκην, Δημ. Ξ. Καζάκον, εύχόμεθα έτη πολλά. Ε.Β. Η.Ψ. Ε.Σ. Θ.Κ.

—Δεν εορτάζει ούτε δέχεται επισκέψεις ο διευθυντής του Πρακτορείου Δημοσιεύσεων «Ανατολή» κ. Δημ. Μπουσιμπουρέλης.

—Εις εορτάζοντα σήμερον κ. Δημ. Μαρούτσον εύχομαι έτη πολλά. Θ. Κ.

—Εορτάζουν σήμερον οι κ. κ. Δημήτριος Παρασκευόπουλος, παντοπώλης, και Δημήτριος Βαρβώτσης, πιλοποιός. Κ.Δ.Παρ. εφημ.

—Εορτάζουν σήμερον οι κ. κ. Δ. Βασιλόπουλος, Δ. Μαλάγαρδης, Δ. Παπανικολόπουλος, Δ. Καμπέρης, Δ. Τζίμας και Δ. Δούγγος. Σ. Θ.

— Εις τον εορτάζοντα σήμερον Δημήτριον Βιδάλην εύχόμεθα έτη πολλά. Γ. Π. Π. Κ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Λόγω της μεγάλης συγκεντρώσεως παρά τη Επαναστατική Επιτροπή αφ' ενός πολιτών αιτούντων ακρόασιν δι' υποθέσεις ιδιωτικάς και αφ' ετέρου αιτήσεων οιασδήποτε φύσεως, εφ' ών αρμόδιαι είνε αι διάφοροι Κρατικαί υπηρεσίαι, φέρεται εις γνώσιν του κοινού ότι η Επαναστατική Επιτροπή, λόγω ελλείψεως ηλικού χρόνου όπως ασχοληθή επ' αυτών, εις ουδεμίαν ενέργειαν εν τω μέλλοντι επί των υποθέσεων τούτων θέλει προβή, περιοριζομένη εις την εξέτασιν των γενικών μόνον ζητημάτων.

Αθήναι τη 25 Οκτωβρίου 1922.

(Εκ της Επαναστατικής Επιτροπής)

ΚΗΔΕΙΑ

Τον προσφιλή ημών υιόν, αδελφόν, ανεψιόν και εξάδελφον

ΜΙΧΑΗΛ Ε. ΝΙΚΛΑΝ
ετών 27

θανόντα χθες, κηδεύομεν σήμερον Τετάρτην και ώραν 10 1)2 π. μ. εκ του Νοσοκομείου «Ευαγγελισμός» εις τον Ι. Ναόν του Αού Νεκροταφείου.

Εν Αθήναις τη 26 Οκτωβρίου 1922

Οι γονείς Ελευθέριος Νίκλας, Σταματίνα Νίκλα. Οι αδελφοί Ελένη, Φανή, Παντελής, Γεώργιος, Δημήτριος Παναγιώτης Νίκλας. Οι θείοι. Οι εξάδελφοι.

ΟΡΦΑΝΗ
ΕΡΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΔΡΟΣ
Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑ
ΑΡΧΙΖΕΙ ΤΑΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ 31ην ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΕ ΤΑΙΝΙΑΣ ΕΚΛΕΚΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑΝ ΑΞΙΟΖΗΛΕΥΤΟΝ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΘΑΛΑΜΗΓΟΥ „ΑΡΚΑΔΙΑ„
Εκάστην ΤΡΙΤΗΝ 5 μ. μ. ακριβώς διά ΧΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ, ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ, ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΝ και ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.
Άφιξις εις Κωνσταντινούπολιν Πέμπτην 6 μ. μ.
Πολυτέλεια, άνεσις, ταχύτης 15 μιλλίων.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Εν Πειραιεί Πλατεία Καραϊσκάκη, τηλ. 2-63. Εν Αθήναις, Σταδίου 64, τηλέφ. 18 και Γραφείς Γκιόλμα και Κούκ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
«ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ» την 30 Οκτωβρίου.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ: (ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Απελλού 1. Τηλ. 6-44 (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Αγ. Τζελέπη. » 3-61

ΑΝΘΡΩΠΟΦΟΥΡΤΟΥΝΑ
Κοσμοκατακλυσμός εις το «Αττικόν» και το «Σπλέντιτ» κάθε
Έναρξις από της 2ας μ. μ. σήμερον
ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΙΚΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑΣ ΜΕ ΤΟΝ Κ. ΜΩΡΑΪΤΗΝ

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΔΙΑ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ
ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΓΟΝΕΩΝ...
ΕΙΣ ΤΟ ΣΠΛΕΝΤΙΤ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 26 Ὀκτωβρίου 1922

ΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ τῆς αἰσίας ἐκβάσεως τῆς ἐπισήμου εἰς Σερβίαν ἀποστολῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτη ἐπλήρωσε χαρᾶς πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν. Οἱ Ἕλληνες, συνδεδεμένοι ἀρρήκτως μετὰ τοῦ γείτονος καὶ συμμάχου ἡρωϊκοῦ Κράτους διὰ δεσμῶν κοινῶν ἀγώνων καὶ κοινῶν μελλοντικῶν συμφερόντων, ἔβλεπον μετ᾽ ἀληθοῦς πικρίας καὶ ὀδύνης τὴν ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν καὶ ἐντεῦθεν ἐπικρατήσασαν ἁπλῆν τυπικότητα εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο Κρατῶν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ πλήρης ἐκ νέου ἀποκατάστασις τῆς ἐγκαρδιότητος τῶν σχέσεων καὶ τῆς στενότητος τῆς συμμαχίας ἐχαροποίησε πάντας τοὺς Ἕλληνας. Ὁ πρῶτος αὐτὸς πολύτιμος καρπὸς τῆς διπλωματικῆς δράσεως τοῦ νέου καθεστῶτος χαιρετίζεται ὑφ᾽ ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ μετὰ χαρᾶς εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου, διότι ἐξασφαλίζει τὸ καλὸν καὶ τὴν εὐημερίαν ἀμφοτέρων τῶν συμμάχων Κρατῶν.

-><-

Ο ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ κόσμος προσπαθεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν ὕψωσιν τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ νὰ δηλητηριάσῃ τὸν Λαὸν διὰ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι καὶ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων δὲν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν πτῶσιν τῆς λίρας. Ὁ Ἑλληνικὸς ὅμως Λαὸς ἀναγνωρίζει πληρέστατα ὅτι τὰ οἰκονομικὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ἀφῆκεν ὡς οἰκτρὰν κληρονομίαν εἰς τὸ Κράτος ὁ ἐκπνεύσας βασιλόδουλος παλαιοκομματισμός, δὲν ἦτο δυνατὸν ἢ νὰ ἐπιφέρουν τὰς ὀλεθρίας συνεπείας των, τὸν ἀντίκτυπον τῶν ὁποίων βλέπομεν καὶ θὰ βλέπωμεν ἀκόμη εἰς τὰς διακυμάνσεις τοῦ συναλλάγματος. Διετὴς σπατάλη καὶ συντριβὴ τοῦ οἰκοδομήματος τῆς Ἑλλάδος εἶνε φυσικὸν νὰ ἐκσπάσῃ εἰς ἐκδηλώσεις ὑψώσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος. Δυστυχῶς δ᾽ ἡ διεθνὴς πεῖρα μᾶς διδάσκει ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ ἀτασθαλίαι ἐκσπῶσι πάντοτε εἰς οἰκονομικοὺς ὀλέθρους, ἀδιαφόρως ἂν ἡ ἐκδήλωσις τοῦ ὀλέθρου ἐπέλθῃ ταχύτερον ἢ βραδύτερον.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΥ

«ΖΑΚΥΝΘΟΣ» Πέμπτην ὥρα 7 μ. μ. Πελοπόννησον μέχρι Καλαμῶν.
«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Παρασκευὴν ὥρ. 9 π. μ. ἀκριβῶς Κορινθιακόν, Κεφαλληνίαν, Ἀμβρακικόν.
«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ» Σάββατον ὥρ. 3 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«ΧΡΥΣΣΑΛΙΣ» Σάββατον ὥρ. 5 μ. μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Φ. ΚΑΒΟΥΝΙΔΟΥ

Τὸ ταχύπλουν καὶ ἠλεκτροφώτιστον θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «ΒΙΘΥΝΙΑ» ἀναχωρεῖ σήμερον Τετάρτην μεσημβρίαν διὰ ΜΥΤΙΛΗΝΗΝ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ι. Δ. ΧΑΝΔΡΗ

Τὸ ἐξπρὲς «ΧΕΙΜΑΡΡΑ» ἀναχωρεῖ ἑκάστην Τετάρτην 9 π. μ. ἀκριβῶς δι᾽ Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βοστίτσαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Ζαβέρδαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν καὶ Ἀμφιλοχίαν.
Ἕκαστον Σάββατον 6 μ. μ. ἀκριβῶς διὰ Χαλκίδα, Βόλον, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Πρακτορεῖον Ἀκτὴ Τζελέπη. Τηλ.: 468.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Γ. Μ. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ

Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ

τόννων 1000, ἀναχωρεῖ τὴν Τετάρτην 26 Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 7ην μ.μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον, Ἰκαρίαν, Καρλόβασι, Βαθύ, Τηγάνι, Πάτμον, Λέρον, Κάλυμνον, Κῶν, Νίσυρον, Σύμην, Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πὸρτ Σαΐδ, δεχόμενον ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Πληροφορίαι. Ἐν Ἀθήναις Ἀριστείδου 3 ἀρ. τηλ. 9-99. Ἐν Πειραιεῖ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ἀρ. τηλ. 4-41.

ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ ΕΙΣ 35 ΩΡΑΣ

Τὸ θαλαμηγὸν ὑπερωκεάνειον

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

τῆς National S. S. Navigation of Egypt θαῦμα πολυτελείας καὶ ἀνέσεως, χωρητικότητος δεκακισχιλίων τόννων μὲ διπλᾶς μηχανὰς καὶ ταχύτητος 15 μιλλίων, μὲ καμπίνας Λοὺξ πρώτης καὶ δευτέρας θέσεως διὰ 350 ἐπιβάτας καὶ 2000 καταστρώματος ἀναχωρεῖ τὸ προσεχὲς ΣΑΒΒΑΤΟΝ 29ην τρέχοντος 4 μ. μ. κατ᾽ εὐθεῖαν δι᾽ Ἀλεξάνδρειαν δεχόμενον ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων καὶ ἐμπορεύματα.
Πληροφορίαι Υἱοὶ Κομνηνοῦ καὶ Σια. Μέγαρον Σπυράκη τηλ. 1—56.
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ. Στ. Τσάμης καὶ Σια (ἐν τῷ Ναυτικῷ Γραφείῳ Γ. Κατράκη).
Ἐν Ἀθήναις Γενικὸν Πρακτορεῖον Σταδίου 65 τηλ. 121 καὶ παρὰ τοῖς κ. κ. Κοὺκ καὶ Γκιόλμα.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΠΑΝΤΑΛΕΩΝ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀ)π. «ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ» Σάββατον 29 Ὀκτωβρίου 5 μ. μ. διὰ Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Ἅγιον Νικόλαον καὶ Σητείαν.
Ἀ)π «ΑΡΚΑΔΙΑ» Τρίτην 1 Νοεμβρίου 5 μ. μ. διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Καλλίπολιν καὶ Κωνσταντινούπολιν.
Πρακτορεῖα: Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφ. 2-63. Ἐν Ἀθήναις Σταδίου 64, τηλ. 13-48.

ΔΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ - ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Τὸ ὑπὸ Αἰγυπτιακὴν σημαίαν θαλαμηγὸν "BERKSHIRE,, τόννων 2000, μεγάλης ταχύτητος, ἀναχωρεῖ σήμερον 26ην Ὀκτωβρίου ΤΕΤΑΡΤΗΝ 2 μ.μ. διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον, Βάρναν.
Γεν. Ἀντιπρόσωποι: Ι. Δ. ΑΛΕΥΡΑΣ ΥΙΟΙ.
Πρακτορεῖον Α. Α. Ζωγράφου, τηλ. 54.

ΔΙΑ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Ἀ)π. «STRALSUND» ὑπὸ φόρτωσιν 31)13 Νοεμβρίου.
ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΙ. Πειραιεύς.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ REES

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΓΚΡΕΤΑ» ἀναχωρεῖ Τετάρτην 26ην Ὀκτωβρίου 1 μ.μ. διὰ Μυτιλήνην Χίον, Πειραιᾶ.
Πράκτορες: Ἀτμοπλοΐα Παλμοῦ.
Πρακτορεῖον: Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 25, 1-62, 1-68. Ἐν Ἀθήναις: Σταδίου 64α τηλ. 2-61.

ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΓΙΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ» ἀναχωρεῖ τὴν Πέμπτην 27ην τρέχ. 5 μ. μ. διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Θεσσαλονίκην, Βόλον, Χαλκίδα καὶ Πειραιᾶ.
Τὸ θαλαμηγὸν «ΑΣΤΡΑΠΗ» ἀναχωρεῖ Πέμπτην 27 ἰδίου 7 μ. μ. διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν καὶ Θήραν.
Τὸ ἀτμόπλοιον «ΔΕΛΦΙΝ» ἀναχωρεῖ Πέμπτην 27 ἰδίου 7 μ. μ. διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.
Βλασσόπουλος—Καττάκης Πειραιεύς. Τηλ. 59.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΡΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΕΩΣ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

ΗΠΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΙ

2ον) Ἐντελῶς ἀβάσιμοι καὶ ἀστήρικτοι εἶνε αἱ δικαιολογίαι τῶν κατηγορουμένων σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἠπείρου καὶ τῶν Δωδεκανήσων. Ἠγνόουν — λέγουν — τὴν ὕπαρξιν τῶν συμφωνιῶν, ἐνῷ δι᾽ ἐπανειλημμένων ὑποδείξεων καὶ δημοσιευμάτων προσεκλήθη ἡ προσοχὴ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ζωτικωτάτων τούτων ἐθνικῶν ζητημάτων, διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν ὁποίων γνωρίζει ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ποῖοι ἦσαν οἱ ὑπαίτιοι (ὅρα κατάθεσιν Ρέντη σελ. 1.)

Μὲ τὴν Ἑλλάδα τοῦ Κωνσταντίνου δὲν ἦτο πλέον δυνατὴ ἡ ἐπικύρωσις τῆς συνθήκης τῶν Σέβρων κατὰ τὰς ῥητὰς δηλώσεις τῶν ἀρχηγῶν τῶν Συμμάχων Κρατῶν. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ἠτόνησαν αἱ λοιπαὶ ἰδιαίτεραι συμφωνίαι καὶ ἀποφάσεις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου. Ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τῶν ἐκθέσεων αὐτοῦ τούτου τοῦ Δ. Γούναρη ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀποδεικνύεται τελείως ὅτι οὐδὲν ἠδύναντο τότε νὰ ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τοῦ διπλωματικοῦ πεδίου κατόπιν τῆς στάσεως αὐτῶν ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Κωνσταντίνου. Ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὲν ἠδύναντο νὰ διαθέσωσι τὰς ἀναγκαιούσας στρατιωτικὰς δυνάμεις διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Βορείου Ἠπείρου, ὅπερ κατὰ τὴν ὁμολογίαν των ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ἀνομολογοῦσι τὸ ἔγκλημα τῆς ἀπωλείας τῆς Ἑλληνικωτάτης ταύτης περιφερείας. Δὲν ἠδυνάμεθα, λέγουν, νὰ δημιουργήσωμεν καὶ Ἀλβανικὸν μέτωπον, ἐφ᾽ ὅσον ἤμεθα ἐμπεπλεγμένοι εἰς τὸν Μικρασιατικὸν ἀγῶνα. Ἐπεστράτευσαν 300.000 στρατοῦ διὰ νὰ ἐπιδοθῶσι, χάριν δυναστικῶν σκοπῶν, εἰς τὰς αἱματηρὰς περιπετείας ἐν Ἰωνίᾳ καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ διαθέσωσιν ὀλίγα τάγματα διὰ νὰ καταλάβουν τὴν ἀτυχῆ Ἤπειρον.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

3ον) Ἀκλόνητος παραμένει ἡ κατηγορία καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς παραγνωρίσεως τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων τῆς 25ης Νοεμβρίου.

Ἡ σαφὴς καὶ κατηγορηματικὴ διατύπωσις τῆς διακοινώσεως ταύτης οὐδεμίαν ἀφῆνεν ἀμφιβολίαν ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐγκατελείπετο καὶ θὰ ἀπεκλείετο οἰκονομικῶς. Οὐδεὶς ἀμφέβαλλε περὶ αὐτοῦ, πλὴν τῶν κατηγορουμένων. Ἐπὶ τοῦ γεγονότος τούτου, ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων (τηλεγράφημα Γούναρη ἐκ Λονδίνου κλπ.) καὶ τῆς ὁμοφώνου συμφωνίας πάντων τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων, χαρακτηριστικὴ εἶνε ἡ κατάθεσις τοῦ Στρατηγοῦ κ. Παπούλα, λέγοντος ὅτι «ΟΙ ΠΑΡΑΓΝΩΡΙΣΑΝΤΕΣ ΤΑΣ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΥΤΑΣ ΔΙΕΠΡΑΞΑΝ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ» (κατάθεσις Παπούλα σελ. 10).

ΠΩΣ ΔΙΕΛΥΣΑΝ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

4ον) Διὰ τὴν ἐγκληματικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Στρατοῦ περιττεύει πᾶσα μακρὰ ἀνάπτυξις, ἐφ᾽ ὅσον οἱ τυχὸν παραπεμπόμενοι κατηγορούμενοι θὰ δικασθῶσιν ὑπὸ δικαστῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες ὑπὲρ πάντα ἄλλον γνωρίζουσιν ὁποία ὑπῆρξεν ἡ ἐγκληματικὴ δρᾶσις τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, γνωστοὶ ἐπὶ ἀνικανότητι ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐτοποθετήθησαν διοικηταὶ ἀνωτέρων μονάδων τοῦ στρατοῦ, μὲ μόνα ἐφόδια τὴν κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὁρμητικότητα καὶ φανατισμόν των (ὅρα κατάθεσιν στρατηγοῦ Μαζαράκη σελ. 3 καὶ 5). Ἀνώτατος ἀξιωματικός, ζήσας ἐντὸς τῶν Αὐλικῶν μαγειρείων, οὐδέποτε διοικήσας τμῆμα ἐν εἰρήνῃ ἢ ἐν πολέμῳ, διακριθεὶς μόνον ἐν τῇ κατὰ τῶν Συμμάχων ἐχθρότητί του, ἀποτυχὼν κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Κοβαλίτσας, ἐξέπεσε τῆς διοικήσεως, σταλεὶς εἰς τὸ ἐσωτερικόν. Παρουσιασθεὶς ἐνταῦθα ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἐπαρασημοφορήθη καὶ ἀπεστάλη ἐκ νέου εἰς τὸ Μέτωπον διὰ νὰ ὁδηγήσῃ καὶ ἄλλα τέκνα τοῦ Λαοῦ εἰς τὴν σφαγήν. (Ὅρα τηλ)μα ἀρχ. Πυροβολικοῦ Ταβουλάρη πρὸς Γούναρην ὑπ᾽ ἀρ. 24).

Παραβιάζουσαι αἱ Κυβερνήσεις ἐκεῖναι καὶ τὰς θεμελιωδεστέρας ἠθικὰς ἀρχὰς ἐντάσσουσιν εἰς τὸ Στράτευμα καὶ προάγουσιν ἀξιωματικοὺς αὐτομολήσαντας αἰσχρῶς πρὸς τὸν ἐχθρὸν ὡς τοὺς Καραγιάννην, Καΐτην κλπ. Πληθὺς ἀξιωματικῶν ἀποταχθέντων ἐκ τοῦ Στρατοῦ δι᾽ ἀποφάσεων ἀνακριτικῶν συμβουλίων καὶ στρατοδικείων ἐπὶ ἐγκαταλείψει θέσεως καὶ δειλίᾳ ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ἐθεωρήθησαν ὡς παθόντες ἐν τῷ ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τοῦ αὐλικοῦ συγκροτήματος ἀγῶνι, καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ Στράτευμα λαβόντες βαθμοὺς παράσημα καὶ ἀποζημιώσεις. Διακηρύσσοντες τὴν πολιτικὴν τῆς λόγχης ἀποσυνέθετον ἐξ ἄλλου τὸ Στράτευμα, δηλητηριάζοντες τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἥτις εἶνε τὰ στελέχη του. **Τυφλοὶ ὑπὸ τοῦ κομματικοῦ πάθους ἀπεμάκρυναν ἐκ τοῦ Στρατοῦ ἑκατοντάδας ἀρίστων καὶ ἐμπειροπολέμων στελεχῶν, ἅτινα διέσπειραν ἐν ἐξορίᾳ εἰς πάντα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀπειργάσαντο οὕτω τὴν ἐξασθένησιν τοῦ Στρατοῦ, ἥτις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο αἴτιον ὡδήγησεν εἰς τὰς ἀποτυχίας καὶ τὴν καταστροφήν.** (Ὅρα καταθ. Φ. Νέγρη, σελὶς 1).

ΕΨΕΥΔΟΝΤΟ

5ον) Ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου κεφαλαίου τῆς κατηγορίας, ἀφορῶντος τὴν ἐγκληματικὴν αὐτῶν ἐμμονὴν ἐν τῇ τηρηθείσῃ ἐν ἀρχῇ στάσει των ὅσον ἀφορᾷ τὸν Βασιλέα, ἐκτὸς τῶν ἀξιοπιστοτάτων μαρτύρων, ἀποδεικνύει τὴν ἐνοχὴν τῶν κατηγορουμένων καὶ ἡ ἐν τῇ δικογραφίᾳ σωρεία τῶν ἐπισήμων ἐγγράφων, ὧν πλεῖστα εὑρέθησαν ἐν αὐτῷ τῷ γραφείῳ τοῦ Γούναρη. (Τηλεγράφημα τοῦ Γούναρη περὶ δηλώσεων Ἄγγλου καὶ Γάλλου Πρωθυπουργοῦ ἐν Κάνναις ὑπ᾽ ἀριθ. 17, συνέντευξις Λόϋδ Τζώρτζ—Πατριάρχου, ἀριθ. 16). Σαφὴς εἶνε ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου κατάθεσις τοῦ κ. Νέγρη (Σελὶς 2): «Ἕνεκα τῆς προσωπολατρείας, περὶ ἧς ὡμίλησα, λέγει ὁ λευκὸς οὗτος πολιτευόμενος, καὶ ἐκ τοῦ φόβου τῶν ἐπιστράτων οἱ Κυβερνῶντες πάντοτε προσεπάθουν νὰ παρουσιάζουν τὴν κατάστασιν ἂν ὄχι εὐνοϊκὴν τοὐλάχιστον **ὄχι ὁποία ἦτο ἀληθῶς.** Ἰδίως δὲν ἠθέλησαν ποτὲ νὰ παρουσιάσουν τὴν δυσμένειαν τῶν Συμμάχων οἵα ἦτο ἐπενεγκοῦσα ἐπὶ τέλους τὰς καταστροφάς». Εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις τοῦ ἐντίμου μάρτυρος συνάγεται ἡ ἀλήθεια πλήρης.

Ἡ ἀπόκρυψις τῆς ἀληθείας, ἡ παραπλάνησις τοῦ Λαοῦ, αὕτη ἦτο ἡ πολιτικὴ τῶν κατηγορουμένων. *Τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη τοὺς διέθρεψε καὶ τοὺς συνετήρησε ἐπὶ διετίαν ὅπως ὁδηγήσωσι τὸν τόπον εἰς τὸν ὄλεθρον διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης προσπαθοῦσι καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν νὰ ἀποκρούσωσι τὸν κεραυνόν, ὅστις ἀπειλεῖ τὰς κεφαλάς των ἕνεκα τῆς ὀργῆς τοῦ ἐξαπατηθέντος καὶ καταπροδοθέντος Λαοῦ.*

ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ

6ον) Ἐκ τῶν καταθέσεων τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Στρατιᾶς Στρατηγοῦ Παπούλα καὶ τοῦ Ἐπιτελάρχου Πάλλη καὶ τῶν ἐν δικογραφίᾳ ἐγγράφων ἐξάγεται ἀναντιρρήτως ὅτι ἡ διαταγὴ διὰ τὴν ἀκατανόητον ἐπιχείρησιν τοῦ Μαρτίου 1921 ἐξεδόθη τηλεγραφικῶς ἐκ Λονδίνου καὶ πρὶν ἢ φθάσωσιν εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων αἱ ἐκ τῆς ἐπιστρατεύσεως προελθοῦσαι ἐνισχύσεις.

Ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ νὰ ῥιφθῇ ἓν πολεμικὸν πυροτέχνημα μὲ τὸν αὐτὸν πάντοτε σκοπόν, ὅστις συνίστατο εἰς τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεως καὶ αἴγλης διὰ τὴν περίφημον ἀναγνώρισιν τοῦ Κωνσταντινικοῦ καθεστῶτος. Ἀνεξαρτήτως τῆς εὐθύνης καὶ τινων στρατιωτικῶν παραγόντων διὰ τὸ πολεμικὸν ἐκεῖνο ἀνοσιούργημα, τὴν πρωτίστην καὶ βαρυτάτην τοιαύτην ἐπ᾽ αὐτοῦ φέρουσιν οἱ κυβερνῶντες τὴν χώραν κατηγορούμενοι. **Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ κυρία αἰτία πασῶν τῶν μετὰ ταῦτα ἀτυχιῶν καὶ καταστροφῶν ἐν Ἰωνίᾳ τὸ ἡ παράφρων ἀληθῶς ἐπιχείρησις αὕτη τοῦ Μαρτίου τοῦ 1921** *(ὅρα κατάθεσιν τοῦ Στρατηγοῦ Μαζαράκη).*

Η ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΙΑ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

7ον—8ον) Περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἀναθέσεως τῆς Ἀρχηγίας τοῦ στρατοῦ εἰς τὸν Ἀνεύθυνον παράγοντα καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀποτελεσμάτων, ἀρκοῦσι τὰ ἐκτεθέντα ἐν τῷ α΄ κεφαλαίῳ σχετικῶς μὲ τὴν στρατιωτικὴν δρᾶσιν τοῦ Κωνσταντίνου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου οἱ κατηγορούμενοι ἰσχυρίζονται ὅτι καὶ ἄλλοτε κατὰ τὰς ἐκστρατείας τοῦ 1912 καὶ 13 συνέβη τὸ αὐτό. Ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχῆς ὅτι προηγουμένη παράβασις δὲν δημιουργεῖ δικαίωμα, ἀνάγκη νὰ ὑπομνησθῇ ὅτι αἱ περιστάσεις καὶ αἱ συνθῆκαι ἦσαν τότε πολὺ διάφοροι.

Ὁ διορισθεὶς τότε τὸ πρῶτον ὡς Ἀρχηγὸς τοῦ στρατοῦ διάδοχος τοῦ θρόνου ἔφερεν ἐπὶ τῶν ὤμων του τὴν ἠθικὴν μείωσιν τῆς καταισχύνης τοῦ 1897, ἣν ἐδημιούργησε πολιτικὸς τῆς αὐτῆς μὲ τοὺς κατηγορουμένους διανοητικότητος σχετικῶς μὲ τὰς εὐθύνας τῶν κυβερνώντων πρὸς ῥύθμισιν καὶ κατεύθυνσιν τῶν λαϊκῶν ἐξάψεων. *Ὁ τεταπεινωμένος Βασιλόπαις καὶ εἶτα Βασιλεὺς ἐκεῖνος δὲν ἦτο ὁ ἀγέρωχος καὶ ἀπολυταρχικὸς μονάρχης τοῦ 1921.* Ἡ ἰσχυροτάτη καὶ ἀπολύτου κύρους Κυβέρνησις ἐκράτει τότε τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ ἐκ τοῦ ὠτίου καὶ κατηύθυνεν ἐκείνη καὶ οὐχὶ αὐτὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ πολέμου. Ἀντιθέτως τὸ 1921, ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ μαρτυριῶν καὶ διὰ δευτερεύοντα ἔτι ζητήματα, οὐδὲν ἀπεφασίζετο ἄνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Μονάρχου («κατάθεσις στρατηγοῦ Μαζαράκη» σελ. 10).

Ἐκ τῶν ἀναφορῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Στρατιᾶς καὶ τῆς ἐνόρκου καταθέσεως αὐτοῦ ἐξάγεται ἀναμφισβητήτως ὅτι *τὴν εὐθύνην διὰ τὴν πρὸς Ἄγκυραν ἐκστρατείαν τοῦ Ἰουνίου φέρουσιν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ὁ προεδρεύσας τοῦ ἐν Κιουταχείᾳ σχετικοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου Ἀρχιστράτηγος Βασιλεὺς καὶ οἱ συμπαραστάντες ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γούναρης, Θεοτόκης, Στρατηγὸς καὶ κλπ.*

ΝΤΕΦΑΙΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

9ον) Ἀκεραία παραμένει ἡ εὐθύνη τῶν κατηγορουμένων καὶ ἐν τῷ ζητήματι τοῦ ἀντιστοίχου κεφαλαίου τοῦ κατηγορητηρίου. Κατὰ παράβασιν παντὸς ἠθικοῦ γραπτοῦ καὶ ἀγράφου νόμου ψηφίζονται παρὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τῆς πλειοψηφίας, ἣν ἐκπροσωπεῖ πάντοτε ὁ Γούναρης, νόμοι ἀνατρέποντες ἄρδην τοὺς πόλους τοῦ ἄξονος περὶ τοὺς ὁποίους στρέφεται πᾶσα πρόοδος καὶ ἐπιτυχία. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἀρετῆς καὶ τοῦ κολασμοῦ τῆς κακίας στρεβλοῦται καὶ ἡ συνείδησις παντὸς ἐντίμου ἀνθρώπου ἐξεγείρεται εἰς τὸ ἄσεμνον θέαμα τῆς ψηφίσεως νόμων εὐεργετούντων καὶ ἱκανοποιούντων λιποτάκτας, αὐτομόλους καὶ δῆθεν παθόντας ἰδιώτας καὶ πολιτευομένους. Πάντες οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν δράσαντες πρὸς δημιουργίαν τῆς πρὸς τοὺς Συμμάχους ἐχθρότητος ἀμείβονται πλουσίως καὶ ἀναλόγως τῆς δράσεως αὐτῶν, ἥτις, ὡς προσερρέθη, ὡδήγησε τὴν χώραν εἰς τὸν ὄλεθρον. Πολιτευόμενοι, δημοσιογράφοι καὶ στρατιωτικοὶ ἀμείβονται πλουσίως ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου. *Ὁ δημόσιος πλοῦτος διασπαθίζεται εἰς ἀποζημιώσεις, ἐν ᾧ χρόνῳ ἀγωνιώδεις ἐκκλήσεις τῶν Ἀρχηγῶν τοῦ Στρατοῦ παριστῶσι τὴν οἰκτρὰν θέσιν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐλλείψεως τῶν μέσων τῆς συντηρήσεώς του.* Αἱ ἀναφοραὶ τῆς Στρατιᾶς καὶ αἱ καταθέσεις τῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἐπιμελητείας Βενετσανοπούλου καὶ Λιδωρίκη ἀνατρέπουσιν ἄρδην τὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δικαιολογίας τῶν κατηγορουμένων καὶ δὴ τοῦ κ. Γούναρη, διατεινομένου ὅτι δῆθεν ἀφθόνως ὁ Στρατὸς ἐφωδιάζετο. Ἀφῃρέθησαν διὰ τῆς πρωτοφανοῦς μεθόδου τοῦ ψαλιδίσματος ἐκ τῶν θυλακίων τοῦ Λαοῦ αἱ οἰκονομίαι του, ὅπως διασπαθῶσι μὲ τὰς δύο χεῖρας πρὸς τοὺς ἀπλήστους στυλοβάτας τῆς Αὐλικῆς Ἀπολυταρχίας.

ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΣΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΙΤΕΙΑΣ

10ον) Ἡ ἐνοχὴ τῶν κατηγορουμένων σχετικῶς μὲ τὸ θέμα τῆς 10ης παραγράφου δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐπίσης ἰδιαιτέρας ὑποστηρίξεως. Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνισμὸς ἐνθυμεῖται τὰς περιφήμους περὶ αὐτοτελείας ἀγορεύσεις καὶ δηλώσεις τῶν Κυβερνώντων, ὡς καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως «περὶ καθορισμοῦ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν ὡς τοῦ ἐσχάτου ὁρίου τῶν Ἐθνικῶν ἡμῶν διεκδικήσεων». Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν ἐν τούτοις τῶν ἀσκόπων πολεμικῶν λεονταρισμῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, οἱ Πατέρες τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀπάτης διεκήρυττον ὅτι τὸ ζήτημα δὲν δύναται νὰ λυθῇ στρατιωτικῶς ἀλλὰ διεθνῶς καὶ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς τοιαύτης διεθνοῦς λύσεως ἀνεχώρει εἰς Εὐρώπην ἡ ὑπὸ τοὺς Γούναρην καὶ Μπαλτατζῆν ἀντιπροσωπεία.

Ἀφοῦ ἀπέρριψαν τὰς προτάσεις τοῦ Ἰουνίου 1921, δι᾽ ὧν ἐσῴζετο ἡ Θρᾴκη καὶ ἐπετυγχάνετο ἡ αὐτονομία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀφοῦ ἀνέλαβον τὴν γνωστὴν πρὸς Ἄγκυραν αἱματηρὰν περιπέτειαν, ἔλαβον ἀνὰ χεῖρας μετὰ τὴν πολεμικὴν ἀποτυχίαν τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας, ἵνα ἀναθέσωσιν ἐν λευκῷ τὰς τύχας τῆς Ἑλλάδος εἰς χεῖρας ἐκείνων, τὴν ἀγρίαν ἐχθρότητα τῶν ὁποίων ἔπραξαν τὸ πᾶν ὅπως αὐξήσωσι διὰ παντὸς μέσου κατὰ τὴν παρελθοῦσαν πολεμικὴν περίοδον.

Διακηρύσσοντες καὶ τότε ἀνυπάρκτους νίκας καὶ θριάμβους, ἀπέκρυψαν, ὡς πάντοτε, τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὸν ἀτυχῆ Λαόν, ὃν διεβουκόλουν δι᾽ ὑποσχέσεων καὶ ἐλπίδων «περὶ προσεχεστάτων λαμπρῶν λύσεων τῶν Ἐθνικῶν ζητημάτων». Οὐδὲ στιγμὴν ἐσκέφθησαν νὰ εἴπωσι τὴν ἀλήθειαν, **διότι ἡ ἀλήθεια θὰ παρέσυρε τὸν Κωνσταντῖνον, ὅστις ἦτο τὸ κομματικὸν αὐτῶν βάθρον, ἄνευ τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπάρξωσιν. Ἐπροτίμησαν νὰ κρατηθῶσι στερρῶς διὰ τοῦ ψεύδους ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ Θρόνου, ἀδιαφοροῦντες ἂν οὕτω ἔσυρον πρὸς τὴν ἄβυσσον σὺν ἑαυτοῖς οὐ μόνον τὸν Θρόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ ὕψιστα συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν τῆς χώρας.**

Ο ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΟΣ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

11-12ον) Ὁ διορισμὸς τοῦ ἀντιστρατήγου Χατζανέστη ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας καὶ τὸ ἐξωφρενικὸν σχέδιον τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπετέλεσαν τὸ ἐμπόρευμα, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ κατηγορούμενοι ἀνέφλεξαν τὴν τοσοῦτον μεθοδικῶς καὶ προμελετημένως προετοιμασθεῖσαν ἐπὶ διετίαν ὑπόνομον τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ καταστροφῆς. Ἠγνόουν, λέγουσιν ἀπολογούμενοι οἱ Κυβερνῆται τοῦ συνασπισμοῦ Γούναρη—Στράτου, τὰς ἰδιότητας τοῦ Χατζανέστη, ὃν ἐθεώρουν ἀστέρα περίλαμπρον ἐν τῷ Στρατιωτικῷ στερεώματι τῆς Ἑλλάδος. Ἠγνόουν, λέγουσιν οἱ Κυβερνῆται τῆς χώρας, τὰς ἰδιότητας τοῦ διορισθέντος Ἀρχιστρατήγου, ἐνῷ πάντες οἱ μάρτυρες στρατιωτικοὶ καὶ ἰδιῶται ὁμοφώνως καταθέτουν ὅτι ἔχαιρε φήμην ἀνδρὸς «διαλυτικοῦ καὶ ἀνισορρόπου».

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γούναρης, ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἄλλοτε, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγνοῇ τὴν δι᾽ ἐπαναστάσεως ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Μεραρχίας ἐν Δράμᾳ τοῦ ἐν λόγῳ ἀντιστρατήγου (κατάθεσις στρατηγοῦ Μαζαράκη σελ. 14-15).

Οἱ Σωματάρχαι καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐπιτελείου τῆς Στρατιᾶς, ἐν οἷς ὁ ὑπαρχηγὸς αὐτῆς συνταγματάρχης Σαρρηγιάννης, ὑπέδειξαν δι᾽ ἐντόνων διαμαρτυριῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς κινδύνους τῆς ἀναθέσεως τῆς ἀρχηγίας εἰς τὸν Χατζανέστην (κατάθεσις Σαρρηγιάννη), ἀλλ᾽ οὐδὲν ἠδύνατο νὰ μεταβάλῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν κατηγορουμένων, ἐπ᾽ ὅσον *ὁ Χατζανέστης ἦτο καὶ ὁ Ἐπιτελάρχης τῆς ἐν Λουκέρνῃ κινήσεως τῶν συντρόφων, ὡς ἀποκαλεῖ τοὺς συνωμότας ἐν τρυφερωτάτῃ ἐπιστολῇ του ὁ Κωνσταντῖνος πρὸς τὸν Γούναρην* (ὅρα ἐπιστολὴν τοῦ Κωνσταντίνου). Καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ τὸ αὐλικοκομματικοστρατιωτικὸν πλέον συγκρότημα δὲν διστάζει νὰ παραβλέψῃ τὰ ὕψιστα συμφέροντα τοῦ Στρατοῦ, ὅπως ἱκανοποιήσῃ τὰς φιλοδοξίας καὶ τὴν ὑστερικὴν ἐγωπάθειαν ἑνὸς σπαδοῦ. *Ἐπὶ τῇ βάσει τοιούτων στοιχείων καὶ τῇ εἰσηγήσει τῶν περὶ τὸν Βασιλέα αὐλικῶν μηδαμινοτήτων ἐκρίνοντο οἱ Σωματάρχαι καὶ συνεπῶς αἱ τύχαι τοῦ Στρατοῦ καὶ τῆς Πατρίδος.* «ΑΝΑΞ ΟΥΤΙΔΑΝΟΣ, ΟΥΤΙΔΑΝΩΝ ΗΔΥΝΑΤΟ Ν᾽ ΑΝΑΣΣΗ», ὡς ἔλεγεν ὁ Ὅμηρος.

Διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Χατζανέστη συνεπῶς ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην φέρουν ὁ τέως Βασιλεὺς καὶ οἱ κατηγορούμενοι ὑπουργοί. **Ὁ Στρατός Του, οἱ Ἀξιωματικοί Του ἦσαν τσιφλίκι Του.** Βοηθούμενος καὶ παρὰ τῶν ταπεινῶν συνεργατῶν του κατηγορουμένων, ἔθεσεν ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν ἕνα «σύντροφον» ἀμφιβόλου διανοητικῆς ἰσορροπίας. Ὁ ἀρχηγὸς οὗτος ὡδήγησε τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου εἰς τὴν σφαγήν. «Ὁ μὲν καλὸς ἀρχηγὸς ὁδηγεῖ τοὺς ἄνδρας εἰς τὴν δόξαν ὁ δὲ κακὸς εἰς τὸ σφαγεῖον», ὡς ἔλεγεν ὁ Ναπολέων. Ἤξιζον ἄραγε αἱ κεφαλαὶ τόσων χιλιάδων καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Σμύρνης ὅσον ἡ φιλοδοξία τοῦ Χατζανέστη, τὸ πεῖσμα τοῦ Κωνσταντίνου καὶ ἡ κομματικὴ πώρωσις τῶν κατηγορουμένων ὑπουργῶν; Τὴν ἐπ᾽ αὐτῶν ἀπάντησιν μόνον τὸ Στρατοδικεῖον δύναται νὰ δώσῃ.

Η ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ

Ἡ σύλληψις τῆς ἐπιχειρήσεως κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐὰν δὲν εἶνε σκότιον ἔγκλημα εἶνε ἀσφαλῶς ἀποτέλεσμα διανοητικῆς παρακρούσεως.

Ποῖος ὁ λόγος τῆς μεταφορᾶς δυνάμεων ἐκ Μ. Ἀσίας εἰς Θρᾴκην, ἐφ᾽ ὅσον οὐδεμία ἔνδειξις ὑπῆρχε ὅτι θὰ ἐπέτρεπον οἱ Σύμμαχοι τοιαύτην τινὰ ἐνέργειαν; Ἀφοῦ οὐδεμία ἐγένετο σχετικὴ διπλωματικὴ προηγουμένως προσπάθεια; Ἀφοῦ τέλος διὰ ῥητῶν ἀνακοινώσεών των οἱ Ἁρμοσταὶ ἐπανειλημμένως ἐδήλωσαν ὅτι ἐπ᾽ οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπέτρεπον τὴν παραβίασιν τῆς οὐδετέρας ζώνης καὶ συνεπῶς οἱανδήποτε κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπόπειραν;

Λέγουν ὅτι δὲν ἐξησθένησαν τὸ Μέτωπον τῆς Μ. Ἀσίας, ἐνῷ ὁ Διοικητὴς τοῦ Γ΄ Σώματος ὑποστράτηγος Σουμίλας βεβαιοῖ ὅτι ἐκ τοῦ ὑπ᾽ αὐτὸν Σώματος μόνον ἐλήφθησαν ἑπτὰ τάγματα καὶ δύο πυροβολαρχίαι καὶ ὅτι εἶδε ν᾽ ἀναχωροῦν ἐκ Μουδανιῶν εἰς Θρᾴκην καὶ ἄλλαι μονάδες ἐκ τῶν ἄλλων Σωμάτων στρατοῦ τὴν δύναμιν τῶν ὁποίων ὑπολογίζει ὁ ὑπαρχηγὸς τοῦ Ἐπιτελείου Σαρρηγιάννης εἰς 25 χιλιάδας ἀνδρῶν (κατάθεσις Σουμίλα σελὶς 7). Ἀλλ᾽ ἀσχέτως πρὸς τὴν δύναμιν ἥτις ἀφῃρέθη ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Μ. Ἀσίας, εἶνε **ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ περίεργος ὅσον καὶ ἀκατανόητος ἐκείνη ἐπιχείρησις ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον πλῆγμα, ὅπερ ἐπέφερε τὴν κατάρρευσιν.** *Οὐδεμία χωρεῖ ἀμφιβολία, ὡς βεβαιοῦται καὶ παρὰ πάντων τῶν μαρτύρων, ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ Μικρασιατικοῦ Μετώπου ἐχθρικὴ ἐπίθεσις ἐξεδηλώθη ἕνεκα τῆς ῥηθείσης μεταφορᾶς στρατοῦ εἰς Θρᾴκην. Ὁ καλῶς πληροφορούμενος ἀντίπαλος ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς ἀφαιρέσεως δυνάμεων ἐκ τοῦ κυρίου Μετώπου ὅπως ἐπιτεθῇ κατ᾽ αὐτοῦ. Ἡ κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἄλλως τε τοσοῦτον πομπωδῶς διαφημισθεῖσα ἀπειλὴ ἀσφαλῶς θὰ εἶχε δημιουργήσει ἐρεθισμὸν παρὰ τῷ φανατικῷ ἀντιπάλῳ, ὅστις ἐξωθήθη οὕτω εἰς τὴν ἐπίθεσιν, τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ εἶχεν ἀποφασίσῃ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης λόγῳ τοῦ ἀκαταλλήλου τῆς ἐποχῆς (κατάθεσις ταγματάρχου Σπαῆ σελὶς 5).*

ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

13ον) Ὡς πρὸς τὸ ἀντίστοιχον κεφάλαιον τὸ κατηγορητήριον παραμένει ἄθικτον καθόσον αὐτὸς ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Γούναρης δὲν ἀρνεῖται τὴν παραίτησιν ἐκ τῶν πιστώσεων δικαιολογούμενος ἀβασίμως ὅτι ἔπραξε τοῦτο ὅπως κατορθώσῃ τὴν σύναψιν δανείου, ὅπερ οὐδέποτε ἐγένετο οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ, ἐφ᾽ ὅσον ὑφίστατο ἀκλόνητος ἡ οἰκονομικὴ νότα καὶ ἡ ἐχθρότης τῶν Συμμάχων κατὰ τοῦ Κωνσταντινικοῦ καθεστῶτος.

Η ΠΑΡΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

14ον) Ἀγνοοῦν, λέγουσιν ὁ Γούναρης καὶ οἱ λοιποὶ συγκατηγορούμενοι, τὴν ὕπαρξιν τῆς τρομοκρατικῆς παρακυβερνήσεως, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ἀμφισβητήσουν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. **Καὶ ὅμως εἶνε πασίγνωστον ὅτι καθ᾽ ἣν ἡμέραν ἀπεβιβάζετο εἰς Φάληρον ὁ Γούναρης ἔπιπτε νεκρὸς ὑπὸ τὰς σφαίρας τῶν ἀγνώστων δολοφόνων ὁ διευθυντὴς τοῦ «Ἐλευθέρου Τύπου» Καβαφάκης.** *Οἱ ἄγνωστοι (;) δολοφόνοι τοῦ Φατσέα, τοῦ Κουντουριώτη καὶ ἄλλων φιλελευθέρων δὲν ἔπιπτον βεβαίως ἀπὸ τὸν Ἄρην. Ἐὰν ὁ Γούναρης καὶ οἱ λοιποὶ συνυπουργοί του ἠθέλησαν νὰ ἀγνοήσουν τοὺς δολοφόνους καὶ τοὺς τρομοκράτας ἠθικοὺς αὐτουργούς, ὁλόκληρος ὁ κόσμος γνωρίζει ὅτι ὑπὸ τὴν ἀνοχήν, ἂν μὴ τὴν αἰγίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἕδρα ἐν Ἀθήναις τρομοκρατικὴ ὀργάνωσις, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῆς αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ τότε Βασιλέως Νικόλαον καὶ διαθέτουσα πολλαπλᾶ ὄργανα ἐντὸς καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως. (Κατάθεσις κ. Φ. Νέγρη σελὶς 2—3).*

Ἡ οὕτω δημιουργηθεῖσα τρομοκρατικὴ ἀτμόσφαιρα συνταράξασα τὴν δημοσίαν συνείδησιν καὶ τάξιν συνέτεινε μεγάλως εἰς τὴν κατάπτωσιν τοῦ φρονήματος ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας. Τὸ δημιουργηθὲν οὕτω πνεῦμα τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀνομίας ἐπέφερε τὴν αὔξησιν τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων. Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ ἔσχον σοβαρὸν ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ μαχομένου στρατοῦ.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΡΑΛΛΗ

15ον) Αἱ καταθέσεις τῶν ἀξιοπίστων μαρτύρων Γ. Ῥάλλη (σελ. 1 καὶ 12) καὶ Κ. Ρέντη ἀποδεικνύουσι πλήρως τὸ βάσιμον τῆς τελευταίας τοῦ κατηγορητηρίου παραγράφου. Ὡς ἦτο ἄλλως τε παγκοίνως γνωστόν, ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Δ. Ῥάλλης δὲν παρῃτήθη διὰ λόγους ὑγείας, ὡς ἰσχυρίζεται ὁ κατηγορούμενος Γούναρης, ἀλλ᾽ ἀνετράπη ὑπ᾽ αὐτοῦ δι᾽ ἐπιτηδείου ἐλιγμοῦ ἐν τῷ ζητήματι, ὅπερ ἐδημιούργησεν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Βενιζέλου, καὶ τῷ τῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Λονδίνῳ, εἰς ἣν ἐπέμεινε νὰ μετάσχῃ ὁ Γούναρης, καίτοι ἦτο γνωστὴ εἰς αὐτὸν ἡ ἀντιπάθεια καὶ ἡ ἐχθρότης, ἣν ἐνέπνεε τὸ ἄτομόν του εἰς τοὺς Συμμάχους. (Ὅρα τηλεγράφημα Ῥαγκαβῆ ἐκ Λονδίνου κλπ.)

Ἰσχυρίζεται ἀνακριβῶς ὁ Γούναρης ὅτι οὐδείς ποτε τῷ ὑπέδειξε τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ Βενιζέλου, διαψευδόμενος καὶ παρ᾽ αὐτῆς τῆς ἐκθέσεως Καυταντζόγλου, εὑρεθείσης εἰς τὰ ἰδιαίτερα ἔγγραφά του.

Παρὰ τὰς ἀποκαλύπτους βεβαιώσεις τῶν πρεσβευτῶν καὶ τὰς λοιπὰς αὐθεντικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ζημίας, ἣν θὰ ἐπέφερεν εἰς τὰ ἐθνικὰ ζητήματα ἡ ἐν Εὐρώπῃ παρουσία του, ἐπέμενεν ἀνενδότως οὗτος νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὴν Ἑλλάδα. Ἐφρόνει φαίνεται ὅτι ἡ εὐγλωττία καὶ τὰ δημαγωγικά του ἐφόδια, τὰ ὁποῖα τοσαύτην εἶχον ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἐσωτερικῇ καταναλώσει, θὰ εἶχον ἀνάλογον τοιαύτην καὶ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀγορᾷ. Ἀτυχῶς τὰς δαπάνας τῶν τοιούτων πειραματισμῶν τὰς ἐπλήρωσεν ἡ χώρα διὰ τῆς μεγαλυτέρας τῶν συμφορῶν.

ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΤΗΡΙΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ Ν. ΣΤΡΑΤΟΥ

Παράρτημα Ιον

Εἰδικὴ ἐνοχὴ κ. Ν. Στράτου.

Ὁ κ. Ν. Στράτος, ἐκτὸς τῆς ἐνοχῆς του μετὰ τῶν συγκατηγορουμένων ὑπουργῶν διὰ τὴν Ἐθνικὴν καταστροφὴν καὶ δι᾽ οὓς λόγους ἐν τοῖς σχετικοῖς κεφαλαίοις τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται, ἐπαυξάνει τὴν ἐνοχὴν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐν γένει στάσεώς του...

1) Διότι ἐνῷ ἐξήσκησε πολεμικὴν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη δημοσίᾳ καὶ ἐνυπογράφως, καθ᾽ ἣν α) ἐθεώρει ἀποτυχοῦσαν διπλωματικῶς τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ Συνδιάσκεψιν τὸν Μάρτιον τοῦ 1921, β) ἐθεώρει κακῶς ἐπιχειρηθεῖσαν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Μαρτίου 1921, γ) ἐθεώρει ἀποτυχοῦσαν τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν συμμαχικῶν πιστώσεων, ὡς ἀνεπαρκῶς μεριμνήσασαν περὶ τῆς διπλωματικῆς ἡμῶν ἀντιπροσωπείας καὶ ἀδρανῶς διαχειρισθεῖσαν διπλωματικῶς τὰ Ἐθνικὰ ζητήματα, καὶ ἐνῷ αἱ πλεῖσται τῶν προβλέψεων αὐτοῦ ἐπηλήθευσαν, ἐπείσθη δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις Γούναρη δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς χώρας οὔτε ἐσωτερικῶς οὔτε ἐξωτερικῶς, ἐδέχθη νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν μετὰ τοῦ παρ᾽ αὐτοῦ κατηγορουμένου Δ. Γούναρη.

2) Προβὰς εὐθὺς εἰς ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν ὅτι πλήρης ἐπῆλθε συμφωνία περὶ τῆς τηρητέας ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, τῆς οἰκονομικῆς καὶ ἐσωτερικῆς τοιαύτης τῆς χώρας, ἀπέδειξεν ὅτι συμμερίζεται τὴν στάσιν τῶν συγκατηγορουμένων ὑπουργῶν ἐκδηλωθεισῶν μάλιστα τῶν συνεπειῶν τῶν διακοινώσεων τῶν Μ. Δυνάμεων καὶ τῶν δηλώσεων περὶ ὧν τόσος γίνεται λόγος ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ ἀνωτέρω, **ἀναμφισβητήτως δύναται νὰ θεωρηθῇ πρωτουργὸς τοῦ ἐγκλήματος τῆς ὑποταγῆς τῶν ὑψίστων συμφερόντων τῆς χώρας εἰς τὸ ἀτομικόν του συμφέρον ὅπερ ἐσυμβολίζετο διὰ τῆς πάσῃ θυσίᾳ συγκρατήσεως ἐπὶ τοῦ Θρόνου τοῦ τέως Βασιλέως Κωνσταντίνου, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ἦτο δυνατὸν νὰ ἐλπίζηται ἀλληλοδιαδόχως τὴν ἀρχὴν μετὰ τῶν συγκατηγορουμένων ὑπουργῶν.**

3) Διότι ἐνῷ ἐτήκετο ὁ Στρατὸς ὑποχωρῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καὶ τὰ συντεταγμένα τμήματα αὐτοῦ εὑρίσκοντο πέραν τῆς Μαγνησίας ἐξέδωκε μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Θεοτόκη τὴν ἀπὸ 21ης Αὐγούστου διαταγὴν περὶ ἀποστρατεύσεως ἡλικιῶν καὶ πανικόβλητος πρὸ τῆς ὀργῆς τοῦ δεινοπαθήσαντος Στρατοῦ προέβη εἰς τὴν κατὰ πρωτοφανῆ τρόπον ἀπόλυσιν τῶν ἀνδρῶν διὰ τῶν γνωστῶν ἐντύπων φύλλων ἀδείας, καὶ διότι ἐπὶ πλέον κατῆλθεν αὐτοπροσώπως εἰς Πειραιᾶ διὰ τὴν διανομὴν εἰς τοὺς ἄνδρας τῶν περιφήμων φύλλων καὶ ἠδιαφόρησεν οὕτω κατὰ τὴν ὑστάτην ἐκείνην ὥραν περὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν, ἃς εἶχεν ἐπὶ τῆς μαχητικότητος καὶ συνοχῆς τοῦ Στρατοῦ τοιαύτη διαλυτικὴ ἐνέργεια, ἀποβλέψας μόνον εἰς τὴν σωτηρίαν τῶν ἐγκληματικῶν κεφαλῶν αὐτοῦ καὶ τῶν συνενόχων του ἐκ τοῦ ἐπικρεμαμένου κινδύνου τῆς ἐξεγέρσεως τοῦ καταπροδοθέντος Στρατοῦ.

Ο Ν. ΘΕΟΤΟΚΗΣ ΕΖΗΜΙΩΣΕ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΕΚΑΤΟΝ ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ

Παράρτημα ΙΙον

Ἰδιαιτέρα ἐνοχὴ Θεοτόκη ὡς Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄνω Β΄ Κεφαλαίῳ πράξεων, δι᾽ ἃς εἰσὶ συνυπεύθυνοι πάντες οἱ ἀποτελέσαντες τὰς Κυβερνήσεις ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου μέχρι τῆς καταστροφῆς Ὑπουργοί, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Θεοτόκης ἀποδεικνύεται ἔνοχος καὶ τῶν ἑξῆς ἀδικημάτων.

1ον) Μετεσχηματίσθη ἐπὶ πλέον εἰς τυφλὸν ὄργανον τῆς Αὐλῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ πρίγκηπος Νικολάου καὶ θεωρήσας ἑαυτὸν ἐπίσης ἀνεύθυνον καὶ ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου ἐνήργει μεροληπτικῶς προμηθείας. Διὰ τῶν τοιούτων ἐνεργειῶν του καὶ τῆς κατὰ τὸ δοκοῦν μεταβολῆς τοῦ τρόπου τῶν προμηθειῶν ἐζημίωσε τὸ Δημόσιον περὶ τὰ ἑξήκοντα (60) ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἕτερα ὀγδοήκοντα (80) ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐζημιώθη τὸ Δημόσιον διότι ὁ αὐτὸς κατηγορούμενος Θεοτόκης ἠνέχθη, ἂν μὴ συνήργησε, αὐθαίρετον ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Πρωτοπαπαδάκη. (Ὅρα κατάθεσιν ἀρχηγοῦ Ἐπιμελητείας συνταγματάρχου Λιδωρίκη).

2ον) Ἐγκατέλιπεν ἐγκληματικῶς ἀνυποστηρίκτους τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ὑπηρεσιῶν, οἵτινες διεξῆγον ἀπεγνωσμένον ἀγῶνα, ὅπως ἐφοδιάζωσι τὸ στράτευμα, τοῦ ὁποίου ἡ κατάστασις ἦτο ἀπελπιστικὴ ὑπὸ ἔποψιν ἐφοδιασμοῦ καὶ διατροφῆς (κατάθεσις συνταγματάρχου Ἐπιμελητείας Βενετσανοπούλου).

Ἐγένετο ἐπίσης πρόξενος τῆς σφαγῆς τόσων χιλιάδων ἀτυχῶν ἀδελφῶν μας ἐν Σμύρνῃ, τοὺς ὁποίους ἐβεβαίωσε περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς πόλεως, καθ᾽ ἣν στιγμὴν οὐδεμία ὑπῆρχεν ἐλπὶς καὶ ἡ κατάληψις αὐτῆς ἦτο ἀσφαλῶς ἐπικειμένη ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν.

3ον) Ἀντὶ νὰ λάβῃ μέτρα τέλος ἐναντίον τῶν φυγάδων, αὐτός, ὁ ἐκπροσωπῶν τὴν ἀνωτάτην τοῦ στρατοῦ διοίκησιν, ἐξέδωκε τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 64735 διαταγήν, δι᾽ ἧς ἀπέστελλεν εἰς τὰς ἑστίας των ὑπὸ τύπον ἀδείας πάντας τοὺς φυγάδας ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ μόνη του φροντὶς ὑπῆρξεν ἡ λῆψις μέτρων ὅπως μὴ διέλθωσιν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ διαταράξωσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ Θρόνου, ἥτις ἦτο δι᾽ αὐτὸν ἡ κυρία καὶ μόνη μέριμνα.

Η ΕΝΟΧΗ ΤΟΥ Ξ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

Παράρτημα ΙΙΙον.

Ἰδιαιτέρα ἐνοχὴ Ξ. Στρατηγοῦ

Ὁ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Ξ. Στρατηγὸς ἐνέχεται ἐπὶ πλέον ἰδιαιτέρως ὅτι:

1) Ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ καταθέσεων (ἀναφορὰ ἀριθ. 63)26)7)21 ἀντιστρατήγου Παπούλα· διαταγαὶ Θεοτόκη καὶ Γούναρη ὡς ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν· προτάσεις καὶ σκέψεις τοῦ ἰδίου καὶ κατάθεσις συνταγματάρχου Σαρρηγιάννη) ἀπετέλει οὗτος τὸν ἐπίσημον Στρατιωτικὸν Σύμβουλον καὶ ἀντιπρόσωπον αὐτῆς παρὰ τῇ Στρατιᾷ καὶ εἶχε τὴν πλέον βαρύνουσαν γνώμην ἐπὶ τῆς λήψεως τῶν ἀποφάσεων διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις, ὡς π. χ. ἐν τῇ περιπτώσει τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν πρὸς τὴν Ἄγκυραν ἐκστρατείαν.

2) Διὰ τῶν γνωστῶν περιφήμων ἐκθέσεων αὐτοῦ ὁ πολιτικοστρατιωτικὸς κατηγορούμενος ἀνειλικρινῶς διαστρέφων τὰ γεγονότα, διεκήρυσσε πρὸς τὸν Λαὸν ἀνυπάρκτους νίκας καὶ ἐπιτυχίας καὶ ἐπίτευξιν δῆθεν τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τῶν ἐπιχειρήσεων (Μάρτιος καὶ Αὔγουστος τοῦ 1921), ἐνῷ ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἐγγράφων καὶ αὐτὸς καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζον τὴν ἀποτυχίαν αὐτῶν.

Ὁ κατηγορούμενος οὗτος ἀποδεικνύεται ὅτι ἦτο τὸ κύριον ὄργανον πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ἀληθείας ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, μὲ τὴν δολίαν προαίρεσιν νὰ ἀποφύγωσιν ἐξέγερσιν αὐτοῦ κατὰ τῶν ὑπαιτίων καὶ τοῦ Κωνσταντίνου.

Ἡ δρᾶσις του καὶ ἐν τῷ σημείῳ τούτῳ ὑπῆρξεν ἀνταξία τοῦ προγράμματος τοῦ Αὐλικοῦ Συγκροτήματος, οὗτινος ἦτο περισπούδαστον μέλος.

ΔΙΑΤΙ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΤΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΧΑΤΖΑΝΕΣΤΗΣ

Κεφάλαιον Γ΄.

Ἐνοχὴ Χατζανέστη

Ἐκ τῶν ἐν τῇ δικογραφίᾳ διαταγῶν καὶ μαρτυρικῶν καταθέσεων, ἀποδεικνύεται πλήρως ἡ ἐνοχὴ τοῦ Ἀντιστρατήγου Διοικητοῦ τῆς Στρατιᾶς Μ. Ἀσίας Χατζανέστη, διότι:

1) Συνέστησε καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν ἀποστολὴν δυνάμεων ἐκ Μ. Ἀσίας εἰς Θρᾴκην, μειώσας οὕτω κατὰ εἴκοσι πέντε (25) περίπου χιλιάδας τὴν δύναμιν τοῦ ἐν Μικρασιατικῷ μετώπῳ στρατοῦ (καταθέσεις Σαρρηγιάννη, Πάσσαρη, Σουμίλα).

Τὰς ἀποσπασθείσας ταύτας δυνάμεις, ἐὰν ὀρθῶς ἐξετίμα τὴν κατάστασιν κατὰ τὴν ἐπιθεώρησίν του, ἠδύνατο νὰ τὰς χρησιμοποιήσῃ πρὸς συγκρότησιν στρατηγικῆς ἐφεδρείας, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο ἐν καιρῷ οὐ μόνον νὰ ἐξουδετερώσῃ ἐχθρικὴν ἐπίθεσιν ἐκδηλουμένην, ἀλλὰ καὶ νὰ πλήξῃ τὸν ἀντίπαλον νικηφόρως διὰ λελογισμένης διαθέσεως καὶ διοικήσεως ταύτης ἐν τῷ νοτίῳ συγκροτήματι.

Καὶ ἀναμφισβητήτως ἐὰν κρίνῃ τις τὴν ἐποχήν, καθ᾽ ἣν ἐγένετο ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις, ἄγεται εἰς τὸ ἀσφαλὲς συμπέρασμα ὅτι ἡ ὡς ἄνω ἀπόσπασις σημαντικῶν δυνάμεων εἰς Θρᾴκην καὶ ἡ ἐπακολουθήσασα ταύτην ἐξασθένησις τοῦ μετώπου, ἐπροκάλεσε τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Κεμάλ. Ἄνευ τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἥτις παρεσχέθη εἰς τὸν ἐχθρόν, εἶνε ἀμφίβολον ἐὰν οὗτος θὰ ἀπετόλμα νὰ διακυβεύσῃ τὴν τύχην τῶν ὅπλων κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

2ον) Ἀποδεχθεὶς τὰς προθέσεις τῆς Κυβερνήσεως περὶ συμπτύξεως τοῦ Μικρασιατικοῦ Μετώπου, ἐγένετο ἀφορμὴ διὰ τῆς προώρου κοινοποιήσεως τούτων μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν στρατιωτῶν, νὰ ἐνσταλαχθῇ εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν ἡ πεποίθησις ἐπὶ τὸ ἄσκοπον καὶ τῆς ἐλαχίστης ἔτι θυσίας πρὸς διατήρησιν ἐδαφῶν, τῶν ὁποίων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπέκειτο ἡ ἐγκατάλειψις, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ἐπισήμου Κράτους.

3ον) Διαλύσας τὰ ὑπάρχοντα Συγκροτήματα Στρατιᾶς καὶ ὑπαγαγὼν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του τὰς ἐν τῷ Μετώπῳ μονάδας, δὲν προέβη, ὡς ὤφειλεν, εἰς τὴν ἔκδοσιν ὁδηγιῶν (directives) *τῆς Στρατιᾶς περὶ τῆς τηρητέας παρὰ τῶν διαφόρων μονάδων στάσεως, ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως. Ἡ παρ᾽ αὐτοῦ κατάργησις μιᾶς πλήρως συγκεκροτημένης ἐργασίας περὶ διοικήσεως καὶ δράσεως τῶν μονάδων, χωρὶς ν᾽ ἀντικατασταθῇ ἡ ἐργασία αὕτη δι᾽ ἄλλης νεωτέρας, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ἀχαρακτήριστον στάσιν τῆς ἐν Σμύρνῃ παραμονῆς του κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἐπιθέσεως, κατέστησαν τὴν μὲν ἐπέμβασιν αὐτοῦ ἀδύνατον, τὴν δὲ δρᾶσιν τοῦ Ν. Συγκροτήματος προβληματικήν.*

Οὕτως, ἐνῷ ἀπὸ τῆς 8ης Αὐγούστου πανταχόθεν καταφθάνουσιν εἰς τὸ Στρατηγεῖον τῆς Στρατιᾶς πληροφορίαι περὶ ἐχθρικῶν συγκεντρώσεων καὶ παρασκευαζομένης ἐπιθέσεως καὶ συγκεκριμένως αἱ ὑπ᾽ ἀριθμ. 6970)2459)2)5)22, 7384)2110)3)12)8 22 καὶ 9218)501)2)11-8)22 (21 ὥρ.) ἀναφοραὶ τοῦ Α΄ Σ. Στρατοῦ δὲν ἄφινον καμμίαν ἀμφιβολίαν, οὐ μόνον περὶ τῆς παρασκευαζομένης ἐπιθέσεως, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ τομέως ἐναντίον τοῦ ὁποίου θὰ κατηυθύνετο αὕτη, ὁ ἀρχιστράτηγος Χατζανέστης ἀπολογούμενος ἰσχυρίζεται ὅτι οὐδεμίαν εἶχεν ἀνησυχίαν. **Καὶ χαρακτηριστικώτατον τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τούτου εἶνε τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν 13ην Αὐγούστου ἡτοιμάζετο ν᾽ ἀναχωρήσῃ εἰς Ἀθήνας, ἐνῷ ἦτο ἐν γνώσει τῆς ἐπικειμένης ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, τοσοῦτον μᾶλλον ἐφ᾽ ὅσον τὴν 11)8 22 καὶ ὥραν 16.45' ὑπέγραψε καὶ ἐκοινοποίησε τὴν ὑπ᾽ ἀριθ. 2190)5468 διαταγήν του,** *δι᾽ ἧς γνωστοποιεῖ εἰς διαφόρους Μονάδας τὰς συγκεντρώσεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἐγκρίνει τὴν αἴτησιν τοῦ στρατηγοῦ Τρικούπη περὶ ἐνισχύσεώς του ὑπὸ μικτοῦ ἀποσπάσματος τῆς VII Μεραρχίας.*

Ἀλλ᾽ ἴσως ἤντλησε τὴν ἐπανάπαυσιν, διὰ νὰ σκεφθῇ τὸ εἰς Ἀθήνας ταξίδιόν του, ἐκ τῆς τελευταίας παραγράφου τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς του, δι᾽ ἧς ἐντέλλεται ὅπως: «Ἐν περιπτώσει ἐκδηλώσεως ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως ἔν τινι τομεῖ τὰ εἰς ἅπαντας τοὺς λοιποὺς τομεῖς στρατεύματα δὲν θὰ ἀδρανήσωσιν, ἀλλὰ θὰ ἀναλάβωσι σφοδρὰν ἐπίθεσιν, σύμφωνον πάντοτε πρὸς τὰς προτέρας ὁδηγίας τῆς Στρατιᾶς καὶ τὰς γενομένας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου μελέτας καὶ ἀναγνωρίσεις».

Θὰ ἤρκει ὅμως ἡ ἀνωτέρω περικοπὴ τῆς διαταγῆς ταύτης διὰ νὰ κρίνωμεν εἰς τίνα οἱ ὑπεύθυνοι Κυβερνῆται εἶχον ἐμπιστευθῇ τὰς τύχας καὶ τὴν τιμὴν τοῦ Στρατοῦ. Διατάσσει νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς ἀνυπάρκτους ὁδηγίας τῆς Στρατιᾶς, ἐφ᾽ ὅσον αὕτη καταργήσασα τὰς προτέρας ὁδηγίας περὶ δράσεως, ἐν περιπτώσει ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως, δὲν ἐξέδωκε νεωτέρας τοιαύτας, οὔτε ἐπανέφερεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τῆς ῥηθείσης διαταγῆς του τὰς καταργηθείσας ὁδηγίας τῆς προτέρας διοικήσεως

Καὶ ἐνῷ τὴν πρωΐαν τῆς 13ης Αὐγούστου τῷ ἀνηγγέλθη ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις, ἀντὶ νὰ σπεύσῃ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἔνθα ἔδει νὰ εὑρίσκετο τὸ βραδύτερον τὴν 12ην Αὐγούστου, παρέλειψε τὸ ἐπιτακτικὸν τοῦτο καθῆκόν του. Καὶ ἐνῷ ὅλοι ἀνέμενον νὰ ἴδωσι τὸν ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ ἐπὶ κεφαλῆς τούτου μαχόμενον καὶ ἐμψυχοῦντα τοὺς πάντας *καὶ ἀνέμενον τοῦτον κατὰ μείζονα λόγον ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον Χατζανέστην, ὅστις διὰ τῆς καταργήσεως τῶν συγκροτημάτων καὶ τῆς ὑπαγωγῆς τῶν μονάδων ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγάς του ἐξεδήλωσε πλέον ἢ σαφῶς τὴν ἐνδιάθετον ἐπιθυμίαν τῆς ἀπ᾽ εὐθείας ὑπ᾽ αὐτοῦ διοικήσεως τοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς, οὗτος, ἐπιλήσμων τῆς ἱερᾶς ταύτης ὑποχρεώσεως, παρέμενεν ἐν Σμύρνῃ ἀσχολούμενος περὶ μικρὰ καὶ ἀνάξια δι᾽ ἕνα Ἀρχηγὸν στρατοῦ, δοκιμαζομένου τόσον σκληρῶς. Ἀναμφιβόλως θὰ ἦτο ἀλλοία ἡ ἔκβασις τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐὰν μόνος του εὑρίσκετο ἐν μέσῳ τοῦ μαχομένου στρατοῦ καὶ ἀπεκόμιζε τὴν πραγματικὴν ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως, ἣν ἠδυνήθη νὰ μορφώσῃ καὶ εἷς λοχαγὸς ἐπιτελὴς (κατάθεσις λοχαγοῦ Κανελλοπούλου).*

Καὶ οὕτω, μὴ ἔχων ἄμεσον καὶ πραγματικὴν ἀντίληψιν τῆς καταστάσεως, ἐκδίδει διαταγὰς ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων, ἅτινα ἔχουσιν ἄρδην μεταβληθῇ ὅταν αἱ ἐκδιδόμεναι διαταγαὶ φθάνουν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον πρὸς ἐκτέλεσιν. Οὕτως ἡ ὑπ᾽ ἀριθ. 22000)3 διαταγὴ ἀντεπιθέσεως, ἐκδοθεῖσα τὴν 19ην ὥραν καὶ 30' τῆς 13)8)22, ἔμεινε ἀνεκτέλεστος, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκτελεσθῇ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰς διατασσομένας μονάδας τοῦ Μετώπου. Καὶ ἐνῷ ἡ τακτικὴ κατάστασις ἐπέβαλλε τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ διὰ μονάδων τοῦ Β΄ Σώματος, καὶ ζητεῖ ἐπιμόνως τοῦτο ὁ Στρατηγὸς Τρικούπης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Β΄ Σώματος Στρατηγὸς Διγενής, συνεπείᾳ τῆς ὡς ἄνω διαταγῆς περὶ ἀντεπιθέσεως τοῦ Χατζανέστη, ἀρνεῖται νὰ ἐνισχύσῃ τὸ Α΄ Σῶμα Στρατοῦ. Καὶ ἐνῷ αἱ δραματικαὶ αὗται σκηναὶ ἐν τῷ Μετώπῳ ἐξελίσσονται εἰς τραγῳδίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος, ἡ ἄμεσος τοῦ ὁποίου ἐπέμβασις θὰ ἔσωζε τὴν κατάστασιν, παραμένει ἐν Σμύρνῃ.

Καὶ τοῦτο ἐνῷ τὴν 14)8)22 τῷ ἀναγγέλλεται ἡ διάσπασις τοῦ Μετώπου. **Καὶ λιποτακτῶν ἀπὸ τὴν γραμμὴν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς, περιστοιχισμένος ἀπὸ Ἐπιτελεῖον ἄνευ πείρας, ἁρμονίας καὶ συνοχῆς, ὑφίσταται ἀδιάφορος τὴν μοιραίαν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων.** *Καὶ ἀντὶ διὰ τῆς προσωπικῆς του ἐπεμβάσεως ν᾽ ἀναζωπυρώσῃ τὸ καταπεσὸν ἠθικὸν τοῦ Στρατοῦ του, διὰ τῆς ἐγκληματικῆς ἀδιαφορίας του ἐνισχύει τὴν παράλυσιν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν αὐτοῦ (καταθέσεις Στρατηγῶν Σουμίλα*

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ

Τὸ πολυτελέστατον θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον «TZAR FERDINAND» ἀναχωρήσει ἐκ Πειραιῶς τὴν 27)8 Νοεμβρίου ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5 μ. μ., διὰ Χίον, Μυτιλήνην, Κωνσταντινούπολιν, Πύργον καὶ Βάρναν, δεχόμενον ἐπιβάτας Α΄, Β΄ καὶ Γ΄ θέσεως καὶ ἐμπορεύματα.
Οἱ Πράκτορες W. F. Van der Zee. Ἐν Πειραιεῖ ὁδὸς Φίλωνος 40. Τηλ. 386.
Σημ. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τὸ Πρακτορεῖον Κ. Τσίμπη, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, Πειραιεὺς τηλ. 3—38.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΕΡΓΑΤ. ΚΕΝΤΡΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ἀνασυγκροτηθέντος Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς ἐξελέγησαν κατὰ πλειοψηφίαν: Σταυρόπουλος Δημ. Πρόεδρος, Φωτάκιας Δημήτρ. ἀντιπρόεδρος, Τριανταφύλλου Παντελῆς γενικὸς γραμματεύς, Θειακούλης Νικ. Ἐποπτικὴ Ἐπιτροπή: Ζηλάκος Ν., Κοττέας Δ., Ζαφειρόπουλος Σ., Ματζαβῆς Ν., Χαβατᾶς Ἰωάννης.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Ἀθηνῶν δηλοῖ ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐπαφὴν ἢ συνεννόησιν ἦλθε μὲ οἱονδήποτε πολιτικὸν κόμμα, εἴτε δι᾽ ἀποφάσεως τῆς Γεν. Συνελεύσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἐργατικῶν Σωματείων, εἴτε διὰ τοῦ Προέδρου ἢ διὰ τοῦ Γεν. Γραμματέως αὐτοῦ. Ὅθεν τὰ ἀναγραφέντα εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ δὴ εἰς τὸν Ῥιζοσπάστην δὲν εἶνε ἀληθῆ, ἀλλὰ ὑστερόβουλα ψεύδη.
Ἀθῆναι τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1922.
Ὁ Πρόεδρος Δ. Τυπάλδος — Ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ἰωάν. Παΐζης

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Χ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΝ
(Δικαστικὸν Σύμβουλον)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον ὥραν 3 1)2 μ.μ. ἐκ τοῦ Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου. Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν. Ἀθῆναι 26 Ὀκτωβρίου.
Ἡ σύζυγος Ἑλένη Κ. Ἀντωνοπούλου. Τὰ τέκνα: Βασιλικὴ Κ. Ἀντωνοπούλου, Γεώργ. Χ. Ῥάλλης, Ἐλισσάβετ Χ. Ῥάλλη. Ἡ ἀδελφὴ Χρυσοῦλα Χ. Ἀντωνοπούλου. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ ἀδελφοί. (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

ΘΕΑΤΡΟΝ ΕΘΝΙΚΟΝ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

SALON IDEAL

ΣΗΜΕΡΑ

ΤΑ ΔΥΟ ΧΑΜΙΝΙΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ ΘΑ ΕΚΔΟΘΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΝΕΟΝ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ
ΔΑΝΕΙΟΝ ΜΕ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
ΟΙΚΤΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μᾶς ἀνακοινοῦται ἁρμοδίως ὅτι ἡ Κυβέρνησις [δὲν σκέπτεται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν νέου χαρτονομίσματος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ὅτι πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας ὑπάρχει σκέψις συνάψεως δανείου παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ ἔχῃ ληφθῇ ἐπὶ τούτου ὁριστικὴ ἀπόφασις μέχρι τῆς στιγμῆς.

Σχετικῶς ἀνακοινοῦται ἐπίσης ὅτι ἡ κληροδοτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ τέως καθεστῶτος οἰκονομικὴ κατάστασις εἶνε ἀφάνταστος.

Ὑπάρχουν ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου εἰς ξένον συνάλλαγμα, αἱ ὁποῖαι ἠδύναντο νὰ ἐξοφληθῶσιν ἀφ' ἧς ἐποχῆς εἰσέτι τὸ Γαλλικὸν φράγκον ἐτιμᾶτο 65 λεπτὰ καὶ παρέμειναν ἐν τούτοις ἀνεξόφλητοι καὶ ὑποχρεοῦται σήμερον τὸ Δημόσιον εἰς τὴν καταβολὴν αὐτῶν ὑπολογιζομένου πρὸς 3.65 δρ. τοῦ Γαλλικοῦ φράγκου. Τοῦτο συμβαίνει καὶ ἐπὶ τοῦ δανείου τῶν 40 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Η ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

Σχετικῶς πρὸς τὴν παρατηρηθεῖσαν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπότομον ὑπερτίμησιν συναλλάγματος, μᾶς παρέχεται ἁρμοδίως ἡ πληροφορία, ὅτι αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν ἀθρόαν ζήτησιν τοῦ συναλλάγματος ἐκ μέρους πολλῶν, οἵτινες σπεύδουν νὰ ἐπενδύσωσι τὴν περιουσίαν των μὲ ξένον συνάλλαγμα καὶ ἰδίᾳ λίρας Ἀγγλίας.

Ἐπίσης δὲν εἶνε ἄσχετος πρὸς τὴν ὑπερτίμησιν καὶ ἡ ἐν σχέσει πρὸς τὸ Γαλλικὸν φράγκον ἐν Παρισίοις σημειωθεῖσα ὕψωσις τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

Σοβαρὸς ἐπίσης λόγος δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἐν γένει ἀνώμαλος κατάστασις καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἐπικρατοῦσα ἀντίληψις περὶ μελλουσῶν περιπλοκῶν. Ἡ Ἑλλὰς δέ, ὡς πλησιέστερον πρὸς τὴν ἑστίαν τῶν περιπλοκῶν εὑρισκομένη, ὑφίσταται καὶ ἀμεσώτερον τὸν ἀντίκτυπον τῆς καταστάσεως.

ΟΜΟΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ
ΑΠΕΡΡΙΦΘΗΣΑΝ ΑΙ ΚΕΜΑΛΙΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΩΣ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΤΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ
ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΦΟΝΕΥΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑΡΠΑΖΟΥΝ ΤΑΣ ΕΝ ΘΡΑΚΗ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΦΘΕΙΣΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Ραδιογράφημα].—*Οἱ Σύμμαχοι Ἁρμοσταὶ ἐργάζονται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μεταξὺ των ἔναντι τῆς ἀνησυχαστικῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει.*

Οἱ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἀνταποκριταὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων χαρακτηρίζουν ὡς ἔνδειξιν τῆς στενῆς ταύτης συνεργασίας τὸ ὅτι ἡ ἀπάντησις ἡ ἐπιδοθεῖσα πρὸς τοὺς Τούρκους διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ ἐκ Κων)λεως συνετάχθη καὶ ἐπεδόθη πρὸς τοὺς Τούρκους τρεῖς ὥρας μόνον μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς Τουρκικῆς διακοινώσεως. Ἡ σοβαρότης τῆς καταστάσεως ἀναγνωρίζεται παρ' ὅλων τῶν Συμμάχων.

ΠΑΡΑΒΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Αἱ ἐφημερίδες ἀπροκαλύπτως ἐκφράζουν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐνέργεια τῶν Κεμαλικῶν ἀποκαλύπτει τὴν ὕπαρξιν μελετημένου σχεδίου διὰ τὴν ἐκτόπισιν τῶν Συμμάχων.

Ἡ διακοίνωσις δι' ἧς οἱ Τοῦρκοι διεκδικοῦν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τοῦ εἴσπλου τῶν ξένων πολεμικῶν εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα καὶ δι' ἧς ζητοῦν ὅπως τουρκικὰ ἀποσπάσματα εἰσδύσουν εἰς τὰς παρὰ τῶν Συμμάχων κατεχομένας περιφερείας, ὡς καὶ ἡ ἀξίωσις ὅπως τὰ εἰσπλέοντα πολεμικὰ ἀποδίδουν τὰς νενομισμένας τιμὰς εἰς τὴν Τουρκικὴν σημαίαν καὶ δι' ἧς τονίζεται ὅτι εἶνε ἀδύνατος ἡ ἐξακολούθησις τῆς Συμμαχικῆς κατοχῆς εἰς τὰ ἐδάφη τὰ ἀνήκοντα κυριαρχικῶς εἰς τὴν Μεγάλην Ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Ἀγκύρας ἐπεδόθησαν τελεσιγραφικῶς πρὸς τοὺς Συμμάχους Ἁρμοστάς.

Αἱ ἀξιώσεις αὐταὶ εὑρίσκονται ἐν ἀπολύτῳ ἀντιθέσει πρὸς τὸ πρωτόκολλον τῶν Μουδανιῶν καὶ ἀπεκρούσθησαν κατηγορηματικῶς ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΩΝ "ΤΑΪΜΣ,,

Οἱ «Τάϊμς» ἐν προκειμένῳ γράφουν: Ἡ ἀνακωχὴ τῶν Μουδανιῶν συνήφθη ἐπὶ τῷ μοναδικῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀναγκαίας ἠρεμίας, διὰ τὴν συζήτησιν τῶν μεγάλων ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῶν ἱσταμένων μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Ἡ ἐκκένωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων θὰ καθίστα τὴν εἰρήνην ἀδύνατον καὶ θὰ προεκάλει ἀντιθέτως σοβαρὰς διαταραχάς.

Οἱαδήποτε ἐσπευσμένη ἐκκένωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως θὰ ἦγεν εἰς τὴν καταστροφὴν ἀτόμων καὶ περιουσιῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οἱ Σύμμαχοι ὀφείλουν νὰ ἐπιδείξουν σταθερότητα. Δὲν δύναται βεβαίως νὰ γίνῃ λόγος περὶ ἐχθρότητος ἐναντίον τοῦ Τουρκικοῦ λαοῦ ἢ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀξιώσεων, ἀλλ' εἶνε καθῆκον τιμῆς τῶν Κυβερνήσεων Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας νὰ διατηρήσουν συνθήκας τοιαύτας ὑπὸ τὰς ὁποίας νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ σύγκλησις τῆς Διασκέψεως.

[Ἀσύρματος Στ. Χόρσεϋ]

ΦΟΝΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΡΠΑΓΑΙ ΕΝ ΘΡΑΚΗ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ, 25 Ὀκτωβρίου.—Ἕλληνες τοῦ χωρίου Ἀμυγδαλιὰ τῆς Μ. Γεφύρας ἐπανερχόμενοι εἰς τὸ χωρίον των μετὰ 30 βοδαμαξῶν πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐγκαταλειφθέντων σιτηρῶν ὑπέστησαν ἐπίθεσιν παρ' ἐνόπλων Τούρκων κατοίκων τοῦ Ἰκονίου. Ἐφονεύθη εἷς ἀστυνόμος στρατιώτης καὶ ἐτραυματίσθη ἕτερος.

— Τοῦρκοι ἔνοπλοι ἐπετέθησαν κατὰ ἐνοικιαστῶν τῆς Δεκάτης μεταβάντων εἰς τὸ χωρίον Ἀμυγδαλιὰ τοῦ Αἴνου πρὸς παραλαβὴν τῶν σιτηρῶν των.

— Συνελήφθησαν ἓξ Τοῦρκοι ἐπὶ κλοπῇ δημητριακῶν ἀνηκόντων εἰς χριστιανούς.

— Τὰ χωρία τῆς περιφερείας 40 Ἐκκλησιῶν ἐλεηλατήθησαν ὑπὸ τῶν κατοίκων Τούρκων, τὰ σιτηρὰ διηρπάγησαν.

Ἀρχηγοὶ Κομιτατζήδων ἀφιχθέντες εἰς Ἀδριανούπολιν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὀργανοῦσι συμμορίας. Ὁ Χατζῆ Ἐρὶφ ἐκ Χαριουπόλεως συνεκρότησεν ἀνταρτικὰ σώματα, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ εἰσβάλωσι. Δέκα ἔφιπποι Τοῦρκοι ἐπιτεθέντες ἀνεπιτυχῶς κατὰ συνοδείας 100 περίπου κατοίκων τῆς Συληβρίας ἐπὶ ὁδοῦ Μαρμάρων—Κεσσάνης. Χωρικοὶ ὁδηγοῦντες ποίμνιον ἑξακοσίων αἰγοπροβάτων ἐκ Μυριοφύτου εἰς Φέρρας ἐδέχθησαν ἐπίθεσιν 150 Τούρκων. Πλεῖστα πρόβατα ἀφηρέθησαν μερικοὶ δὲ τῶν ποιμένων ἐφονεύθησαν καὶ δύο ἐτραυματίσθησαν.

Διεσώθησαν τινὲς καταφθασάντων χωροφυλάκων. Εἰς Ἀστίσκον ἔχουν συγκεντρωθεῖ ἐκ Κων)πόλεως καὶ Βουλγαρίας καὶ τῶν περιχώρων Τοῦρκοι ἔνοπλοι περιφερόμενοι μὲ ἀπειλητικὰς διαθέσεις. Οἱ Τοῦρκοι καὶ ἰδίᾳ Ἀθίγγανοι ἐν Μ. Γεφύρᾳ, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀποσπῶσι καὶ ἀποκομίζουν τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα καὶ τὰ σανιδώματα τῶν οἰκιῶν. Ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνυψώθη ἡ Τουρκικὴ σημαία, εἷς δὲ Τοῦρκος αὐτοχειροτονηθεὶς δήμαρχος ἀνέλαβε τὴν Δημαρχίαν.

Ο ΚΕΜΑΛ ΚΑΤΗΡΓΗΣΕ ΤΑΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΑΣ ΔΙΟΜΟΛΟΓΗΣΕΙΣ
ΜΕΤΡΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΠΕΡΑΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Ὁ Ραφὲτ πασᾶς διὰ διαταγῆς του κατήργησε τὰς τελωνειακὰς διομολογήσεις. Εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπικρατεῖ πανικὸς πρωτοφανής.*

Οἱ Ἁρμοσταὶ τῶν Συμμάχων ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τῆς καταργήσεως τῶν διομολογήσεων.

ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Ραδιογράφημα].—Ἡ ἐπικίνδυνος κατάστασις ἡ διαμορφωθεῖσα ἐν Κων)πόλει προκαλεῖ τὴν σύντονον προσοχὴν τῶν ἐδῶ ἐπισήμων κύκλων.

Ὁ Ἄγγλος Ὕπατος Ἁρμοστὴς ὅστις ἐνεργεῖ ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῶν συναδέλφων του τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν ἔχει λάβῃ διαβεβαιώσεις περὶ τῆς πλήρους ὑποστηρίξεως τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς οἱαδήποτε διαβήματα εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ἔκρινεν ἀναγκαῖον νὰ προβῇ.

Ἤδη ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου δασμολογίου, ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης ἐδιπλασιάσθη. Αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι βεβαιοῦν ὅτι νεώτεραι ὁδηγίαι ἐδόθησαν ἐκ μέρους τῆς Κεμαλικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ Τελωνείου ὅπως μὴ πληρώνῃ τὸ 3 ο)ο τὸ ὀφειλόμενον δηλονότι μερίδιον τοῦ Δημοσίου χρέους, ἐπίσης νὰ μὴ πληρώσῃ ἄλλας ὀφειλὰς καὶ νὰ καταβάλῃ τὰς ἐκ τοῦ Τελωνείου εἰσπράξεις εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀγκύρας καὶ οὐχὶ ὡς μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Τράπεζαν.

Ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου χρέους διετάχθησαν ν' ἀποχωρήσουν ἐκεῖθεν.

Τὰ πρῶτα μέτρα τὰ ἐφαρμοσθέντα ὑπὸ τῆς νέας Τουρκικῆς Διοικήσεως ἀποδεικνύουν τὴν ἀπόφασιν τῆς ὑπονομεύσεως τῆς Συμμαχικῆς ἐξουσίας πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις καὶ τῆς ἐξασθενίσεως τοῦ ἐλέγχου τὸν ὁποῖον οἱ Σύμμαχοι ἐνασκοῦν εἰς τὴν πόλιν.

Ἂν ἡ ἐπιμονὴ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων τούτων ἐγίνετο ἀνεκτή, ὁλόκληρος ἡ οἰκονομικὴ ζωὴ τῆς πόλεως θὰ ἐτίθετο ἐν κινδύνῳ.

Ὅλα τὰ μέτρα ταῦτα ἰσοδυναμοῦν πρὸς τὴν κατάργησιν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐλέγχου καὶ εἶνε τὰ πρῶτα βήματα πρὸς τὴν πλήρη κατάργησιν τοῦ Δημοσίου χρέους. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ λειτουργία τῶν μικτῶν δικαστηρίων διεκόπη.

Ὁ κίνδυνος τῆς καταστάσεως διὰ τοὺς μὴ Τουρκικοὺς πληθυσμοὺς ἀναγνωρίζεται πλήρως καὶ ἂν αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἀποτύχουν εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀσφαλείας των, οἱ Σύμμαχοι ἀναμφισβητήτως θὰ λάβουν μέτρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐπανάληψιν τῆς λειτουργίας τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐλέγχου.

[Ἀσύρμ. Στ. Χόρσεϋ]

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ
ΕΝΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΙΣΜΕΤ

ΡΩΜΗ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—**Μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀπαισιοδοξία ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Βεβαιοῦται ὅτι ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τῆς Ἀγκύρας ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἰσμὲτ πασᾶν νὰ ζητήσῃ τὰ σύνορα τοῦ ἐθνικοῦ συμβολαίου, τὴν παροχὴν ἀποζημιώσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, τὴν κατάργησιν τῶν διομολογήσεων, τροποποίησιν τῶν συνόρων τῆς Μεσοποταμίας καὶ τὴν ἀπέλασιν τῶν χριστιανῶν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.**

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

ΡΩΜΗ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Οἱ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριταὶ τονίζουν τὴν ἔκπληξιν τοῦ Καὶ Ντ' Ὀρσαὶ ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῶν Κεμαλικῶν ὅπως ἐπιβάλλουν τὴν Τουρκικὴν γλῶσσαν ἀντὶ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὰς Χριστιανικὰς καὶ Ἰσραηλιτικὰς Σχολάς, ὡς καὶ διὰ τὴν κατοχὴν τῶν Ἀνατολικῶν σιδηροδρόμων.*

Τὸ Γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέθεσεν εἰς τὸν στρατηγὸν Μανζὲν ὅπως διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας.

Ο ΙΤΑΛΟΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΗΝ

ΡΩΜΗ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—Ὁ κόμης Σφόρτσα ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Παρισίοις, ἡ δὲ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις ὥρισεν ὡς ἀντιπρόσωπόν της εἰς τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάνης τὸν κ. Γαρόνι.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ
Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΛΩΖΑΝΗΣ

Ἐπεβεβαιώθη χθὲς καὶ ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς ἡ πληροφορία περὶ ἀναβολῆς τῆς Διασκέψεως. Μεταξὺ τῶν Συμμάχων ἐπῆλθε σχετικῶς συμφωνία καὶ ἡ ἀνακοίνωσις τῆς ἀναβολῆς ἀναμένεται συντομώτατα.

Ἀγγέλλεται ἐκ Βουκουρεστίου, ὅτι ὁ Σταμπολίσκυ ἀναχωρεῖ σήμερον ἐκεῖθεν διὰ Βελιγράδιον.

ΕΠΕΣΤΡΕΨΕΝ Ο κ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Τὴν 2.30' π. μ. σήμερον ἐπέστρεψεν ἐκ Βελιγραδίου ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πολίτης.

Η ΘΕΛΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

ΚΑΒΑΛΛΑ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τηλεγράφημα].—*Εἰκοσιπέντε Σωματεῖα ἐκπροσωποῦντα τὴν θέλησιν ὁλοκλήρου τοῦ Φιλελευθέρου Λαοῦ Καβάλλας συνελθόντα εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἀπεφάσισαν παμψηφεὶ καὶ ἠξίωσαν τηλεγραφικῶς παρὰ τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ δευτέραν φορὰν τὴν θανατικὴν ποινὴν καὶ ἄμεσον ἐκτέλεσιν ταύτης εἰς τοὺς δικαζομένους καὶ κρατουμένους καταστροφεῖς τοῦ Ἔθνους.*

Ὁ Προϊστάμενος τῶν Σωματείων Καβάλλας
Γ. Τερμεντζῆς

λα, Φράγκου, ταγματαρχῶν Σκυλακάκη, Τσαπάρα).

Εἶνε βέβαιον καὶ ἄλλοι, εἶνε πολλοὶ οἱ ὑπεύθυνοι τῆς τοιαύτης καταρρεύσεως τοῦ Μικρασιατικοῦ Μετώπου. Ἕκαστος διοικητὴς Μονάδος φέρει ἀκεραίαν τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν τμήματος.

Ἀλλ' ἡ εὐθύνη τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ὅστις οὐδὲν ἔπραξεν ὅπως προλάβῃ τὴν τραγῳδίαν τοῦ Αὐγούστου, ἀλλ' ἀπεναντίας πᾶσα ἐμφάνισις τοῦ ὁποίου συνετέλεσαν εἰς τὴν ψυχικὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὴν διάλυσιν τοῦ ἐμπιστευθέντος αὐτῷ Στρατοῦ, ἡ εὐθύνη, λέγω, τοῦ Ἀρχιστρατήγου Χατζανέστη εἶνε κολοσσαία.

Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τῆς ἀποσπάσεως σημαντικῶν δυνάμεων ἐκ τοῦ Μικρασιατικοῦ Μετώπου ἐπροκάλεσε τὴν ἐχθρικὴν ἐπίθεσιν, διὰ τῆς καθόλου δὲ ἀφανίστως του, ὡς Ἀρχιστρατήγου, ἀποσυνέθεσε καὶ διέλυσε τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν, παραδώσας χιλιάδας τούτου εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν καὶ τὴν καταισχύνην, ἐπεξέτεινε τὴν κακοποιὸν αὐτοῦ ἐπίδρασιν καὶ εἰς τὸν ἀτυχῆ Ἑλληνισμὸν τῆς Μ. Ἀσίας. Διότι εἰς Ἐπιτροπὴν Ἑλλήνων τῆς Σμύρνης, ἥτις, παρουσιασθεῖσα ἐνώπιόν του, ἐζήτησεν ἐπισήμως νὰ πληροφορηθῇ ἐπὶ πόσον καιρὸν θὰ ἦτο ἀσφαλὴς ἡ Σμύρνη, ὅλως ἐπιπολαίως καὶ ἐντελῶς ξένος πρὸς τὴν τραγικὴν πραγματικότητα, διεβεβαίωσεν ὅτι ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὴν Σμύρνην ὄχι ἐπὶ 5—10 ἡμέρας μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πέντε μῆνας ὁλοκλήρους. Καὶ συνεπείᾳ τῆς ἐπισήμου ταύτης διαβεβαιώσεως οἱ ἀτυχεῖς Σμυρναῖοι ἀνέστειλαν τὸ πρὸς ἐγκατάλειψιν τῆς Σμύρνης ρεῦμα. Καὶ μετὰ 3 μόνον ἡμέρας ἀπὸ τῆς διαβεβαιώσεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου κατελαμβάνετο ἡ Σμύρνη ἀπὸ τὸν Κεμὰλ καὶ πολλαὶ χιλιάδες Μικρασιατῶν, αἵτινες θὰ ἠδύναντο νὰ εἶχον φύγη, εὗρον τὸν μαρτυρικώτερον θάνατον, ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ κακῇ μοίρᾳ Ἕλληνος Ἀρχιστρατήγου.

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Κεφάλαιον Δ'.
Συμπέρασμα

Ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἐν τῷ κεφαλαίῳ Β' καὶ τοῖς παραρτήμασιν αὐτοῦ ἐκτεθέντων, οἱ κατηγορούμενοι ὑπέπεσαν συλλήβδην καὶ κεχωρισμένως εἰς πλεῖστα ἀδικήματα, κύρια καὶ δευτερεύοντα, ἅτινα ἐν συρροῇ ἀπετέλεσαν τὸ γενικὸν ἔγκλημα, ὅπερ ἐπέφερε τὴν καταστροφήν.

Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, διὰ τινας λεπτομερείας τῶν ἀδικημάτων τούτων, ἠδύναντο οἱ κατηγορούμενοι νὰ ἐπικαλεσθῶσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἐπιείκειαν, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὰ ἐκ πλάνης ἀδικήματα. Ἡ τακτικὴ ὅμως ἣν ἀκολουθοῦσιν οὗτοι ἐν τῇ ὑπερασπίσει των, δὲν δύναται παρὰ νὰ εὕρῃ εἰς θλιβερὰς σκέψεις καὶ συμπεράσματα πᾶσαν Ἑλληνικὴν ψυχήν, διακρίνουσαν πλέον σήμερον εἰς ποίας χεῖρας ἔθετο ἡ Μαύρη Μοῖρα τῆς Ἑλλάδος τὰς τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν κρισιμωτάτην περίοδον τῆς μακραίωνος αὐτοῦ πολιτικῆς σταδιοδρομίας.

Προσεπάθησαν ἐν τῇ ἀπολογίᾳ των οἱ κατηγορούμενοι ν' ἀρνηθῶσιν γεγονότα πιστοποιούμενα διὰ ἐπισήμων διακοινώσεων καὶ ἐγγράφων ὑπογεγραμμένων ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐνίοτε. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια, ἣν γνωρίζει σήμερον σύμπας ὁ κόσμος περικλείεται γυμνὴ ἐντὸς τοῦ σιδηροῦ κλοιοῦ, τὸν ὁποῖον ἀποτελοῦσι τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα.

Ἡ Ἑλληνικὴ πτῶσις, ὡς ἐξεδηλώθη αὕτη ἀφ' ἧς στιγμῆς διὰ τῆς περιφρονήσεως τῆς Νότας ἐξέπεσεν ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῆς Συμμαχίας, θὰ ἀποτελέσῃ μοναδικὸν γεγονὸς ἐν τῇ παγκοσμίῳ Ἱστορίᾳ.

Ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ὁμιλῶν δημοσίᾳ, πρὸ τῆς καταστροφῆς, παρέβαλε τὴν παροῦσαν Ἐθνικὴν κρίσιν πρὸς τὴν Ἅλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ 1453. Μετὰ τὴν συμφορὰν ὅμως ἀσφαλῶς θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ καταστροφὴ τῆς σήμερον εἶνε μεγαλειτέρα.

Ἡ πτῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξε τὸ μοιραῖον, τὸ φυσικὸν καὶ ἀναμενόμενον ἀποτέλεσμα τοῦ πρὸ πολλοῦ φθίνοντος ὀργανισμοῦ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Ἦτο ἡ κατ' ἀναλλοίωτον φυσικὸν νόμον δύσις ἑνὸς μεσουρανήσαντος ἀστέρος. Ἐνῷ ἡ συμφορὰ τῆς σήμερον εἶνε ἀπείρως τραγικωτέρα ἕνεκα τῆς ἀποτόμου μεταπτώσεως.

Ἡ σημερινὴ καταστροφὴ ἀποτελεῖ συγκλονιστικὸν πραγματικὸν δρᾶμα, τοῦ ὁποίου τὴν τραγικότητα καὶ ἡ τραγικωτέρα ποιητικὴ φαντασία θὰ ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ. Τὸ δρᾶμα τοῦτο ἐξελέσσεται ἀπὸ διετίας ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους μὲ θῦμα συμπαθὲς πάντοτε τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ πρωταγωνιστοῦντας κακοποιοὺς τοὺς κατηγορουμένους.

Ἄδικοι καὶ ἄσκοποι σφαγαὶ χιλιάδων ἀθῴων στρατιωτῶν, δολοφονίαι, φόνοι, ἄδικοι ἐπιθέσεις, τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς Σμύρνης, ἐξανδραποδισμοὶ γυναικοπαίδων, κλοπαὶ καὶ λῃστεῖαι καὶ πᾶν στοιχεῖον χρήσιμον ἐν τῇ δραματικῇ συνθέσει ἀνευρίσκεται ἐν τῇ ἐγκληματικῇ δράσει τῆς Αὐλικῆς συμμορίας, ἧς μέλη ἐπίλεκτα ἦσαν οἱ κατηγορούμενοι.

Ἰλιγγιᾷ πράγματι ὁ ἀνθρώπινος νοῦς ἀνασκοπῶν τὰ γεγονότα καὶ ἀτενίζων τὸ χάος τῆς μεταπτώσεως.

Ἡ Ἑλλὰς εὐτυχής, ἔνδοξος καὶ πλουσία τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1920, ἐμπνέουσα πράγματι τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς φίλους καὶ συμμάχους καὶ τὸν τρόμον εἰς τοὺς ἐχθρούς, μεταβάλλεται αἴφνης εἰς ἐξουθένωμα Κράτους, εἰς ράκος λακτιζόμενον παρὰ πάντων.

Τὸ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς Μεγίστης Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον ἀνήγειρον αἱ μεγαλοφυεῖς διπλωματικαὶ ἐπιτυχίαι καὶ αἱ θυσίαι καὶ τὸ αἷμα τόσων ἡρώων, κλονίζεται καὶ καταρρέει μετὰ πατάγου, καθ' ἣν στιγμὴν ἐστέφετο διὰ τῶν τελευταίων ἀκροκεράμων.

Αἱμοστάζων, πενόμενος καὶ ἀλλόφρων ὁ ἀτυχὴς Λαὸς θέτει αὐτομάτως ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐρώτημα: Ἀλλὰ διὰ τί λοιπόν; Τί ἔπταισε; Τίς πταίει;

Τὴν ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τούτου ἀπάντησιν κέκληται νὰ δώσῃ τὸ Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον.

Διὰ ταῦτα

Προτείνω τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ὑπαιτίων τῆς Ἐθνικῆς καταστροφῆς παραπομπὴν τῶν κατηγορουμένων: 1) Δημητρίου Γούναρη, 2) Πέτρου Πρωτοπαπαδάκη, 3) Γεωργίου Μπαλτατζῆ, 4) Ξενοφῶντος Στρατηγοῦ, 5) Μιχαὴλ Γούδα, 6) Νικολάου Στράτου, 7) Νικολάου Θεοτόκη καὶ 8) Γεωργίου Χατζηανέστη.

Ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 124, 123 παράγραφος 4 καὶ 8, καὶ 58 τοῦ Κοιν. Ποιν. Νόμου καὶ 194 παράγραφος α' καὶ δ' τῆς Στρατ. Ποιν. Νομοθεσίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1922

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀνακριτικῆς
Θ. ΠΑΓΚΑΛΟΣ
Ὑποστράτηγος

Τὰ μέλη
Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΑΣ, συνταγματάρχης
Χ. ΛΟΥΦΑΣ, συνταγματάρχης

ΕΞΕΔΟΘΗ
ΤΟ ΠΑΡΑΠΕΜΠΤΙΚΟΝ ΒΟΥΛΕΥΜΑ

Ὑπὸ τῆς Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς ἐξεδόθη χθὲς τὸ βούλευμα παραπομπῆς τῶν κατηγορουμένων ὡς ἐνόχων τῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς εἰς Ἔκτακτον Στρατοδικεῖον. Διὰ τοῦ βουλεύματος, ὅπερ ἐστάλη πρὸς τὸν Ἐπαναστατικὸν Ἐπίτροπον, ὁρίζεται τριήμερος προθεσμία διὰ τοὺς κατηγορουμένους, ὅπως λάβουν γνῶσιν τῆς δικογραφίας. Ὁ καταρτισμὸς τοῦ Στρατοδικείου θὰ ἀνακοινωθῇ τὴν παραμονὴν τῆς δίκης ἥτις ὡρίσθη διὰ τὴν 31ην Ὀκτωβρίου, Δευτέραν.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΝΚΑΡΕ ΚΑΙ ΦΟΣ
Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΘΕΩΡΕΙ ΕΥΚΟΛΟΝ ΤΗΝ ΑΜΥΝΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 8)βρίου [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Ὁ κ. Πουανκαρὲ συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ στρατάρχου Φός. Σχετικῶς ἀνεκοινώθη, ὅτι ὁ ἀρχιστράτηγος δὲν ἔπαυσε νὰ ὑποστηρίζῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς τελευταίας κρίσεως ἐν Ἀνατολῇ, ὅτι ἐὰν οἱ Τοῦρκοι ἐπαρθοῦν ἐκ τῆς νίκης των καὶ καταστῶσιν προκλητικοὶ θὰ ἦτο εὔκολον εἰς τοὺς συμμάχους νὰ τοὺς ἐμποδίσουν νὰ διέλθουν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἀκτὴν τῶν Δαρδανελλίων, τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Βοσπόρου, ὀχυρούμενοι αὐτοὶ ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ταύτης καὶ μεταβάλλοντες αὐτὴν εἰς συνεχὲς χαράκωμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἄμυνα εἶνε εὐχερής.*

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΥΑΓΚΑΡΕ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Αἱ ἐφημερίδες, αἱ προσκείμεναι εἰς τὸν κ. Πουανκαρέ, ἐκδηλοῦν σοβαροὺς φόβους διὰ τὰ ἐν Ἀνατολῇ Γαλλικὰ συμφέροντα συνεπείᾳ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἀγκύρας.*

Ὁ κ. Πουανκαρὲ ἐδήλωσε πρὸς φίλους του, ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ παρατάξουν κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Λωζάνης κοινὸν μέτωπον κατὰ τῶν ἀπαραδέκτων ἀξιώσεων καὶ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν Κεμαλικῶν.

Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εἶνε ἀποφασισμένη σταθερῶς νὰ ἀπαιτήσῃ τὸν σεβασμὸν τῆς συνθήκης τῶν Μουδανιῶν.

Ο κ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΚΩΡΖΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].—*Ὁ λόρδος Κῶρζον ἐδέχθη εἰς μακρὰν καὶ λίαν ἐγκάρδιον ἀκρόασιν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος κ. Κακλαμάνον.*

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗΣΑΝ
ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΟΥΡΙΑ

Ὁ Ἀνώτερος Στρατιωτικὸς Διοικητὴς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1022 Β. Διάταγμα, δι' οὗ ἐτέθη εἰς κατάστασιν πολιορκίας ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπικράτεια καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ ΔΞΘ' Νόμου

Ἀπαγορεύομεν:

1) Τὴν εἰς δημοσίους τόπους ἀνάρτησιν τῶν προσωπογραφιῶν τῶν παραιτηθέντων Βασιλέων καὶ τὴν διὰ συμβολικῶν παραστάσεων ἀπεικόνισιν τῶν προσώπων αὐτῶν.

2) Τὴν εἰς δημοσίους τόπους ἀνάκρουσιν τοῦ θουρίου «ὁ Γυιὸς τοῦ Ἀετοῦ» καὶ τὴν μέλψιν τοῦ ᾄσματος τούτου.

Ὁ παραβάτης εἰσαχθήσεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ Στρατοδικεῖον ὑφιστάμενος τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 10 Νόμου ΔΞΘ' ποινὴν φυλακίσεως ἕως 5 ἐτῶν.

Ἀθῆναι τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1922.
Ὁ Στρατηγὸς Διοικητὴς
τῆς Α. Σ. Δ. Παλαιᾶς Ἑλλάδος
ΠΕΡ. Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

ΔΙΑΚΟΠΗ
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἑταιρεία Ἴστερν ἐζήτησε χθὲς παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Τ. Τ. Τ. νὰ νὰ τῆς ἐπιτραπῇ ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Κρατικοῦ Ἀσυρμάτου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς Κων)πόλεως, καθόσον τὸ καλώδιον μεταξὺ Κων)πόλεως καὶ Πειραιῶς ἀπεκόπη αἰφνιδίως.

Η ΝΕΑ ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἀπὸ σήμερον ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου ἑνιαίας ποιότητος ὁρίζεται εἰς 2,60 κατ' ὀκᾶν.

Περὶ τῆς τιμῆς τοῦ λευκοῦ ἄρτου δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις.

ΠΝΙΓΜΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Μὲ τὸ καταπλεῦσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ Δεδεαγὰτς ἀτμόπλοιον «Προποντὶς» ἀφίκοντο 2,000 ἀπολυόμενοι ὁπλῖται.

Τὸ σκάφος συνήντησε κατὰ τὸν πλοῦν σφοδροτάτην τρικυμίαν, ἀνηρπάγησαν δὲ ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκ τοῦ καταστρώματος καὶ ἐπνίγησαν δέκα ὁπλῖται.

Η ΑΦΙΞΙΣ
ΤΟΥ κ. ΖΑΪΜΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Χθὲς τὴν 2 μ. μ. ὥραν ἔφθασεν ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ἀλ. Ζαΐμης εἰς Πειραιᾶ, ἐπιβαίνων τοῦ «Γκορίτσια» τοῦ Λόϋδ Τριεστίνο. Πρὸς συνάντησίν του κ. Προέδρου κατῆλθον εἰς Καλαμάκι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Πολυχρονιάδης, ὁ λοχαγὸς κ. Ζαΐμης καὶ ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Ζαλοκώστας. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐδεξιώθη τὸν κ. Ζαΐμην ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Χαραλάμπης.

Ὁ κ. Ζαΐμης, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Χαραλάμπη, ἐπεσκέφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ συνωμίλησε μετὰ τῶν μελῶν της ὑπὲρ τὴν ὥραν.

Ὁ κ. Ζαΐμης, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν, ὅτι ἐλθὼν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ἐπαναστατικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ εὑρέθη σύμφωνος πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπαναστάσεως.

Ὁ κ. Ζαΐμης προσέθεσεν, ὅτι μολονότι διὰ λόγους ὑγείας δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωθυπουργίαν, ὅταν ἐκλήθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τούτοις ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῆς ἀρχῆς θὰ ἀπετέλει ἄρνησιν ὑπηρεσίας πρὸς τὴν πατρίδα, δι' ὃ καὶ ἔσπευσε νὰ δεχθῇ.

Πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ κ. Ζαΐμης, συναντώμενος σήμερον καὶ μετὰ τῶν κ.κ. Κροκιδᾶ καὶ Πολίτη, θὰ ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ὁρκωμοσίας του ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἢ αὔριον τὸ βραδύτερον. Ζήτημα παραιτήσεως ὅλων τῶν ὑπουργῶν καὶ ἀνασυγκροτήσεως τῆς Κυβερνήσεως δὲν προέκυψεν ἐπὶ τοῦ παρόντος.

ΝΑΥΤΙΚΑ

ΟΙ ΦΑΛΑΓΓΙΤΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατόπιν διαταγῆς τῆς Α. Σ. Δ. κατεσχέθησαν πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ ἀρχεῖα τῆς ἐν Πειραιεῖ Βασιλικῆς Φάλαγγος. Πολλοὶ ἐκ τῶν φαλαγγιτῶν ἐκλήθησαν πρὸς ἀνάκρισιν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἀθῆναι, 25 Ὀκτωβρίου 1922

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

120 ἑκ. 1881	1450	—	Ἑλ. Σιδ. 1902	1250	—
170 » 1884	1420	—	Ἐθ. Ἀμ. 1907	295	—
135 » 1887	1350	—	110 ἑκ. 1910	990	—
155 ἑκ. Πάγ.	1150	—	500 ἑκ. 1914	1195	—
Σιδ. Λαρίσ.	1450	—	Ἐπιταξ. 1917	69	50
1895 Κεφαλ.	1360	—	75 ἑκατ. 1918	65	—
Ἠνωμ. 1898	86	—	1895 Πατριωτ.	4	50
Μελιγ. 1900	83	—	1898 2 1)2 ο)ο	11600	—
1907 5 ο)ο Γ.			1906 1 ο)ο Ν.		
Θεσσαλίας	70	—	Χορηγημ.	37	—

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ

Ἐθ. Τρ. 60 ἑ.	1175	—	Λαχ. 300 ἑκ.	154	—
» » 20 ἑ.	101	—	» 300 (μοναί)	172	—
» » 30 ἑ.	90	—	«Στέμματα»	40	—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τρ. Ἐθνικὴ	9350	—	Ἑτ. Ἠλεκτρ.	102	—
» Ἀθηνῶν	220	—	» Ἐπικαρπ.	10	—
» Ἀνατολῆς	329	—	» Ἀλιβερ.	135	—
» Λαϊκὴ	2.075	—	» Ἐκ. Ἀνθ.	47	—
» Ἐμπορικὴ	328	—	» Ἀπόλλων	90	—
» Πειραιῶς	152	—	» Ὑπ. Πρ.	370	—
» Βιομηχαν.	254	—	» Ἐπιχειρ.	50	—
» Ἐθ. Οἰκ.	111	—	» Προνομ.	72	—
» Γενικὴ	1456	—	» Βασιλειάδ.	72	—
» Κεντρικὴ	220	—	» Πυριτιδ.	246	—
Ἀτμ. Ἀνατ.	82	—	» Λαυρείου	79	—
» Ἀχαϊκὴ	133	—	» Ἠραΐα	125	—
» Ἐθνικὴ	615	—	» Λιπασμ.	287	—
» Θαλ. Ἐπ.	71	—	» Χρωματ.	200	—
» Μιχαλην.	270	—	» Βιομ. καπ.	175	—
» Πανελλ.	174	—	» Πειρ. Ἐτ.	145	—
» Χιακὴ	329	—	» Πρ. Σταφ.	619	—
Ἑτ. Οἰνοπν.	385	—	» Σταφ. (ἰδ.)	110	—
» Ἑρμῆς	107	—	» Σιδ. Α. Π.	856	—
» Ἡρακλῆς	250	—	» » Θεσ.	130	—
» Τιτὰν	265	—	» Π. Α. Π.	91	—
» Οἶν. Οἰν.	467	—	» Γεν. Βιομ.	130	—
» Καμπᾶ	170	—	» Ἄγκυρα	16	—

(Χρηματιστικὸν Γραφεῖον **Σ. Κ. Φούντη**)

ΜΕΓΑΛΗ ΖΩΗΡΟΤΗΣ

Καὶ ἡ χθεσινὴ κίνησις τῆς Χρηματιστηριακῆς ἀγορᾶς ὑπῆρξε ζωηροτάτη. Ἡ βελτίωσις τῶν τιμῶν ἐπεξετάθη σχεδὸν ἐπὶ πάσας τὰς Ἀξίας. Ὡς πρὸς τὰ εἰς χρυσὸν ἐθνικὰ δάνεια, ἡ νεωτέρα ὕψωσις τῆς λίρας εἶχεν ἀνάλογον ἐπίδρασιν.

Δάνεια εἰς χρυσόν.—Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1881 μὲ ὀλίγας πράξεις ἔκλεισαν εἰς 1450 δραχμάς. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 4 ο)ο 1884 ἔκλεισαν εἰς 1420 δρ. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 4 ο)ο 1887 ἐπληρώθησαν μέχρι 1350 δρ. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 4 ο)ο 1889 εἶχον ἀγοραστὰς ἄνευ πωλητῶν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 1150 δρ. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1890 μὲ ὀλίγας πράξεις ἔκλεισαν εἰς 1430 δρ. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1907 ἀνοίξασαι εἰς 290 δρ. μὲ ὀλίγας πράξεις ἐπροχώρησαν εἰς 295 ὅπου καὶ ἔκλεισαν. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1914 εἶχον ἀνωτάτην τιμὴν 1210 δρ. καὶ ἔκλεισαν εἰς 1195.

Δάνεια εἰς δραχμάς.—Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1898 ὑπεχώρησαν εἰς 86 δραχμάς. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 6 ο)ο 1918 ἔκλεισαν εἰς 69 δρχ. Αἱ λαχειοφόροι ὁμολογίαι τοῦ 5 ο)ο 1920 (τῶν 300 ἑκατομμυρίων) ἐπληρώθησαν αἱ μὲν Πολλαπλαῖ πρὸς 154 δραχμάς, αἱ δὲ Ἁπλαῖ πρὸς 172. Αἱ ὁμολογίαι τοῦ 6 1)2 ο)ο 1922 (Στέμματα) ὑπεχώρησαν εἰς 39 δραχμὰς καὶ πωλήσας εἰς 40.

Ὁμολογίαι Ἑταιρειῶν.—Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν συνωμολογήθη πρᾶξις ἐπὶ ὁμολογιῶν τῆς Ἑταιρείας Πηλιοῦ εἰς τὴν τιμὴν τῶν 165 δραχμῶν.

Μετοχαὶ Τραπεζῶν.—Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης διεπραγματεύθησαν πρὸς 9.400 δραχμάς, μετὰ δὲ τὸ κλείσιμον ἔγινε πρᾶξις καὶ εἰς 9.340 δραχμάς. Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐπληρώθησαν μέχρι 222 δραχμῶν. Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης Ἀνατολῆς ἐπροχώρησαν μέχρι 329 δραχμῶν, ἡ δὲ τῆς Ἐμπορικῆς εἰς 328. Αἱ μετοχαὶ τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας ἐπληρώθησαν μέχρι 255.

Ναυτιλιακαὶ Ἀξίαι.—Πᾶσαι ἐκινήθησαν ὑψωτικῶς. Ἤτοι Κύπαρη 82, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας 615, Πηλιοῦ 71 καὶ Χιακῆς 329.

Βιομηχανικαὶ Ἀξίαι.—Αἱ τῆς Ἠλεκτρικῆς ἐπροχώρησαν μέχρι 102, τοῦ Πυριτιδοποιείου μέχρι 246, τῶν Λιπασμάτων μέχρι 287 καὶ τὰ Χρώματα παρέμειναν εἰς 200 καὶ Ἐνιαίας εἰς 620.

Οἰνοπνευματικαὶ Ἀξίαι.—Μόνον αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἐκινήθησαν μεταξὺ 100 καὶ 109 δραχμῶν.

Σιδηροδρομικαὶ Ἀξίαι.—Ἐπὶ τῶν μετοχῶν τοῦ ΣΠΑΠ ἐγένοντο πράξεις εἰς 91 1)2 δραχμάς.

Ἀνθρακευτικαὶ Ἀξίαι.—Ἐξαιρετικὴ ζωηρότης ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς ἑταιρείας Ἐπιχειρήσεων, τῆς ὁποίας αἱ μὲν Κοιναὶ ἐπληρώθησαν μέχρι 52 δραχμῶν μετὰ μεσημβρίαν, αἱ δὲ Προνομιοῦχοι μέχρι 82. Αἱ μετοχαὶ τῶν Ἀνθρακωρυχείων ἐπληρώθησαν πρὸς 66 δρ.

Μεταλλευτικαὶ Ἀξίαι.—Αἱ μετοχαὶ τῶν μεταλλουργείων Λαυρείου ἐπληρώθησαν πρὸς 79 δραχμάς.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ

26 Ὀκτωβρίου

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΞΕΝΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	ΚΡΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ Ἐξαγωγῆς πρὸ 10 Αὐγούστ.	Ἐξαγωγῆς μετὰ 10 Αὐγ.
Λονδίνου	140.—	155.—
Παρισίων	2.07 3)8	2.29 5)8
Ν. Ὑόρκης	31.48 —	34.86 —
Ἑλβετίας	5.77 3)4	6.39 3)4
Ἰταλίας	1.29 7)8	1.43 3)4
Ἰσπανίας	4.78 —	5.29 1)4
Ὁλλανδίας	12.30 3)4	13.62 1)2
Σουηδίας	8.44 1)2	9.35 1)8
Βελγίου	1.96 —	2.17 —
Ρουμανίας	19 3)8	21 1)2
Γερμανίας	0.45	0.5
Αὐστρίας	0.000424	0.00045
Σόφιας	22 3)8	24.80
Τσεχοσλοβ.	100 1)2	111 1)2
Τουρκίας	13.30 —	14.70 —

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΞΕΝΑ ΣΥΝΑΛΛΑΓ.	ΔΙΑΚΥΜ. ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΝΩΤΑΤΗ	ΚΑΤΩΤΑΤΗ	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ 25)10)22
Λ. Ἀγγλ. μετρ.	270.—	262.—	270.—
Δολλάριον »	59.50	59.—	59.50
Φράγκον »	4.15	4.—	4.15
Λιρέττα »	2.55	2.45	2.55
Λ. ἰ. »	0.38	0.36	0.38
Μάρκον »	0.95	0.75	0.95
Λ. Τουρκίας »	25.—	24.60	25.00

Εἰς τὴν ἐλευθέραν ἀγορὰν παρετηρήθη χθὲς ἀπὸ πρωΐας ἐξαιρετικὴ κίνησις ἐπὶ τῶν ξένων συναλλαγμάτων, τὰ ὁποῖα ἀνετιμήθησαν ἀποτόμως καὶ σοβαρῶς, συνεπείᾳ τῶν μεγάλων ἀγορῶν. Ἡ Ἀγγλικὴ λίρα ἤνοιξε τὴν πρωΐαν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 256 δραχμῶν, ἀμέσως δὲ ὑψώθη εἰς τὴν τιμὴν τῶν 266 δραχμῶν. Ἀπὸ τῆς τιμῆς ταύτης κατέπεσεν ἀποτόμως πάλιν εἰς τὰς 256 δραχμάς, παραμείνασα εἰς τὸ ἐπίπεδον αὐτὸ ἐπ' ὀλίγα μόνον λεπτά, μεθ' ὃ ἀνετιμήθη πάλιν εἰς 266 δραχμάς, ὅπου καὶ ἔκλεισε τὴν μεσημβρίαν. Ἀπὸ τῆς 4ης μ. μ. ἤρχισε πάλιν ν' ἀνατιμᾶται ἡ Ἀγγλικὴ λίρα, συνεπείᾳ ἐμφανίσεως πολλῶν ἀγοραστῶν εἰς οἱανδήποτε τιμήν, ἀνελθοῦσα τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν τιμὴν τῶν 272 δραχμῶν, ἔκλεισε δὲ εἰς τὰς 270 δραχμὰς μετρητοῖς καὶ 271 ἐπὶ προθεσμίᾳ.

Ἀντιθέτως παρετηρήθη χθὲς ὑποτίμησις τῆς Τουρκικῆς λίρας, συνεπείᾳ τηλεγραφημάτων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ὅτι ὑπέστη αὕτη μεγάλην πτῶσιν εἰς τὸ ἐκεῖ Χρηματιστήριον ἔναντι τῆς Ἀγγλικῆς, συνεπείᾳ τῆς ἐπιδεινώσεως τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Τὴν ἑσπέραν ἔκλεισεν ἐνταῦθα μὲ πωλητὰς εἰς τὴν τιμὴν τῶν 25 δραχ.

ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Ραδιογράφημα].—*Συνάλλαγμα. Παρισίων 68.82, Νέας Ὑόρκης 4.45 1)4, Γενεύης 24.29, Ἀμστελλοδάμου 11.37, Μιλάνου 108, Βρυξελλῶν 75,05, Βερολίνου 34.000.*

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 25 Ὀκτωβρίου. [Ραδιογράφημα]. — *Συνάλλαγμα· Ἀγγλικὴ λίρα 27460, Δολλάριον, 8429, Ὁλλανδικὸν φιορίνιον, 300,274, Τσεχικὴ κορώνα 274, Νοτιοσλαυϊκὸν δηνάριον 135.*

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀγορὰ Πειραιῶς.—Τιμαὶ χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου:

Καφέδες ἔξτρα ἡ ὀκᾶ δραχμὰς 28—28.50, Ρίου α' ποιότητος 27—27.00. Ζάχαρεις Ἀμερικῆς 11.00, Τσεχοσλοβακίας καρὲ εἰς κιβώτια 12.40—50. Ἰάβας ζαχάρ. 10.70. Ὄρυζα ἔξτρα φάνσο 9.20—30, καρολίνα Ἰταλίας ἔξτρα 9.50—60, γκλασὲ Ἰταλίας 8.45—50. Ραγκοὺν Νο 3 κατὰ ποιότ. 5.50—70. Φασόλια Ρουμανοβουλγαρίας 4.40—60. Ρεβύθια Ἰσπανίας 5.40—50. Βακαλάος ἐφετεινὸς Λαμπραδὸρ 11.80—12.00. Ρέγγες ἔξτρα ἡ ὀκᾶ 12.70—13.00. Ἔλαιον ἔξτρα Σαλάτας 12.40—50. φαγώσιμα Α' 10.70—80. δ) ιρὲς φαγωσ. 9.80—10.00. κοινὰ ἡ ὀκᾶ 8.90—9.00. Ἄλευρα κατὰ ποιότητα 5.85—6.30. Σάκκους κενοὺς Ἀγγλικοὺς τῶν 2 1)2 λιβρῶν ἕκαστος 11.90—12.00. τῶν 2 1)2 λιβρῶν 10.90—11.00. Κασέρια Θεσσαλίας 18.80—19.00. Κεφαλοτύρια Θεσσαλίας 17.80—18.00. Φέτα βαρέλ. ὀρεινὴ 11.50—60.